

მართლმადიდებელ მშობელთა კავშირი

ანტისოლომია

ანუ, ჰომოსექსუალიზმის, როგორც
ცოდვისა და პათოლოგიის წინააღმდეგ

*მერილენდის შტატის (აშშ) კანონთა კრებული (2009წ.)
„ადამიანი, რომელიც დამნაშავედ მიიჩნევა სოლომიაში,
დამნაშავეა მძიმე დანაშაულში და ისჯება თავისუფლების
აკვეთით 10 წლამდე“*

თბილისი
2013

წიგნში მხილებულია ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის ბოროტება, სიცრუე და მავნებლობა. უარყოფილია ის მითები, რომლებსაც მისი იდეოლოგები მიზანმიმართულად ქმნიან. დასავლეთის, კერძოდ, აშშ-ს საკანონმდებლო ნორმებისა და ევროპის სასამართლოს სამართალწარმოების პრეცედენტების საფუძველზე მხილებულია ჰომოსექსუალიზმის აპოლოგეტა სიცრუე, თითქოს დასავლეთის ქვეყნებში მათ უპირობო მხარაჭერა აქვთ სახელმწიფოსა და საზოგადოების მხრიდან. გაკეთებულია დასკვნა, რომ საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებსა და ნორმებზე, ასევე დამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო აქტებზე დაყრდნობით, სახელმწიფოს არა აქვს უფლება ჰომოსექსუალისტებისა და მათი გაერთიანებისათვის დაადგინოს რაიმე განსაკუთრებული პრივილეგიები საპარტოლებრივი რეჟიმები, არა აქვს უფლება შეზღუდოს აზრისა და სიტყვის თავისუფლება ჰომოსექსუალიზმის მიმართ კრიტიკის ფორმირებისა და საჯაროდ გამოხატვის ნაწილში, არა აქვს უფლება, მოახდინოს ასეთი კრიტიკის კრიმინალიზება და აკრძალოს იგი, არა აქვს უფლება ჰომოსექსუალიზმისა და ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის კრიტიკოსებს მიაწოდოს „ჰომოფობის“ იარაღი, რადგან სახელმწიფო ვალდებულია დაიცავს საზოგადოებრივი ზნეობრიობა, ოჯახური ცხოვრების ზნეობრივი საფუძვლები, რადგან ოჯახის ინსტიტუტი არის საზოგადოების საფუძველი, ხოლო ზნეობრიობა არის კონსტიტუციურად დაცული უფლება მოქალაქეებისა, ჩვენს ქვეყანაში განმტკიცებული საკონსტიტუციო შეთანხმებით (კონკორდატი) სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის.

წიგნი განკუთვნილია მკითხველთა ფართო წრისათვის. მასში სასარგებლო მასალას იპოვნიან უფლებადამცველები და კანონმდებლები იმ სამართლებრივი ნორმების სახით, რომლებიდანაც მკაფიოდ ჩანს, რომ, მაგალითად, აშშ-ს მთელი რიგი შტატების უახლესი კანონმდებლობით ჰომოსექსუალიზმი მიჩნეულია საზოგადოებისთვის მიუღებელ ცხოვრების წესად, დაწესებულია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის ზომები, ასევე შეზღუდვები მისი პროპაგანდის მიმართ, განსაკუთრებით მოზარდებში.

წიგნში ტერმინ ჰომოსექსუალიზმს ვიყენებ კრებსით სახელდება სექსუალურ გადაზრათა მთელი სპექტრისათვის, „ლგბტ“ - ლესბოს-გეი-ბისექსუალ-ტრანსსექსუალების ჩათვლით.

წიგნი შეადგინა: ა. უნგაიაძემ

რედაქტორი: ნინო კვანტალიანი

შესავალი

დემოკრატია - უმცირესობის დიქტატურა – სამწუხაროდ, დემოკრატიის ასეთი განმარტება მხოლოდ ფრთიანი ფრაზა აღარ არის და სულ უფრო რეალური შინაარსის მქონე ხდება. ამას კიდევ ერთხელ ადასტურებს სიტუაცია, რომელიც ჩამოყალიბდა დღევანდელ მსოფლიოში. სულ რაღაც 37-ილდე წლის წინ ამერიკის შეერთებულ შტატებში ჰომოსექსუალიზმისათვის ციხეში სვამდნენ. დღეს ზოგიერთ ქვეყანაში (მაგ. შვეიცია, ინგლისი) შეიძლება ციხეში ჩაგსვან ჰომოსექსუალიზმის კრიტიკისათვის.

საქართველო უმძიმეს სოციალურ, ეკონომიკურ, კულტურულ, დემოგრაფიულ თუ ჰუმანიტარულ მდგომარეობაში იმყოფება. მისი ყოფნა-არ ყოფნის საკითხი საბედისწერო კითხვად იქცა საზოგადოებისთვის¹. მთელი პასუხისმგებლობით ვაცხადებთ, რომ საქართველოს არა რომელიმე პოლიტიკური პარტია თუ მოძრაობა, არა ეკონომიკა, მრეწველობა, ტურიზმი თუ სპორტი, არამედ სარწმუნოება და ზნეობრიობა გადაარჩენს. ამის უტყუარ დასტურს საქართველოს ქრისტიანული ისტორია იძლევა.

მოყვანილი თეზისის ნეგატიური პერიფრაზი ამბობს: უღმერთობა და უზნეობა დაღუპავს საქართველოს. აბოკალიფსური ეპოქის ერთ-ერთი მთავარი ნიშნებიც ეს არის: ღმრთისმბრძოლობა და უზნეობა. ორივე მოვლენა სულ უფრო მზარდი ტემპებით მეტასტაზირებს მსოფლიოში. ჩვენ ამ მოვლენის ყველა ასპექტს მნიშვნელოვნად მივიჩნევთ, ხოლო წინამდებარე წიგნში ყურდღებას ჰომოსექსუალიზმის მოვლენაზე შევამჩრებთ, რადგან უზნეობათა

1. ეს ტექსტი შედგენილია ოქტომბრის არჩევნებამდე და ყოფილი ნაც-ხელისუფლების დროინდელ ვითარებასა და განწყობებს ასახავს. ვიმედოვნებთ, რომ ახალი ხელისუფლების მმართველობის პირობებში ასეთი საბედისწერო განცდა ქვეყნის მომავალთან დაკავშირებით უფრო ოპტიმისტურით შეიცვლება.

მრავალფეროვნებაში დღეს-დღეობით სწორედ ჰომოსექსუალიზმი გამოდის მთავარ მოქმედ პირად, მედროშედ, რომელიც ცდილობს კანონშემოქმედებითი ექსტრემიზმით ებრძოდეს ისეთ ერთობებს, ინსტიტუციებს, მოვლენებსა და კატეგორიებს, როგორებიცაა ეკლესია, ოჯახი, ტრადიციული საზოგადოება და მისი კულტურა, ეროვნული ცნობიერება, ადათ-წესები და ჩვეულებები, უმწიკვლობა და ზნეობრიობა. თუკი რელიგიურ ასპექტში ეკუმენიზმია ჭეშმარიტი ეკლესიის წინააღმდეგ მბრძოლთა მედროშე, უზნეობის აპოლოგეტთა მედროშე დღევანდელ დღეს ჰომოსექსუალიზმია.

კაცობრიობის ისტორია გვიჩვენებს, რომ როდესაც ადამიანური ბუნება არ არის ზნეობრივ ფასეულობებთან და ნორმებთან კავშირში, მაშინ იგი სექსის დომინირების უფლებას აძლევს, და ეს ვლინდება როგორც ცალკეული ადამიანების, ისე მთელი საზოგადოების ცხოვრებაში, რაც საკუთრივ საზოგადოებისათვის დამანგრეველია. მრავალი ცივილიზაცია თავის განვითარებას წყვეტდა იმის გამო, რომ არ ჰქონდა სექსუალობის გამოვლენის მიმართ რაიმე შეზღუდვა. ბიბლიური ისტორია სოდომისა და გომორის შესახებ ამის ნათელი დასტურია. სოდომისა და გომორის განადგურება არის სოფლის დასასრულის სიმბოლო. სოდომისა და გომორის განადგურება იქცა პრიტჩად ხალხებში: სხვა სიტყვებით, სოდომისა და გომორის სახელები ყოველი ხალხისათვის საზოგადო მნიშვნელობის სახელებად იქცა, რომლებიც აღნიშნავენ უსჯულოებას, უზნეობასა და სისაძაგლეს ღმრთის წინაშე (იხ. მე-8 თავი). საინტერესოა, რომ აშშ-ს მრავალი შტატის კანონმდებლობაში, რომლებიც მიმართულია ჰომოსექსუალიზმის ამა თუ იმ გამოვლინებისა თუ მხარის წინააღმდეგ, ჰომოსექსუალიზმის კრებისით სახელად გამოყენებულია სიტყვა „სოდომია“ (იხ. მე-3 თავი).

როგორც აღვნიშნეთ, ჰომოსექსუალიზმის მთავარი სამიზნე ოჯახი და ეკლესიაა. ამაში მას ეხმარება იუვენალური იუსტიცია. 60-70-იანი წლების სექსუალურ რევოლუციას აშშ-ში წინ უძღოდა მე-20 საუკუნის დასაწყისში ფემინისტური მოძრაობის ჩასახვა, როდესაც

კლარა ცეტკინმა საზოგადოების „ემანსიპირებას“ ბიძგი მისცა (დაწესდა დღე - 8 მარტი). ერთი საუკუნის შემდეგ უკვე ემანსიპირებულმა საზოგადოებამ შედეგად მიიღო ის, რომ განქორწინების რაოდენობამ გადააჭარბა ქორწინებების რაოდენობას, ხოლო აბორტების რაოდენობამ ცალკეულ ქვეყნებში გადააჭარბა გაჩენილ ბავშვთა რაოდენობას.

ნებისმიერი ქმედითუნარიანი სისტემა, იქნება ეს საზოგადოებრივი თუ ტექნიკური, იერარქიას ემყარება. „ქალი ემორჩილებოდა ქმარს“, - ასე ბრძანებს უფალი. წმინდა წერილში იკურთხება მორჩილების იერარქია ზემოდან ქვემოთ, რითაც განისაზღვრება როგორც ოჯახის, ისე სახელმწიფოს კეთილმყოფობა.

მე-20 საუკუნის ბოლოსა და 21-ე საუკუნის დასაწყისში კი ჰომოსექსუალები აფართოებენ თავიანთ გავლენას მსოფლიო მასშტაბით, ხელში იღებენ საინფორმაციო სივრცეს, ახორციელებენ ჰომოსექსუალიზმის ფართომასშტაბიან პროპაგანდას, აკანონებენ თავიანთ ცოდვას, როგორც ცხოვრების ნორმას. „ხელოვნების“, მუსიკის, კინოს, მხატვრობის, საინფორმაციო საშუალებების მეშვეობით მიმდინარეობს საყოველთაო „გეი-კულტურის“ პროპაგანდა.

პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში დასავლეთის ბანკების დაფინანსებით ფუნქს იკიდებენ საზოგადოებრივი ორგანიზაციები, რომლებიც უკვე ნერგავენ სექსსივრცის, იუვენალური იუსტიციის ელემენტებს, წარმოებს სოდომური ცოდვის პროპაგანდა ახალ-ახალ რეგიონებში. ევროსაბჭოში შესვლის მსურველებს მათი კანონებისა და „ღირებულებების“ მიღება მოეთხოვებათ. ჩვენ თვალწინ ხდება ოჯახის ნგრევის საერთაშორისო პროგრამის რეალიზება.

ჰომოსექსუალურ წყვილს, ბუნებრივია, არ შეიძლება ჰყავდეს შთამომავლობა. ჰომოსექსუალიზმს ადამიანის მოდგმის გადაგვარებამდე მიყვავართ. ღმერთმა მოდგმის გაგრძელებისათვის შექმნა კაცი და ქალი. მათ კავშირს, ქორწინებას ემყარება კაცობრიობის გამრავლება, რეგენერაცია. ამის საპირისპიროდ, ერთსქესიანი ქორწინებები ემსახურება არა რეგენერაციას, არამედ

დეგენერაციას, გენოციდსა და გადაგვარებას. ამიტომ ჰომოსექსუალების გადაგვარებისა და დეგენერაციის აღებულებად სახელდება არის არა შეურაცხყოფა, არამედ ფაქტი, რომელიც სავსებით განსაზღვრავს მათი იდეოლოგიის არსს.

ჰომოსექსუალიზმი იქცა დემოგრაფიული ვითარების მართვის მძლავრ ბერკეტად. ამის შესახებ ჩვენ ვწერდით ჩვენს წიგნში „გამოუცხადებელი ომი საქართველოს წინააღმდეგ“, თბილისი 2007 წ. კერძოდ, აშშ-ში გასული საუკუნის 70-ან წლებში შეიქმნა დოკუმენტი აბრევიატურით NSSM-200 (National Security Study Memorandum), რომელშიც აღნიშნული იყო შემდეგი: „განვითარებადი ქვეყნების მოსახლეობის სწრაფი ზრდა . . . ქმნის პოლიტიკურ პრობლემებს, მეტიც, საფრთხეს უქმნის აშშ-ს ნაციონალურ უსაფრთხოებას“. შობადობის შემცირების სტრატეგიისა და მეთოდოლოგიის შემუშავებას მიენიჭა საიდუმლო იარაღის სტატუსი და გამოეყო უზარმაზარი დაფინანსება. შედეგად, შობადობის შემცირებისათვის რეკომენდაციები მიეცა ისეთ მეთოდოლოგიებს, როგორებიცაა: ოჯახის დაგეგმვა, ქვეყნის შიგნით შესაბამისი სამსახურებისა და ორგანიზაციების ქსელის შექმნით; კონტრაცეფციის, სტერილიზაციისა და სხვა დამცავი საშუალებების პროპაგანდა და გავრცელება; აბორტების ლიბერალიზაცია და მისი. შობადობის შემცირების ერთ-ერთ მთავარ მიმართულებად, რომელიც განსაკუთრებით უნდა ყოფილიყო მიმართული მოზარდი თაობისაკენ და მოეცვა განათლების სისტემა, სკოლები, უმაღლესი სასწავლებლები, ტელევიზია, ინტერნეტი, ჟურნალ-გაზეთები, ვიდეო-პროდუქცია და ა.შ., ჩაითვალა ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა და გავრცელება, პორნოგრაფიისა და გარყვნილების გავრცელება, პროსტიტუციისა და ნარკომანიის ლეგალიზება და ა.შ. დასახელებული მეთოდების გამოყენება ისეთი მცირე და მრავალმხრივ პრობლემატური ქვეყნისათვის, როგორიც საქართველოა, გენოციდის ტოლფასია. მართლაც, გაეროს მოსახლეობის ფონდის (UNFPA) მიერ 2005წ. გამოქვეყნებულმა საქართველოს დემოგრაფიული მაჩვენებლების

პერსპექტიულმა გაანგარიშებებმა წარმოაჩინეს შემდეგი სურათი: თვით ოპტიმისტური სცენარიც 2050 წლისათვის საქართველოს მოსახლეობა 4 მლნ 672 ათასიდან თითქმის 3 მლნ-მდე, ანუ 1 665 000-ით დაიკლებს, სხვა სიტყვებით, 36 %-ით შემცირება (იხ. ზემოთ დასახელებული წიგნი „გამოუცხადებელი ომი საქართველოს წინააღმდეგ“).

ჰომოსექსუალიზმი დიდ საფრთხეს უქმნის საზოგადოებრივ მშვიდობასა და სტაბილურობას ცალკეულ ქვეყნებსა და მთელ მსოფლიოში. ამის დასტურად მოვიყვანთ ე.წ. „ჰომოსექსუალების მანიფესტს“, რომელიც შეადგინა მაიკლ სვიფტმა (Michael Swift). იგი პირველად გამოქვეყნდა ჟურნალ «Gay Community News»-ში, 1987 წლის თებერვალში (15-21 თებერვალი), შემდგომში მრავალჯერ გადაიბეჭდა და გამოქვეყნდა სხვადასხვა გამოცემაში (იხ. თავი 1).

ეს მანიფესტი წარმოადგენს ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე პირებისადმი სიძულვილისა და მტრობის, ამ პირების ადამიანური ღირსების დამცირებისა და მათი მისამართით აღვირახსნილი შეურაცხყოფის, მათი ფიზიკური განადგურებისკენ მოწოდებების კვინტესენციას.

ამ მანიფესტის გამოქვეყნების შემდეგ, რომელსაც საზოგადოების მხრიდან სამართლიანი აღშფოთება მოჰყვა, ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიები შეეცადნენ მანიპულატიურად დაერწმუნებინათ საზოგადოება, რომ ეს იყო „ხუმრობა“, „სატირა“, „პაროდია“ და საერთოდ „ნაყალბევი“, ამასთან თვითონაც ვერ შეთანხმდნენ იმაში, თუ რა იყო ეს, „ხუმრობა“ თუ „ნაყალბევი“. მაგრამ, თუ ამ მასალის შინაარსის ანალიზს დავყვრდებით, მაშინ არ რჩება არავითარი საფუძველი და ეჭვი იმისა, რომ იგი ხუმრობად, სატირად თუ პაროდიად აღვიქვამთ - ეს არის რასისტული და ექსტრემისტული აზრებით გაჯერებული ტექსტი. ამ მასალაში გამოთქმული სავსებით გარკვეული ექსტრემისტული დამოკიდებულება ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის პირებისადმი დასტურდება სხვა მასალებშიც, რომლებიც შეიცავენ ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდას.

წინამდებარე წიგნის ერთ-ერთი მთავარი მიზანია, დაანგრიოს მითი, რომელსაც ჰომოსექსუალიზმის აპოლოგეტები საქართველოში ნერგავენ, - მითი იმის შესახებ, რომ ჰომოსექსუალიზმის მიმართ დასავლეთის ქვეყნებში ცალსახად პოზიტიური დამოკიდებულებაა. სინამდვილეში აბსოლუტურად ყველა ქვეყანაში, თვით ყველაზე ლიბერალურშიც, მოსახლეობის სოლიდური ნაწილი, ხოლო ქვეყნების უმრავლესობაში - აბსოლუტური უმრავლესობა, გამოდის ჰომოსექსუალიზმის გამოვლინებების წინააღმდეგ, იქნება ეს ერთსქესიანი ქორწინებები, შვილად აყვანის პრაქტიკა თუ სხვა. ქვეყნების აბსოლუტურ უმრავლესობაში შეზღუდულია პროპაგანდა, აკრძალულია პროპაგანდა მოზარდებში.

ნეგატიური დამოკიდებულება ჰომოსექსუალიზმის მიმართ სხვადასხვა ქვეყანაში ასახულია მათსავე კანონმდებლობაში. წიგნის ერთ-ერთი მთავარი მიზანი სწორედ ასეთი საკანონმდებლო ნორმების მიწოდებაა საზოგადოებისათვის. ასე, მაგალითად წიგნის მე-3 და მე-4 თავებში მოყვანილია აშშ-ს მთელი რიგი შტატების საკანონმდებლო დებულებები, რომლებიც კრძალავენ ჰომოსექსუალიზმის ამა თუ იმ გამოვლინებას, - როგორცაა თავად ჰომოსექსუალური აქტები, ერთსქესიანი ქორწინებები, შვილად აყვანა, პროპაგანდა, სახელმწიფო ორგანიზაციების მხრიდან ხელშეწყობა და ა.შ. საგანგებო თავი ეთმობა ბავშვთა დაცვას და შესაბამის საკანონმდებლო ნორმებს აშშ-ს შტატების კანონების მაგალითზე. ნიშანდობლივია, რომ ეს ჰომოსექსუალიზმის საწინააღმდეგო საკანონმდებლო ნორმები მიღებულია სულ ახლახან 2-3 წლის წინ.

კეთდება დასკვნა, რომ საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებსა და ნორმებზე, ასევე დამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო აქტებზე დაყრდნობით, სახელმწიფოს არა აქვს უფლება ჰომოსექსუალისტებისა და მათი გაერთიანებისათვის დაადგინოს რაიმე განსაკუთრებული პრივილეგიური სმართლებრივი რეჟიმები, არა აქვს უფლება შეზღუდოს აზრისა და სიტყვის

თავისუფლება ჰომოსექსუალიზმის მიმართ კრიტიკის ფორმირებისა და საჯაროდ გამოხატვის ნაწილში, არა აქვს უფლება, მოახდინოს ასეთი კრიტიკის კრიმინალიზება და აკრძალოს იგი, არა აქვს უფლება ჰომოსექსუალიზმისა და ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის კრიტიკოსებს მიაწიოს „ჰომოფობის“ იარაღი, რადგან სახელმწიფო ვალდებულია დაცვას საზოგადოებრივი ზნეობრიობა, ოჯახური ცხოვრების ზნეობრივი საფუძვლები, რადგან ოჯახის ინსტიტუტი არის საზოგადოების საფუძველი, ხოლო ზნეობრიობა არის კონსტიტუციურად დაცული უფლება მოქალაქეებისა, განმტკიცებული საკონსტიტუციო შეთანხმებით (კონკორდატით) სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის. სახელმწიფო გვერდს ვერ აუვლის კონსტიტუციური უფლებების დაცვას, გვერდს ვერ აუვლის კონკორდატს, რომლის მიხედვითაც საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობის უფლებების, რწმენის, ზნეობისა და ტრადიციული ფასეულობების დაცვის გარანტიად ეკლესიაც გამოდის.

წიგნის სხვა თავებში საუბარია ჯანმრთელობისთვის იმ მკვნი შედეგებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მამათმავლობის პრაქტიკასთან, ასევე საუბარია „გვი-აღლუმებზე“ და მსგავს ღონისძიებებზე, როგორც სოციალურად მიუღებელ და დანაშაულებრივ ქმედებებზე.

წიგნში, რა თქმა უნდა, არის ავტორისეული მასალა, - ანალიზი, მოსაზრებები, მტკიცებები, ავტორის მიერ მოყვანილი ფაქტები და სხვა ავტორისეული ტექსტები, მაგრამ ძირითადი მასალა მოძიებულია სხვადასხვა, ძირითადად, საზღვარგარეთულ წყაროებში, პუბლიკაციებში, ინტერნეტ საიტებსა თუ პერიოდულ გამოცემებში. ამიტომ ჩვენ არ ვაცხადებთ პრეტენზიას წიგნის ავტორობაზე, არამედ თავს მის შემდგენლებად მივიჩნევთ.

ვფიქრობთ, წიგნი დააინტერესებს, უპირველეს ყოვლისა, კანონშემოქმედებსა და უფლებადამცველებს. იგი, ასევე განკუთვლილია საზოგადოების ფართო წრისათვის, თუმცა წიგნში გადმოცემული ზოგიერთი მასალის წაკითხვა არ არის მიზანშეწონილი არასრულწლოვანთათვის, ასევე მათთვის, ვისაც აქვს მძაფრი აღქმა

არაესთეტური მასალისადმი, ისეთისა, როგორცაა, მაგალითად, იმ ტრამვებისა და დაზიანებების აღწერა, რაც მოსდევს მამათმავლური სექსის პრაქტიკას (მე-7 თავი). მიუხედავად ასეთი მასალის მძაფრი და არაესთეტური აღქმადობისა, ჩვენ მაინც გადავწყვიტეთ მისი წიგნში შეტანა, რათა ბოლომდე გაგვეშეშლებინა ჰომოსექსუალიზმი, მისი ბოროტება, სიბილწე და მავნებლობა.

დასასრულ აღვნიშნავთ, რომ ტერმინ ჰომოსექსუალიზმს ვიყენებთ კრებსით სახელდებად სექსუალურ გადახრათა მთელი სპექტრისათვის, „ლგბტ“ - ლესბოს-გეი-ბისექსუალ-ტრანსსექსუალების ჩათვლით.

P.S.

წიგნი, ძირითადად, მომზადებულია ყოფილი, ნაც.-ხელისუფლების მმართველობის პერიოდში და მასში ასახულია ის ფაქტობრივი მასალა, რაც ამ პერიოდთან არის დაკავშირებული, ის სულისკვეთება, რაც ჩვენ, ჩვენს ორგანიზაციას და თვითეულ ჩვენგანს მსჭვალავდა იმ პერიოდში: ეს იყო მართლმადიდებლობისა და ზნეობრიობის დევნის, ბოროტმადიდებლობისა და უზნეობის ხელშეწყობის პერიოდი, რომელსაც ყოფილი ხელისუფლება ახორციელებდა. ამიტომაც მოისწრაფა მან თავისი დღენი. ასე დაემართება საქართველოში ნებისმიერ ხელისუფლებას, რომლის საქმენი არ იქნება სათნო ღმრთისა და ყოვლადწმიდა ღმრთისმშობლისათვის. ეს უნდა იყოს მაგალითი დღევანდელი ხელისუფლებისაც.

თავი I

ჰომოსექსუალური ექსტრემიზმი და იუვენალური იუსტიცია ტრადიციული ოჯახისა და ეკლესიის წინააღმდეგ

1. შესავალი

სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებთ, რომ უღმერთობა და უზნეობა დალუპავს საქართველოს. აპოკალიფსური ეპოქის ერთ-ერთი მთავარი ნიშნებიც ეს არის, - ღმრთისმშობლობა და უზნეობა. ორივე მოვლენა სულ უფრო მზარდი ტემპებით მეტასტაზირებს მსოფლიოში. დღესდღეობით ჰომოსექსუალების მიერ ჰომოსექსუალიზმთან დაკავშირებით შექმნილი დაპროპაგანდა გაწეულმა შეხედულებათა სისტემამ მიიღო იდეოლოგიის ფორმა და ხარისხი. ამასთან მუდმივად და მკაფიოდ გამოხატული მისი ერთ-ერთი თვისებაა აგრესიულობა იმ პირთა მიმართ, რომელებიც არ იზიარებენ ჰომოსექსუალურ შეხედულებებს, უარს ამბობენ, მოექცნენ მისი ზემოქმედების ქვეშ. აგრესიული სოციალურ-ფსიქოლოგიური ხასიათი ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიისა გამოიხატება იმით, რომ ეს იდეოლოგია:

1) მიმართულია არაჰომოსექსუალ პირთა იძულებაზე, ცნონ ჰომოსექსუალიზმის ძირითადი იდეებისა და იდეოლოგიის მართებულობა, მთავარი იდეის ჩათვლით იმის შესახებ, რომ ჰომოსექსუალობა არის სოციალური ნორმა, უფრო პრესტიჟული, მიმზიდველი და ცხოვრების ელიტარული სახე;

2) იყენებს მასობრივ პროპაგანდულ ზემოქმედებას მოსახლეობის ფართო წრეებზე (მასობრივ ჩათრევას), ახალგაზრდობის ჩათვლით,

მათი სექსუალური ორიენტაციის, მათი ჰომოსექსუალიზმისადმი დამოკიდებულების სრული და გამონათქვამი იგნორირებით, მათი თანხმობის იგნორირებით, მოექცნენ ასეთი ინფორმაციული ზემოქმედების ქვეშ, ასევე მოქალაქეების პრივატული სივრცისა და თავიანთი შეილები ალზრდის უფლების იგნორირებით;

3) ისწრაფვის, გამოიყენოს სახელმწიფოსა და საერთაშორისო ორგანიზაციების ინსტრუმენტები და რესურსები იმ მიზნით, რომ განხორციელდეს ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის იძულებითი პროპაგანდა; ასევე, - იმ პირთა წინააღმდეგ ბრძოლისათვის, რომლებიც საჯაროდ გამოხატავენ ჰომოსექსუალიზმის კრიტიკასა და მის მიუღებლობას; ასევე - საზოგადოებრივი ცხოვრების მრავალ სფეროში ჰომოსექსუალიზმის განმსაზღვრელი უპირატესობის მოპოვებისათვის;

4) საკანონმდებლო იძულების წესით ცდილობს აკრძალოს ჰომოსექსუალიზმის ნებისმიერი კრიტიკა, შეაფასოს ჰომოსექსუალობის შესახებ ნებისმიერი კრიტიკული აზრი, როგორც ჰომოსექსუალებისთვის „უფლებების დარღვევა“ და მათი „დისკრიმინაცია“;

5) მამაკაცური ჰომოსექსუალიზმის შემთხვევაში, ამჟღავნებს ნორმალური სექსუალური (ჰეტეროსექსუალური) ორიენტაციის მქონე ქალებისადმი დამამცირებელ, უკიდურესად შეურაცხყოფელ დამოკიდებულებას;

6) აქტიურად იღვწის საზოგადოების ტრადიციული ზნეობრივი საფუძვლების, ზნეობრივი ოჯახური ღირებულებებისა და ოჯახის ინსტიტუტის საფუძვლების მოსაშლელად.

2. ჰომოსექსუალიზმი პათოლოგიაა

სამეცნიერო სტატისტიკა ამბობს, რომ 2-2.5% ადამიანებს აქვთ ჰომოსექსუალური ფანტაზიები, მაგრამ ეს ჯერ კიდევ არ ნიშნავს, რომ ისინი ჰომოსექსუალები არიან. მათი რაოდენობა, ვინც ჰომოსექსუალურ პარტიკას ეწევა, 1%-ზე ნაკლებია. აშშ-ს

დღევანდელი სტატისტიკა გვეუბნება, რომ აშშ-ს მოსახლეობის 3% თავს სექსუალურ უმცირესობებს განაკუთვნებს. მათ შორის არიან ისინიც, რომლებიც არ არიან ჰომოსექსუალური პრაქტიკით დაკავებულნი, არამედ გარკვეული ლტოლვისა თუ სხვა მოსაზრებების გამო განაკუთვნებენ თავს ჰომოსექსუალებს. რეალური გათვლებით აშშ-ში ჰომოსექსუალური ორიენტაციის წარმომადგენლები დაახლოებით მოსახლეობის 1%-ს შეადგენს.

ჰომოსექსუალიზმი დაავადებათა სანერგვა. შიდსი პირველად დაფიქსირდა 1981 წელს. იგი დაუფიქსირდა MSM კატეგორიის (მამაკაცი, რომელსაც მამაკაცთან ჰქონდა სექსი) ჰომოსექსუალს. აშშ-ში შიდსით დაავადებულთაგან 24% ქალია, 76%- კაცი. ჯანდაცვის ორგანიზაციის გამოკვლევით დასახელებული 76%-დან 67% მხოლოდ MSM კატეგორიისაა, რაც იმაზე მეტყველებს, რომ შიდსი, ძირითადად, ჰომოსექსუალური პრობლემაა. (საერთო სტატისტიკით, შიდსით დაავადებულთაგან 76% ჰომოსექსუალია). ეს რომ ჰეტეროსექსუალური პრობლემაც იყოს, მაშინ გადანაწილება დაახლოებით თანაბარი იქნებოდა. მართალია, ნარკომანიაც იწვევს შიდსით დაავადების რისკ-ფაქტორის გაზრდას, მაგრამ შ კატეგორიის ჰომოსექსუალთა რისკ-ფაქტორი 10-ჯერ აღემატება ნარკომანთა რისკ-ფაქტორს. 2000 წლისათვის სიფილისის დიდი აფეთქება იყო სან-ფრანცისკოსა და ლოს-ანჯელესში, სადაც ჰომოსექსუალიზმი უფრო მეტადაა გავრცელებული.

ჯერ კიდევ 3 ათეული წლის წინ მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაციის მიერ გამოქვეყნებულ ავადმყოფობათა ნუსხაში ჰომოსექსუალიზმი პათოლოგიად იყო მიჩნეული. ჰომოსექსუალთა ზეწოლით ჰომოსექსუალიზმი ამ ნუსხიდან ამოიღეს. მაგრამ, ცხადია, ამით ჰომოსექსუალიზმის პათოლოგიური ბუნება არ შეცვლილა. მრავალი სამედიცინო გამოკვლევა ადასტურებს, რომ ჰომოსექსუალიზმი პათოლოგიაა. ერთ-ერთი ასეთი გამოკვლევა, რომლის გასაიდუმლოებასაც საგულდაგულოდ ცდილობენ, არის ის ფაქტი, რომ ჰომოსექსუალი მამაკაცის ჰიპოფიზის (hypophysis)

ზომა 4-ჯერ აღემატება ნორმალური ადამიანისას. მედიცინაში მიჩნეულია, რომ თუ პაციენტს ჰიპოფიზი 15-20%-ით გაეზარდა, ეს უკვე პათოლოგიაა. თუ ორჯერ გაეზარდა, მაშინ უკვე ქირურგიული ჩარევა, ჰიპოფიზექტომია ხდება. ჰომოსექსუალებს კი 4-ჯერ, ანუ 400%-ით აქვთ გაზრდილი.

შედარებისათვის მოვიყვანოთ, რომ ორსულ ქალებს ჰიპოფიზი ზოგჯერ თითქმის 2-ჯერ ეზრდებათ, ვინაიდან მან უნდა უზრუნველყოს არა მხოლოდ დედის, არამედ ნაყოფის ნორმალური განვითარებაც. ისიც ცნობილია, რომ ორსულ ქალებს ემოციონალური აღქმის უნარი რამდენადმე ეცვლება (ე.წ. მიზეზიანობა). ახლა წარმოიდგინეთ, თუ როგორ აქვს დამაზინჯებელი ემოციონალური აღქმა ადამიანს, რომელიც ორსულ ქალზე 2-ჯერ მეტ პორმონებს გამოიმუშავებს. იგი ძლიერ პორმონალურ დარტყმას განიცდის. ეს, რა თქმა უნდა, პათოლოგიაა. ასეთი ადამიანები უმალეს ხელისუფლებაში კი არა, ადამიანთა მცირე ჯგუფის სამართავადაც არ გამოდგებიან, იმდენად დამაზინჯებელი აქვთ მათ რეალობის აღქმის უნარი, იმდენად არაადეკვატურია მათი რეაქცია და არ აქვთ ადეკვატური გადაწყვეტილებების მიღების უნარი. ჩვენ არ ვამბობთ, რომ ჰომოსექსუალები უნდა იდევნებოდნენ, არამედ ვამბობთ, რომ ისინი სამედიცინო, ფსიქოლოგიურ და სულიერ მკურნალობას საჭიროებენ. ისინი განკურნებადმე, როგორც არაქმედითუნარიანნი და არაადეკვატურნი, ისევე, როგორც, ვთქვათ, ფსიქიკური აშლილობის მქონე ავადმყოფები, არ შეიძლება დაშვებულ იქნენ ხელმძღვანელ თანამდებობებზე. აი, ასეთი მეტად საგულისხმო სამედიცინო ფაქტის დამალვა სურთ ჰომოსექსუალთა პატრონებს და მრავალმა მედიკოსმაც კი არ იცის ამის შესახებ.

აშშ-ს სტატისტიკა სხვა საინტერესო ფაქტებსაც გვაწვდის: ჰომოსექსუალ მამაკაცთა სიცოცხლის საშუალო ხანგრძლიობა 45-47 წელია, მათგან მხოლოდ 3% თუ აღწევს 47 წელს, მაშინ როდესაც სიცოცხლის საშუალო ხანგრძლიობა აშშ-ში 78 წელია. არის გამოკვლევა, რომელიც ადასტურებს: გამოკითხულ მამაკაც

ჰომოსექსუალთაგან 24%-ს ჰყავდა 100 პარტნიორზე მეტი, 40%-ს - 500-ზე მეტი, ხოლო 28%-ს 1000 პარტნიორზე მეტი. ესეც არის ჰომოსექსუალთა უკიდურესად ალგზნებული ემოციური მდგომარეობის შედეგი: მუდმივი დაუკმაყოფილებლობისა და უკმარობის გრძნობა მათ თან სდევთ.

კიდევ მრავალი მაგალითი შეგვიძლია მოვიყვანოთ სტატისტიკიდან თუ სამედიცინო მეცნიერული დასკვნებიდან. ჰომოსექსუალები ჰეტეროსექსუალებზე უფრო ხშირად ჩადიან მკვლევობებსა და თვითმკვლელობებს, ავადდებიან ბ და ც ჰეპატიტით, სიფილისით და მრავალი სხვა სისხლით გადამდები სიცოცხლისთვის საშიში დაავადებით. აშშ-ში, მაგალითისათვის, თუ მამაკაცს თავისი ცხოვრების მანძილზე ერთხელ მაინც ჰქონდა კავშირი მამაკაცთან, მას მთელი სიცოცხლის მანძილზე ეკრძალება ღონორობა, რადგან მიიჩნევა არასაიმედო, მაღალი რისკ-ფაქტორის მატარებელ სუბიექტად, დააკვირდით: მთელი სიცოცხლის მანძილზე! ეს ფაქტი მეტად მეტყველია. მსგავსი ნორმებია დაწესებული ღონორობასთან დაკავშირებით მთელ რიგ სხვა ქვეყნებშიც.

3. ჰომოსექსუალიზმი და იუვენალური იუსტიცია ეკლესიისა და ოჯახის წინააღმდეგ

დემოკრატია - უმცირესობის დიქტატურაა. დემოკრატიის ასეთ განმარტებას კიდევ ერთხელ ადასტურებს სიტუაცია, რომელიც ჩამოყალიბდა დღევანდელ მსოფლიოში. ამის დასტურია ჰომოსექსუალისტების ექსტრემისტული-რასისტული ძალადობა უმრავლესობაზე. სულ რაღაც 37-იოდე წლის წინ ამერიკაში ჰომოსექსუალიზმისათვის ციხეში სვამდნენ. დღეს შეიძლება ციხეში ჩაგსვან ჰომოსექსუალიზმის კრიტიკისათვის.

ჰომოსექსუალები უკიდურესად აქტიურები არიან. ჯერ მათ მიადწიეს სისხლის-სამართლებრივი პასუხისმგებლობის გაუქმებას,

შემდეგ დაიწყო თავიანთი „ფასეულობების“ უმრავლესობისათვის სულ რაღაც 37-40 წლის განმავლობაში ჰომოსექსუალებმა საკანონმდებლო სივრცეში შემდეგი ეტაპები განვლეს: 1) პირველ ეტაპზე ჰომოსექსუალები ითხოვდნენ იმ კანონების გაუქმებას, რომელთა მიხედვითაც ისინი ისჯებოდნენ, ანუ მაღწიეს ჰომოსექსუალიზმის დეკრიმინალიზაციას; 2) ამას რომ მაღწიეს, მეორე ეტაპზე მათ დაიწყო ბრძოლა თანაბარი უფლებების მოპოვებისათვის და მაღწიეს ამას, თუმცა ესეც მათთვის ცოტა აღმოჩნდა; 3) მესამე ეტაპზე მათ მაღწიეს უმცირესობის სტატუსის მოპოვებას, რამაც მათ მისცა პრივილეგიები და ისეთი უფლებები, რომლებიც უმრავლესობას არ გააჩნია, მაგრამ ესეც არ იყო მათთვის საკმარისი; 4) მეოთხე ეტაპზე მათ დაიწყო ბრძოლა უმრავლესობის კრიმინალიზებისათვის, ანუ სისიხლის სამართლის პასუხისმგებლობის დაკისრებისათვის მათთვის, ვინც არ ეთანხმება ჰომოსექსუალიზმს და საჯაროდ გამოთქვამს თავის აზრს ამასთან დაკავშირებით. ნებისმიერი საჯარო ნეგატიური გამოხატვა (მაგ. იმის თქმა, რომ ჰომოსექსუალები რისკ-ჯგუფის წარმომადგენლები არიან ან, რომ ჰომოსექსუალიზმი ცოდვაა და ა.შ.) განხილულ იქნება, როგორც კრიმინალური დანაშაული. ანუ სულ რაღაც 37 წლის განმავლობაში ჰომოსექსუალებმა მოიხსენეს კრიმინალის სტატუსი და იგი უმრავლესობას დაადეს. პირველ რიგში, დარტყმის საგნები ხდებიან რელიგიური საკრებულოები. დიდ ბრიტანეთში და შვეიციაში ეს კანონი უკვე მოქმედებს, ანუ შემდეგი ეტაპია ეკლესიის დევნა.

ჰომოსექსუალიზმის მთავარი სამიზნე ოჯახი და ეკლესიაა. ამაში მას ეხმარება იუვენალური იუსტიცია. იუვენალური იუსტიცია მშობლებისაგან მოითხოვს თავიანთი შვილებისათვის სრული თავისუფლების მინიჭებას. თუკი შვილები სთხოვენ მშობლებს ფულს ნარკოტიკებისათვის, მშობლები ვალდებული არიან დააკმაყოფილონ მათი თხოვნა. მშობლებს არა აქვთ უფლება განსაზღვრონ შვილების სექსუალური ორიენტაცია. მშობლებს უკვე

არაფრის უფლება აღარ აქვთ. ირღვევა ღმრთის მიერ დადგენილი ოჯახური იერარქია.

ნებისმიერი ქმედითუნარიანი სისტემა, იქნება ეს ტექნიკური თუ საზოგადოებრივი, იერარქიას ემყარება. „ქალი ემორჩილებოდა ქმარს“, - ასე ბრძანებს უფალი. წმინდა წერილში იკურთხება მორჩილების იერარქია ზემოდან ქვემოდან, რითაც განისაზღვრება როგორც ოჯახის, ისე სახელმწიფოს კეთილმყოფობა. მე-20 საუკუნის დასაწყისში კლარა ცეტკინმა საზოგადოების „ემანსიპირება“ მოახდინა (დაწესდა დღე - 8 მარტი), რის შედეგადაც დღეს განქორწინების რაოდენობამ გადააჭარბა ქორწინების რაოდენობას, ხოლო აბორტების რაოდენობამ ცალკეულ ქვეყნებში გადააჭარბა გაჩენილ ბავშვთა რაოდენობას.

2007 წლის ოქტომბერში კალიფორნიის შტატის გუბერნატორმა არნოლდ შვარცენგერმა ხელი მოაწერა კანონს, რომელიც ავალდებულებს სკოლებს, მოახდინონ ჰომოსექსუალური ცხოვრების წესის დადებითი გაშუქება და აქტიური პროპაგანდა ბავშვებისთვის, ხოლო მასწავლებლებისათვის გარკვეული პერსონალი ატარებს ტრენინგებს, რომლებიც ნერგავენ ჰომოსექსუალების, ტრანსსექსუალების, ბისექსუალებისა და პედოფილების მიმართ ტოლერანტობას. აშშ-ს კანონმდებლობით არც მშობლებს, არც ბავშვებს, არც მასწავლებლებს არ უძღლიათ თავიანთი რელიგიური თუ სხვა მოსაზრებების გამო უარი თქვან ამ კანონის შესრულებაზე. მართალია, ასეთი სიტუაცია უმრავლეს შტატში ჯერჯერობით არ არის და მრავალ შტატში სერიოზული წინააღმდეგობა ხვდება ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდასა და გავრცელებას როგორც ხელისუფლების, ისე საზოგადოებრივი და რელიგიური ჯგუფების მხრიდან, მაგრამ ორი შტატიც უკვე პრეცედენტს იძლევა და აძლევს ჰომოსექსუალებს იმის საშუალებას, რომ ანალოგიური სიტუაციის დამკვიდრებისათვის სხვა შტატებშიც იბრძოლონ.

ხსენებული კანონის ერთ-ერთი გამოვლინებაა - სკოლებში მესამე სახის ტუალეტების გახსნა, რომლებშიც შეუძლიათ იარონ როგორც

გოგონებმა, ისე ბიჭებმა. წარწერები „M“ და „W“, თურმე, დისკრიმინაციას წარმოადგენს იმ ადამიანის მიმართ, რომელიც თავს „სხვად“ მიიჩნევს. მანდატი ვრცელდება საბავშვო ბაღიდან უნივერსიტეტამდე. ეს ეხება სახელმწიფო საგანმანათლებლო დაწესებულებებს და იმ კერძო სასწავლო დაწესებულებებს, რომლებიც შტატისაგან ფედერალურ დახმარებას იღებენ. ფლორიდას შტატში ჰომოსექსუალები ისე გათავხედდნენ, რომ საზოგადოებრივ ტუალეტებში ბავშვების თვალწინ აწყობენ ორგიებს.

ჰომოსექსუალები ხელში იგდებენ საინფორმაციო სივრცეს, აკანონებენ თავიანთ ცოდვას, როგორც ცხოვრების ნორმას. „ხელოვნების“, მუსიკის, კინოს, მხატვრობის, საინფორმაციო საშუალებების მეშვეობით მიმდინარეობს „გეი-კულტურის“ პროპაგანდა.

პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში დასავლეთის ბანკების დაფინანსებით ფენს იკიდებენ საზოგადოებრივი ორგანიზაციები, რომლებიც უკვე ნერგავენ სექსსივრცის, იუვენალური იუსტიციის ელემენტებს, წარმოებს სოლომური ცოდვის პროპაგანდა. ევროსაბჭოში შესვლის მსურველებს მათი კანონებისა და „ღირებულებების“ მიღება მოეთხოვებათ. ჩვენ თვალწინ ხდება ოჯახის ნგრევის საერთაშორისო პროგრამის რეალიზება.

ჰომოსექსუალურ წყვილს, ბუნებრივია, არ შეიძლება ჰყავდეს შთამომავლობა. ჰომოსექსუალიზმს ადამიანის მოდგმის **გადაგვარებაზე** მივყავართ. ღმერთმა მოდგმის გავრძელებისათვის შექმნა კაცი და ქალი. მათ კავშირს, ქორწინებას, ემყარება კაცობრიობის გამრავლება, რეგენერაცია. ამის საპირისპიროდ, ერთსქესიანი ქორწინებები ემსახურება არა რეგენერაციას, არამედ დეგენერაციას, დემოგრაფიულ კატასტროფას, გენოციდსა და გადაგვარებას. ამიტომ ჰომოსექსუალების გადაგვარებისა და დეგენერაციის ადებტებად სახელდება არის არა შუურაცხყოფა, არამედ ფაქტი, რომელიც სავსებით განსაზღვრავს მათი იდეოლოგიის არსს.

როგორც აღვნიშნეთ, ჰომოსექსუალისტებისათვის ორი სტრუქტურის დანგრევაა მნიშვნელოვანი - ოჯახისა და ეკლესიის.

ბრიტანული კომპანია CAN elsen, რომელმაც გამოკითხვა 41 ქვეყანაში აწარმოა, მივიდა დასკვნამდე, რომ დღევანდელი ტენდენციების პირობებში ქორწინების ინსტიტუტი 2050 წლამდე თუ გასტანს. თუ რომელიმე ქვეყანაში დააკანონებენ ერთსქესიან ქორწინებას, მაშინ დარტყმა მიადგება ყველა პროოჯანსურ ორგანიზაციას, მათ შორის, ეკლესიას. ანუ ეკლესიაზე შეტევა არის ჰომოსექსუალიზმის მთავრი მიზანი. ეს შეტევა მათ შუქლიათ განახორციელონ, ძირითადად, საკანონმდებლო ორგანოების საშუალებით.

ამერიკის „ეკლესიების“ 90% ამბობს, რომ ეს გადაგვარების ადებტები, ჰომოსექსუალები უნდა გვიყვარდეს და ცნებაში „გვიყვარდეს“ ავითარებენ აზრს, რომ ისინი ისეთებად უნდა მივიღოთ, როგორიც არიან, და რომ მათ უნდა მივცეთ ყველაფერის კეთების უფლება, ყოველივე იმისა, რაც მათ მოეპრიანებათ. ბუნებრივია, რომ „ეკლესიები“, რომლებიც ჭეშმარიტებას დაშორდნენ, ზნეობრიობის ჭეშმარიტი დამცველები ვეღარ იქნებიან, მიუხედავად იმისა, რომ ზოგიერთი მათი წარმომადგენელი დღეს გამოდის ჰომოსექსუალიზმის წინააღმდეგ.

კაცობრიობის ისტორია გვიჩვენებს, რომ როდესაც ადამიანური ბუნება არ არის ზნეობრივ ფასეულობებთან და ნორმებთან კავშირში, მაშინ იგი სექსს დომინირების უფლებას აძლევს და ეს ვლინდება როგორც ცალკეული ადამიანების ცხოვრებაში, ისე მთელი საზოგადოების ცხოვრებაში, რაც საკუთრივ საზოგადოებისათვის დამანგრეველია. მრავალი ცივილიზაცია თავის განვითარებას წყვეტდა იმის გამო, რომ არ ჰქონდა სექსუალობის გამოვლენის მიმართ რაიმე შეზღუდვა.

ბოლშევიკური რევოლუციის შემდეგ, ლენინის ინიციატივით, დაიწყო სექსუალური რევოლუცია (იმ დროინდელი ცნობილი ლოზუნგია **„КОМСОМОЛКА КОМСОМОЛЦУ НЕ ОТКАЖЕТ“**) ასევე გაუქმდა ჰომოსექსუალიზმის სისხლის სამართლებრივი დევნა. მაგრამ დაინახა რა ჰომოსექსუალიზმის ასეთი თავისუფლების დამანგრეველი შედეგები სახელმწიფოსათვის (და პირველ რიგში,

ჯარისათვის), საბჭოთა ხელისუფლებამ 1934 წელს შეიტანა სათანადო ნორმები საინჟინერო სამართლის კოდექსში. საბჭოთა კავშირის გაუქმების შემდეგ, 90-იან წლებში ზოგიერთ პოსტსაბჭოთა ქვეყანაში დასავლეთის ქვეყნების ზეწოლით გაუქმდა შესაბამის დებულებები კანონმდებლობაში, რამაც ჰომოსექსუალიზმის აპოლოგეტებს მოქმედების საშუალება მისცა და რამაც უკვე დღეს ნეგატიურად იმოქმედა საზოგადოების ჯანმრთელობაზე. უღმერთო კუმუნისტურ რეჟიმს 17 წელი დასჭირდა იმისათვის, რათა გაეცნობიერებინა საფრთხე და გაესწორებინა შეცდომა, ხოლო თითქოს ღმრთისკენ შემობრუნებული საზოგადოება სათანადოდ ვერ აფასებს ჰომოსექსუალიზმის საფრთხეს და არ ითხოვს ხელისუფლებისაგან ჰომოსექსუალიზმის შეზღუდვას.

შეიძლება საქართველოს კონსტიტუციაში გამოკვეთილად არ იყოს იმის მსგავსი ფორმულირება, როგორცაა, მაგალითად უკრაინის კონსტიტუციის 49-ე მუხლი, რომელიც ამბობს, რომ „სახელმწიფო უზრუნველყოფს სანიტარულ-ეპიდემიურ კეთილდღეობას“, მაგრამ ცხადია, რომ საქართველოშიც სახელმწიფო უნდა იყოს სანიტარულ-ეპიდემიური კეთილდღეობის გარანტი. საქართველოს კონსტიტუციის 37-ე მუხლის მე-3 პუნქტი ამბობს, რომ „ყველას აქვს უფლება ცხოვრობდეს ჯანმრთელობისათვის უგუნებელ გარემოში“, აქედან გამომდინარე, ვფიქრობთ, რომ სახელმწიფო მკაცრად უნდა რეაგირებდეს იმაზე, რომ ჰომოსექსუალური გარემო წარმოადგენს სხვადასხვა დაავადებათა აქტიურ სანერგეს და რეალურ საფრთხეს უქმნის მოქალაქეთა სანიტარულ-ეპიდემიურ კეთილდღეობას.

საქართველოს კონსტიტუციის 36-ე მუხლის მე-2 პუნქტი ამბობს, რომ „სახელმწიფო ხელს უწყობს ოჯახის კეთილდღეობას“, ხოლო მე-3 პუნქტი აღნიშნავს, რომ „დედათა და ბავშვთა უფლებები დაცულია კანონით“. კონსტიტუციის ამ მუხლის დასაცავად სახელმწიფო აქტიურ ნაბიჯებს უნდა დგამდეს ჰომოსექსუალიზმთან ბრძოლის გზაზე, როგორც მოვლენასთან, რომელიც ღიად ხელყოფს ოჯახის ფასეულობების შესახებ ძირითად კანონში აღნიშნულ

პრინციპებს, საფრთხეს უქმნის თავად ოჯახის ინსტიტუტს, დედაშვილობას, საზოგადოდ, ერის გამრავლებას და მიმართულია ერის გენოციდისა და გადაგვარებისაკენ. მედიცინა, პედაგოგიკა, სოციოლოგია და სხვა დარგები მეცნიერულად ასაბუთებენ, რომ ბავშვი ფიზიოლოგიურად და ფსიქიკურად სულფასონად ვითარდება მხოლოდ ტრადიციულ ოჯახში, რომელიც დადგენილია ღმრთის განგებით და რომელშიც მოქმედებს ასევე ღმრთის განგებით დადგენილი იერარქია. განსხვავებულ შემთხვევებში რისკ-ფაქტორი იმისა, რომ ბავშვი ჩამოყალიბდეს ასოციალურ, კრიმინალისკენ მიდრეკილ, სექსუალურად გადახრილ პიროვნებად, განუზომლად იზრდება.

საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია, სამღვდლოება და მრევლი ჰომოსექსუალისტების მიმართ თავიანთ დამოკიდებულებას აგებენ ქრისტიანული სწავლების საფუძველზე. სამღვდლოება ჰომოსექსუალისტებს ეკიდება მწყემსობრივი პასუხისმგებლობით, ეკლესიის წევრები, მათ შორის მრევლი კი - ქრისტიანული ურთიერთობის, სულიერი დახმარების, ლოცვითი დახმარების პრინციპიდან გამომდინარე. ეკლესია ცდილობს ისეთი თანადგომის აღმოჩენას, რომ ჰომოსექსუალებმა შეძლონ თავიანთი ცოდვის დატევა. ეკლესიის სწავლება არაორაზროვნად რაცხავს ჰომოსექსუალიზმს ცოდვად (თავისი ქრისტიანული სწავლების საფუძველზე, რომელიც დაცულია რწმენის თავისუფლების გარანტიით), მაგრამ ამავედროულად აცხადებს, რომ საჭიროა ჰომოსექსუალისტებისათვის ქრისტიანული თანადგომის აღმოჩენა. **ამიტომ არ არსებობს არავითარი საფუძველი, ვილაპარაკოთ ეკლესიის მხრიდან ჰომოსექსუალისტების მიმართ ძალადობისა და დისკრიმინაციისკენ მოწოდებებზე.**

ჰომოსექსუალიზმის შეზღუდვის შესახებ საკანონმდებლო ნორმები სასწრაფოდ მისაღებია, რაც კეთილად აისახება საზოგადოების სიჯანსაღეზე. რაც უფრო სწრაფად იქნება ასეთი ნაბიჯები

გადაგმული, მით უფრო ნაკლებ ზიანს მიაყენებს ეს მოვლენა საზოგადოებას.

4. ჰომოსექსუალთა მანიფესტი

ჰომოსექსუალიზმი დიდ საფრთხეს უქმნის საზოგადოებრივ მშვიდობასა და სტაბილურობას ცალკეულ ქვეყნებსა და მთელ მსოფლიოში. ამის დასტურად მოვიყვანოთ ე.წ. „გეების მანიფესტს“, რომელიც შეადგინა მაიკლ სვიფტმა (Michael Swift). იგი პირველად გამოქვეყნდა ჟურნალ «Gay Community News»-ში, 1987 წლის თებერვალში, შემდგომში მრავალჯერ გადაიბეჭდა და გამოქვეყნდა სხვადასხვა გამოცემაში.

ეს მანიფესტი წარმოადგენს ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე პირებისადმი სიძულვილისა და მტრობის, ამ პირების ადამიანური ღირსების დამცირებისა და მათი მისამართით აღვირახსნილი შეურაცხყოფის, მათი ფიზიკური განადგურებისკენ მოწოდებების კინტესენციას.

ამ მანიფესტის გამოქვეყნების შემდეგ, რომელსაც საზოგადოების მხრიდან სამართლიანი აღშფოთება მოჰყვა, ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიები შეეცადნენ მანიპულატიურად დაერწმუნებინათ საზოგადოება, რომ ეს იყო „ზუმრობა“, „სატირა“, „პაროდია“ და საერთო „ნაყალბევი“, ამასთან თვითონაც ვერ შეთანხმდნენ იმაში, თუ რა იყო ეს, „ზუმრობა“ თუ „ნაყალბევი“. მაგრამ თუ ამ მასალის შინაარსის ანალიზს დავეყრდნობით, მაშინ არ რჩება არავითარი საფუძველი იმისა, რომ იგი ზუმრობად, სატირად თუ პაროდიად აღვიქვათ - ეს არის რასისტული და ექსტრემისტული აზრებით გაჯერებული ტექსტი. ამ მასალაში გამოთქმული სავსებით გარკვეული ექსტრემისტული დამოკიდებულება ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის პირებისადმი დასტურდება სხვა მასალებშიც, რომლებიც შეიცავენ ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდას.

მოგვაქვს ჰომოსექსუალთა (ე.წ. გეების) მანიფესტი:

* * *

The Gay Manifesto

Michael Swift

First Published in Gay Community News, Feb. 15-21, 1987

ჰომოსექსუალთა მანიფესტი

მაიკლ სვიფტი

პირველად გამოიცა ჰომოსექსუალთა საზოგადოების მაცნეში, 15-21 თებერვალი, 1987.

ჩვენ სოდომური ცოდვით დავკავდებით თქვენს ვაჟიშვილებთან, რომლებიც თქვენი უსუსური მამაკაცურობის, ცარიელი ოცნებებისა და ჩვეული სიცრუის სიმბოლოს წარმოადგენენ. ჩვენ მათ ვაცდუნებთ თქვენსავე სკოლებში, საერთო საცხოვრებლებში, გიმნაზიებში, გასახდელეებში, სპორტდარბაზებში, სემინარიებში, ახალგაზრდულ ჯგუფებში, კინოთეატრების ტუალეტებში, სამხედრო კაზარმებში, მოტელებში, მამაკაცთა კლუბებში და პარლამენტის შენობებში ყველგან, სადაც კი მამაკაცები ხვდებიან სხვა მამაკაცებს. ისინი ჩვენი საყვარლები გახდებიან და შეასრულებენ ჩვენს ბრძანებებს. ისინი ჩვენი იმიჯის რევანშირებას ახდენენ. მათ ექნებათ ჩვენი მწველი სურვილი და გაგვალმერთებენ ჩვენ.

ქალებო, მოითხოვეთ თავისუფლება. თქვენ ამბობთ, რომ კაცები თქვენ უკვე აღარ გაკმაყოფილებენ, რომ ისინი ანგრევენ თქვენს ბედნიერებას. კი ბატონი, ჩვენ ვართ მამაკაცის ფიზიონომიის, მისი მკურნალობის მცოდნენი და მაშინ ჩვენ ჩამოგართმევთ მათ თქვენ. ჩვენ მათ გავართობთ, ჩვენ მათ ვასწავლით, გულში ჩავიხუტებთ, როცა იტირებენ.

ქალებო, თქვენ ამბობთ, რომ კაცებთან ცხოვრების ნაცვლად ერთმანეთთან ცხოვრება გსურთ. მაშინ, მიდით და იცხოვრეთ ერთმანეთთან. ჩვენ მივანიჭებთ თქვენს კაცებს მათთვის აქამომდე არნახულ სიამოვნებას, იმიტომ რომ ჩვენ თვითონაც უპირველესად მამაკაცები ვართ, და მხოლოდ მამაკაცმა იცის, თუ ჭეშმარიტად როგორ ასიამოვნოს მეორე მამაკაცს. მხოლოდ მამაკაცს შეუძლია ჩასწვდეს მეორე მამაკაცის გრძნობებისა და განცდების სიღრმეს, გაუგოს მის გონებასა და სხეულს.

ყველა კანონი, რომლებიც კრძალავს ჰომოსექსუალიზმს, გაუქმდება. ამის ნაცვლად მიღებულ იქნება ახალი კანონმდებლობა, რომელიც წაახალისებს სიყვარულს მამაკაცებს შორის. ყველა ჰომოსექსუალისტმა მხარი მხარს უნდა მისცეს, როგორც ძმებმა, ჩვენ უნდა გავერთიანდეთ მხატვრული, ფილოსოფიური, სოციალური, პოლიტიკური და ფინანსური თვალსაზრისით. ჩვენ მხოლოდ მაშინ ვიზიემებთ, როდესაც შევძლებთ ჩვენი ბოროტი ჰეტეროსექსუალური მტრისათვის ჩვენი ერთიანობის ჩვენებას.

თუ თქვენ გაბედავთ და გვიწოდებთ ჩვენ გეის ან პედერასტებს, ჩვენ განვგმირავთ თქვენს მხდალ გულებს და წავბილწავთ თქვენს მკვდარ უბადრუკ სხეულებს.

ჩვენ მივუძღვნივთ ლექსებს მამაკაცებს შორის სიყვარულს. ჩვენ დავდგამთ სპექტაკლებს, რომლებშიც მამაკაცები ღიად ეალერსებიან მამაკაცებს. ჩვენ გადავიღებთ ფილმებს მამაც გმირებს შორის სიყვარულზე, რომლებიც შეცლიან თქვენს იაფასიან, ხელოვნურ, სენტიმენტალურ, მოსაწყენ, ინფანტილურ ჰეტეროსექსუალურ ვნებებს, მათ, რომლებიც დღეს დომინირებენ კინოეკრანებზე. ჩვენ გამოვაქანდაკებთ ლამაზი ახალგაზრდა მამაკაცების, გაბედული ათლეტების ქანდაკებებს და დავდგამთ მათ თქვენს პარკებში, მოედნებზე და სავაჭრო რიგებში. მსოფლიო მუზეუმები გაივსება

შესანიშნავი შიშველი ჭაბუკების გამოსახულებებით. ჩვენი მწერლები და მუსიკოსები მამაკაცებს შორის სიყვარულს მოღურს გახდიან და პრესტიჟულად აქცევენ მას, და ჩვენ ამას შევძლებთ, იმიტომ რომ ჩვენ ვართ ექსპერტები სტილის პოპულარიზაციის საქმეში. ჩვენ განვდევნივთ ჰეტეროსექსუალურ სამიჯნურო კავშირებს იუმორისა და სატირის მეშვეობით, იმ მექანიზმების გამოყენებით, რომელთა გამოცდილებაც გაგვაჩნია.

ჩვენ ჩამოვხსნივთ ნიღაბს გავლენიან ჰომოსექსუალისტებს, რომლებიც თავს ჰეტეროსექსუალებად ასალებენ. თქვენ შეძრწუნდებით და შეშინდებით, როდესაც გაიგებთ, რომ თქვენი პრეზიდენტები და მათი ვაჟიშვილები, თქვენი მეწარმეები და სენატორები, თქვენი მერები და გენერლები, თქვენი ათლეტები და კინოვარსკვლავები, თქვენი დიქტორები და საზოგადო მოღვაწეები, თქვენი მღვდლები არ არიან ჩვეულებრივი და საიმედო ჰეტეროსექსუალი ბურჟუები, როგორც თქვენ ისინი გგონათ.

ჩვენ ყველგან ვართ - ჩვენ შევადწივთ თქვენს რიგებში. ფრთხილად იყავით, როდესაც საუბრობთ ჰომოსექსუალების შესახებ, იმიტომ, რომ ჩვენ ყოველთვის თქვენს შორის ვართ: შესაძლოა, თქვენ პირდაპირ ვსხედვართ ან თქვენთან ერთად გვიინავს ერთ საწოლში.

არანაირი კომპრომისები არ იქნება. ჩვენ არა ვართ საშუალო კლასის დოცლაპიები. ჩვენ ვართ ძალიან ინტელექტუალური, ბუნებრივი არისტოკრატები ადამიანის რასაში, ხოლო ცისფერი სისხლი არასდროს წავა დათმობაზე. ისინი, ვინც ჩვენს წინააღმდეგ წავლენ, განდევნილ იქნებიან. თქვენს გასანადგურებლად ჩვენ გამოვიყვანთ უზარმაზარ კერძო არმიებს, როგორც ეს მიშიმამ გააკეთა. ჩვენ დავიპყრობთ მსოფლიოს, იმიტომ, რომ ჯარისკაცები, შთაგონებულნი და ერთმანეთთან დაკავშირებულნი ჰომოსექსუალური

სიყვარულითა და პატივისცემით, ძველებრძენ მეომრებივით დაუმარცხებელნი არიან.

ოჯახი - ეს სიცრუის, ღალატის, უძლურების, პირმოთნეობისა და სისასტიკის სანერგე - გაუქმდება. ოჯახის ინსტიტუტი, რომელიც წამლავს წარმოსახვასა და თრგუნავს თავისუფალ ნებას, აღმოფხვრილ იქნება. გენეტიკურ ლაბორატორიებში მოხდება სრულყოფილი ვაჟების ჩასახვა და გამოზრდა. ისინი გაერთიანდებიან კომუნებში, რომელთაც გამოცდილები უხელმძღვანელებენ.

ყველა ეკლესია, რომელიც ჩვენ დაგვგმობს, დაიხურება. ჩვენი ერთადერთი ღმერთები სიმპათიური ჭაბუკები არიან. ჩვენ სილამაზის, ზნეობრიობისა და ესთეტიკის კულტის მიმდევრები ვართ. ყველაფერი მახინჯი, ვულგარული და ბანალური განადგურდება. ვინაიდან ჩვენ გაუცხოვებულნი ვართ საშუალო კლასის ჰეტეროსექსუალური წრეებისთვის, ამიტომ შეგვიძლია ვიცხოვროთ მხოლოდ წმინდა წარმოსახვის მიხედვით. ძალიან ბევრიც კი არაა საკმარისი ჩვენთვის.

ჩვენი მომავალი დახვეწილი საზოგადოების მართვას განახორციელებს ელიტა, რომელიც შედგება პოეტ-გეებისაგან. ახალ ჰომოეროტიულ საზოგადოებაში სახელმწიფო თანამდებობების დაკავების პრეტენდენტების მიმართ ერთ-ერთი მთავარი მოთხოვნა იქნება მათი ბერძნული ვნებით გატაცება. ყოველი ჰეტეროსექსუალური ავხორცობით დასნებოვნებული პირი ავტომატურად მოხსნილი იქნება თანამდებობიდან. ყველა კაცი, რომელიც დაიჟინებს სულელურ ჰეტეროსექსუალურობას, გასამართლდება ჰომოსექსუალთა მართლმსაჯულების სასამართლოს მიერ და განდგება შეუმჩნეველი.

ჩვენ გადავწერთ ისტორიას, რომელიც თქვენ გაავსეთ და დაამცრეთ თქვენი ჰეტეროსექსუალური სიცრუითა და დამახინჯებებით. ჩვენ აღვწერთ დიადი ლიდერებისა და მოაზროვნეების ჰომოსექსუალიზმს,

რომლებმაც ჩამოაყალიბეს მსოფლიო. ჩვენ მოვახდენთ ჰომოსექსუალიზმის, ინტელექტუალურობისა და შემოქმედების უწყვეტი კავშირის დემონსტრირებას, ჰომოსექსუალიზმისა - როგორც საწინდრისა ჭეშმარიტი კეთილშობილებისა და ნამდვილი სილამაზისა მამაკაცში.

ჩვენ გავიმარჯვებთ, იმიტომ, რომ ჩვენ გვამოძრავებს დაჩაგრულთა მწარე ტანჯვა, რომლებიც საუკუნეების მანძილზე იძულებულნი არიან ითამაშონ საცოდავი, მეორენარისხოვანი როლი თქვენს უგემოვნო ჰეტეროსექსუალურ შოუში. ჩვენც შეგვიძლია იარაღის სროლა და ბარიკადების აღმართვა.

იკანკალე ჰეტერო ღორი, როდესაც ჩვენ გამოგჩნდებით ნიღბების გარეშე.

* * *

ვფიქრობთ, კომენტარი ზედმეტია. ჰომოსექსუალური მეტასტაზები მთელი კაცობრიობის ორგანიზმს მოედო და სოლომ-გომორის საბედისწერო ზვედრი საზოგადოებისათვის სულ უფრო საცნაური და განცდადი ჯდება. ნუ იქნებით პასიურნი, ნუ შეეგუებით ბოროტებას, გავერთიანდეთ უზნეობისა და გადაგვარების წინააღმდეგ საბრძოლველად.

თავი II

ჰომოსექსუალიზმის კრიტიკული შეფასების უფლებისა და ჰომოსექსუალიზმის თავსმობვევის კანონიერი შეზღუდვის შესახებ

1. შესავალი

აუცილებლობად მიგვაჩნია, განვიხილოთ რიგი პრინციპული იურიდიული საკითხებისა, რომლებიც შეეხება ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდასთან დაკავშირებით სახელმწიფოსა და საზოგადოების დამოკიდებულებას. აქვე აღვნიშნავთ, რომ ჰომოსექსუალიზმში ვგულისხმობთ, როგორც მამათმავლობას, ისე დადამთმავლობას (ე.წ. ლესბოსელობა), ასევე ბისექსუალობას. ამ საკითხებიდან გამომდინარე გაჩენილ კითხვებზე პასუხების გაცემა აუცილებელია ისეთი დაბალანსებული პოზიციის გამოსამუშავებლად, რომელიც ითვალისწინებს საზოგადოების ყველა ჯგუფის უფლებებსა და კანონიერ ინტერესებს. ამ განხილვის წინაპირობებს შეადგენს: ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის განცხადება (17.05.11) და ადამიანის უფლებების შესახებ ევროპის საბჭოს კომისრის მოხსენება „დისკრიმინაცია სექსუალური ორიენტაციისა და გენდერული იდენტურობის საფუძველზე ევროპაში“ (23.06.11) (<https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?Ref=DCPR002%25>); გაეროს 17.06.11-ის რეზოლუცია ადამიანის უფლებების შესახებ „ადამიანის უფლებები, სექსუალური ორიენტაცია და გენდერული იდენტურობა“ («Human rights, sexual orientation and gender identity»)

(<http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=11167&LangID=>); რიგი საერთაშორისო ორგანიზაციების ოფიციალური განცხადებები ე.წ. „ჰომოფობიასთან“ დაკავშირებით, რომლებიც მოითხოვენ, რომ ჰომოსექსუალისტებისა და მათი გაერთიანებებისათვის დამყარდეს განსაკუთრებული პრივილეგირებული უფლებრივი რეჟიმები; ადამიანის უფლებების ევროსასამართლოს აშკარა ტენდენციური და „ორმაგი“ სტანდარტების შემცველი ზოგიერთი გადაწყვეტილება.

ზემოთ ხსენებული საკითხების გადაწყვეტა თანამედროვე საზოგადოებას მოუწევს იქიდან გამომდინარე, რომ წინააღმდეგ შემთხვევაში მნიშვნელოვნად გართულდება პრობლემები, რომლებიც გამოწვეულია იმით, რომ მრავალ ქვეყანაში შეინიშნება ჰომოსექსუალისტების დისკრიმინაციის ტენდენცია, ასევე ისეთი აზრის თავისუფლებისა და სიტყვის უფლების დაუსაბუთებელი და უკანონო შეზღუდვის ტენდენცია, რომელიც კრიტიკულად უდგება ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიას, იქნება ეს რელიგიური, ზნეობრივი თუ სხვა ცნობიერებიდან გამომდინარე.

სერიოზულ შემფოთებას იწვევს ის, რომ ზოგიერთი საერთაშორისო ინსტიტუტისა თუ საზოგადოებრივი ორგანიზაციის წარმომადგენელი იკავებს ცალმხრივ პოზიციას, რომელიც ემყარება ჰომოსექსუალიზმის დადებით შეფასებასა და ჰომოსექსუალისტების უფლებებისა და ინტერესების აბსოლუტიზაციას. სწორედ ამ კატეგორიული პოზიციის საფუძველზე, უკვე მიღებულია რიგი საერთაშორისო და ეროვნული უფლებრივი დოკუმენტი, რომლებშიც აღიარებულია (დეკლარირებულია) ჰომოსექსუალიზმის მიმართ უსიტყვო, დადებითი დამოკიდებულება და საზოგადოებას თავს ახვევენ ისეთ რეკომენდაციებს, რომლებიც გულისხმობს ასეთივე დამოკიდებულების ფორმირებასა და პროპაგანდას, განათლების სისტემასა და მასმედიაში. იმავდროულად, უპირობოდ, არასწორად და დაუშვებლად მიიჩნევა ნებისმიერი კრიტიკული შეხედულება ამ პრობლემასთან დაკავშირებით, ასევე ჰომოსექსუალიზმის როგორც

სოციალური ანომალიის, კრიტიკული ანალიზის ნებისმიერი მცდელობა. ამ პრობლემასთან დაკავშირებით უძრავლესობის უფლება, გამოხატოს თავისი აზრი, ჰომოსექსუალიზმის აბოლოგეტების მიერ აღმოფხვრებით უარყოფა.

უკანასკნელ ათწლეულში ევროპული პოლიტიკური ინსტიტუტებისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების მხრიდან ჰომოსექსუალიზმის მხარდასაჭერად ნაჩქარევი და გაუაზრებელი, ხშირად იდეოლოგიურად ანგაჟირებული მოქმედებები ხელს უწყობს დემოკრატიული უფლებებისა და ადამიანის თავისუფლებების დამახინჯებულ ინტერპრეტაციას და საზოგადოების ცნობიერებაში მათ უარყოფით აღქმას იწვევს. ასეთი დეფორმირებული გაგება იმ ადამიანის უფლებებისა, რომელიც ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის ზემოქმედებას განიცდის, უფლებებისა და საზოგადოებრივი ცხოვრების სფეროში გამოიყენება იმ მეტად საეჭვო მსოფლმხედველობრივი პოზიციის დასასაბუთებლად და გასამაგრებლად, რომელიც უკიდურესად საშიშა და რომელსაც მივყავართ ევროპული ცივილიზაციის სულიერ-ზნეობრივი საფუძვლების რღვევასთან.

ადამიანის უფლება საკუთარი პოზიცია შეარჩიოს ჰომოსექსუალიზმისა და მასთან დაკავშირებული ცხოვრების წესის მიმართ გარანტირებული უნდა იყოს აზრის, სინდისისა და გამოხატვის თავისუფლების საყოველთაოდ მიღებული დემოკრატიული ნორმების საფუძველზე. ეს ჰეტეროსექსუალური ორიენტაციის მქონე ადამიანების გარდა, რომელთათვისაც მიუღებელია ჰომოსექსუალიზმი, აუცილებელია იმ მოქალაქეებისთვისაც, რომლებიც განიცდიან ჰომოსექსუალურ ლტოლვას და მის დაძლევის საკუთარი რწმენით ცდილობენ. ამასთან, იმ მოქალაქეების უფლებები, რომლებსაც ჰომოსექსუალიზმის მიმართ კრიტიკული პოზიცია აქვთ, დაცული უნდა იყოს იმგვარად, რომ მათთვის მიუღებელი და საწინააღმდეგო არ აიძულონ და თავს არ მოახვიონ. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია

მოზარდის პრიორიტეტული უფლების უზრუნველყოფა, რათა იგი დაცული იყოს სექსუალური გარყვინისა და ექსპლუატაციისაგან, ამასთან მისი ეს უფლება მიჩნეული უნდა იყოს უფრო დიდი ძალის მქონედ, ვიდრე ზრდასრულთა უფლება გამოხატონ თავიანთი აზრი და პოზიცია ჰომოსექსუალიზმის შეფასებისას.

წინამდებარე პუბლიკაციაში უფლებრივ ასპექტში განხილულია სახელმწიფოსა და საზოგადოების მიმართების პრობლემა ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისა და ჰომოსექსუალიზმის შესახებ ინფორმაციის გავრცელებისადმი, ასევე მოქალაქეთა უფლება, რომ ჰქონდეთ კრიტიკული დამოკიდებულება ასეთი პროპაგანდისა და ურთიერთობის საჯაროდ გამოხატვის მიმართ.

ამჯერად არ განიხილება საკითხები, როგორებიცაა: ჰომოსექსუალისტების სექსუალური ორიენტაციის არჩევის პირადი უფლება; ჰომოსექსუალური კავშირების სტატუსი; იმ პირების მოტივაცია, რომლებიც ლობირებენ ევროსაბჭოში ისეთი დოკუმენტების მიღებას, რომლებიც მოითხოვენ ჰომოსექსუალისტებისათვის განსაკუთრებული უფლებრივი რეჟიმების მინიჭებას; ჰომოსექსუალისტების მიერ ისეთი საჯარო ღონისძიებების ჩატარება, რომლებიც არ არიან მიმართულნი ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისკენ.

პუბლიკაციის ავტორები დაუშვებლად მიიჩნევენ ადამიანზე ძალადობას, ადამიანის დისკრიმინაციას სქესის, რასისი, კანის ფერის, ენის, რელიგიის, პოლიტიკური და სხვა შეხედულებების, ეროვნული ან სოციალური წარმომავლობის, ნაციონალურ უმცირესობებისადმი კუთვნილების, ქონებრივი მდგომარეობისა და სხვა ნებისმიერი ნიშნის მიხედვით.

დღეს მრავალ ქვეყანაში შეინიშნება და ფიქსირდება ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტების უკიდურესი მოუთმენლობა საზოგადოების ნებისმიერი მცდელობის მიმართ, რომლის მიზანია უარი თქვას და თავი დაიცვას ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის აგრესიული პროპაგანდისაგან;

ამასთან, ხშირია ცილისწამება და შეურაცხყოფა იმ პირების მიმართ, რომლებიც ცდილობენ შეიღებონ დაიცვან ჰომოსექსუალიზმის მოძალადური პროპაგანდისაგან. სწორედ ამ მოვლენებმა განაპირობეს ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის მიმართ სახელმწიფოსა და საზოგადოების მიმართების საკითხის განხილვის აქტუალურობა.

2. ჰომოსექსუალიზმისა და მისი საზოგადოებრივი გამოვლინებებისადმი კრიტიკული შეფასების ქონის უფლების დასაბუთება

ისტორიაში, მსოფლიო კულტურასა და კაცობრიობის თანამედროვე ცხოვრებაში ჰომოსექსუალური სქესობრივი ცხოვრების წესის მიმართ ფუნდამენტურად დამკვიდრებული უარყოფითი დამოკიდებულების შესახებ მეტყველებს ის, რომ ჰომოსექსუალიზმისა და მისი იდეოლოგიის მიმართ კრიტიკულ შეფასება ხდება ძირითადი რელიგიური ჯგუფების, ასევე სხვა კონფესიების მხრიდან. რაკი გამოხატავენ პატივისცემას ადამიანის თავისუფალი არჩევანის მიმართ, ხსენებული კონფესიები იცავენ თავიანთი აზრისა და სიტყვის თავისუფლებას, კერძოდ, იმის უფლებას, რომ ზნეობრივ-თეოლოგიური მიდგომით „ცოდვად“ განსაზღვრონ ის, რასაც ისინი ამაღ ათასწლეულების განმავლობაში მიიჩნევენ, ასევე იმის უფლებას, რომ გამოვიდნენ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის ძალადობრივად თავსმოხვევის წინააღმდეგ.

მორწმუნეებს აქვთ აზრისა და სიტყვის თავისუფლება და აქვთ უფლება თავიანთი სარწმუნოებრივი სწავლების პოსტულატებიდან გამომდინარე კრიტიკულად შეაფასონ (ამასთან საჯაროდ) საზოგადოებრივი ცხოვრების ესა თუ ის მოვლენა, რაც გარანტირებულია აზრის გამოხატვის თავისუფლების, სიტყვის თავისუფლების, სარწმუნოებრივი აღმსარებლობის თავისუფლების

შესახებ 1948 წლის 10 დეკემბერს გაეროში მიღებული «ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციით», ასევე 1966 წლის 16 დეკემბერს მიღებული «საერთაშორისო პაქტით ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების შესახებ», 1966 წლის 19 დეკემბერს მიღებული «საერთაშორისო პაქტით სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ», 1950 წლის 4 ნოემბერს მიღებული «ევროპული კონვენციით ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის შესახებ», 1981 წლის 25 ნოემბერს მიღებულ დეკლარაციით «რელიგიის ან რწმენის საფუძველზე შეუწყნარებლობისა და დისკრიმინაციის ყველა ფორმის ლიკვიდაციის შესახებ» და ადამიანის უფლებათა შესახებ სხვა საერთაშორისო აქტებით.

თანამედროვე მსოფლიოში არსებობს პრინციპულად გადაუწყვეტელი ისეთი წინააღმდეგობები, რომელთა გადაწყვეტა შეუძლებელია ადმინისტრაციული ან სისხლისსამართლებრივ-უფლებრივი მეთოდებით, მით უმეტეს - პოლიტიკური ზეწოლის მეთოდით ან სახელმწიფოს მოქალაქეობის პრონციპის საწინააღმდეგოდ, იმის მოთხოვნა, რომ შეიცვალოს ამა თუ იმ კონფესიის სარწმუნოებრივი სწავლება. მაგრამ ამ გადაუწყვეტელი წინააღმდეგობების არსებობა ხელს არ უშლის სხვადასხვა სექსუალური ორიენტაციის მქონე მოქალაქეებს უკონფლიქტოდ იცხოვრონ თანაარსებობის ცივილიზებული მოდელის ჩარჩოებში.

ჰომოსექსუალიზმის უარყოფითი შეფასება სავსებით იძლევა არაძალადობრივი თანაარსებობის საშუალებას, ერთი მხრივ, ჰომოსექსუალიზმის მიმართ ნეგატიური დამოკიდებულების მქონე ქრისტიანებს, მუსულმანებს, იუდეველებს, სხვადასხვა კონფესიის წარმომადგენლებსა და, მეორე მხრივ, ჰომოსექსუალებს შორის. საგანგებოდ შევნიშნოთ, რომ არ არსებობს საკუთრივ ჰომოსექსუალური ორიენტაციის გამო სასამართლო წესით დადასტურებული ფაქტები ქრისტიანების მხრიდან

ჰომოსექსუალების დენისა. არ არსებობს არავითარი საფუძველი იმისა, რომ ერთმანეთში ავურიოთ ან ერთმანეთთან გავაგივოთ ჰომოსექსუალებისა და ჰომოსექსუალიზმის მიმართ გამოთქმული უარყოფითი, კრიტიკული პოზიცია, რომელიც არ არღვევს საერთაშორისო უფლებებისა და ადამიანის უფლებათა შესახებ საერთაშორისო აქტების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპებსა და ნორმებს, ჰომოსექსუალისტების მიმართ ისეთი არამართლზომიერი, ძალადობრივი და შეურაცხყოფელი მოქმედებები, რომლებიც არღვევენ ზემოთ აღნიშნულ ნორმებსა და აქტებს.

საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია, სამღვდლოება და მრევლი, ჰომოსექსუალისტების მიმართ თავიანთ დამოკიდებულებას აგებენ ქრისტიანული სწავლების საფუძველზე. სამღვდლოება ჰომოსექსუალისტებს ეკიდება მწყემსობრივი პასუხისმგებლობით, ეკლესიის წევრები - ქრისტიანული ურთიერთობის, სულიერი დახმარების, ლოცვითი დახმარების პრინციპიდან გამომდინარე, რათა ჰომოსექსუალებმა დაუტევონ ცოდვა. ეკლესიის სწავლება არაორაზროვნად რაცხავს ჰომოსექსუალიზმს ცოდვად (რწმენის თავისუფლების გარანტიით დაცული თავისი ქრისტიანული სწავლების საფუძველზე), მაგრამ ამავდროულად აცხადებს, რომ საჭიროა ჰომოსექსუალისტებისათვის ქრისტიანული თანაგრძნობის აღმოჩენა. **ამიტომ არ არსებობს არავითარი საფუძველი, ვილაპარაკოთ ეკლესიის მხრიდან ჰომოსექსუალისტებზე ძალადობისა და დისკრიმინაციისკენ მოწოდებების შესახებ.**

სამართლიანია, ასევე აღვნიშნოთ, რომ ჰომოსექსუალიზმის მიუღებლობისა და მისადმი კრიტიკული დამოკიდებულების რელიგიური მოტივაციის გარდა არსებობს უამრავი არარელიგიური კრიტიკული თვალსაზრისი ამ მოვლენის მიმართ და, შესაბამისად, არსებობს მარავალი პირი, რომელსაც ასეთი თვალსაზრისი აქვთ. ჩვენს ქვეყანაში ასეთია აბსოლუტური უმრავლესობა. ჰომოსექსუალების რაოდენობა უკიდურესად მცირეა, ასევე მცირეა მათი აბოლოგენტების რაოდენობა ქვეყანაში. თუმცა თუ არ შეიზღუდა

ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა და იძულებითი თავსმოხვევა, განსაკუთრებით მოზარდების მიმართ, მაშინ ჰომოსექსუალიზმი, როგორც ავთვისებიანი სიმსივნე, პროგრესირებას დაიწყებს.

ჰომოსექსუალიზმის მიმართ კრიტიკული, მათ შორის, ნეგატიური დამოკიდებულების ფართოდ გავრცელება მნიშვნელოვანწილად არის იმასთან დაკავშირებული, რომ ჰომოსექსუალიზმი, გარდა იმისა, რომ არის სპეციფიკური პიროვნული და სოციალურ ჯგუფური კომპლექსური ზნეობრივ-ფსიქოლოგიური და კულტურული იდენტურობა, რომელიც არსებითად განსხვავდება მოსახლეობის უმრავლესობისათვის დამახასიათებელი ცხოვრების წესის, აზროვნებისა და ქცევის ფსიქოლოგიისა და შეხედულებათა სისტემისაგან, დღეისათვის, ფაქტობრივად, იქცა იდეოლოგიად, რომლის პროპაგანდაც აქტიურად მიმდინარეობს მისი მიმდევრების მხრიდან. ამასთან იგი ვერ იტანს კრიტიკას, აქვს აგრესიული პროხელიტური ხასიათი და აქვს საყოველთაო აღიარების, უნივერსალობის, სახელმწიფოებრივი და საერთაშორისო მხარდაჭერის პრეტენზია.

ნაც. ხელისუფლების მმართველობის პერიოდში საქართველოში შეინიშნებოდა ტენდენცია საინფორმაციო საშუალებებით ჰომოსექსუალიზმის, მისი მსვლელობების (ე.წ. „გეი-აღლუმები“) პროპაგანდისა, მიმართული მთელი მოსახლეობისაკენ და მოზარდებისაკენ. ჩვენ „გეი-აღლუმებად“ („გეი-პრაიდები“, „სიამაყის აღლუმები“, „ლაგ-აღლუმები“, „გეი-ფესტივალები“, „გეი-მსვლელობები“ და სხვა ანალოგიური ხასიათისა და მიმართულების მქონე საჯარო ღონისძიებები) მივიჩნევთ მასობრივ საჯარო ღონისძიებას, რომელიც ტარდება დემონსტრაციის, მსვლელობის (როგორც ფესტივალის ვარიანტის) სახით თავისუფალი დასწრებისთვის ღია სივრცეში, სადაც იმყოფება ისეთ არაჰომოსექსუალ პირთა განუსაზღვრელი წრე, რომელიც გათვლილია მასობრივ, მათ შორის და, უპირველეს ყოვლისა, უნებური მაცურებლისათვის, და რომელიც მიმართულია, ფაქტობრივად, ჰომოსექსუალიზმის, როგორც ნორმალური, პროგრესული, ელიტარული და ა.შ. ცხოვრების წესად, სექსუალური

ქცევისა და სექსუალური ურთიერთობების ნორმად მიჩნევის პროპაგანდისკენ. იყო სკოლებში საკითხავი წიგნის სტატუსით ჰომოსექსუალიზმის ნორმალურ მოვლენად მიმჩნევი მასალის შემცველი წიგნის შეტანის მცდელობა („სიყვარულის ანაბანა“, 7-9 წლის ასაკის მოზარდთათვის).

პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში, კერძოდ, რუსეთში, სადაც პროცესები უფრო შორს არის წასული, ჰომოსექსუალიზმის ადვოკატი მითხროვენ სახელმწიფოსგან, რომ სკოლებში სასწავლო პროგრამით გატარებული იყოს ჰომოსექსუალიზმის პოზიტიურობის დამსახველი ხაზი. მათ მიერ არასრულწლოვან ბავშვებში ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის გავრცელების მოთხოვნა მიმართულია იქითკენ, რომ მიღწეულ იქნას ბავშვების მიერ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის ინტროექცია, ანუ მათ ცნობიერებაში მისი მიმდევრების მიერ ჰომოსექსუალიზმის შესახებ თავსმოხვეული შეხედულებების დაღეჭვა, რასაც მიჰყავს იგი ნორმალური სექსუალური განვითარებიდან გადახრისკენ და სექსუალური ორიენტაციის შეცვლისაკენ, რაც წარმოადგენს ბავშვის უფლებისა და მისი მშობლების უფლებების უკიდურესად უხემ დარღვევას. საქართველოშიც არის მცდელობა სექსობრივი აღზრდის (ფაქტობრივად, „უსაფრთხო“ სექსის პროპაგანდის) სწავლების შეტანა სხვადასხვა საფარველით, იქნება ეს ჯანსაღი ცხოვრების წესი, შიდასის პრევენცია და მისთ.

ის ფაქტი, რომ ჰომოსექსუალური კულტურის ძირითად ნიშნებსა და ელემენტს განეკუთვნება: საჩვენებელი სიშიშვლისკენ მისწრაფება, რომელიც, ხშირად, ეკსკიზიციონიზმის ჰიპერტროფირებულ ფორმებამდე მიდის; ჰომოსექსუალიზმის ერთგვარი საგნობრივ-მსოფლმხედველობრივი ორიენტირება ორალურ-გენიტალურ-ანალურზე; ჰომოსექსუალიზმის აგრესიული, იბულებითი თავსმოხვევა პირებზე, რომლებიც არ იზიარებენ ჰომოსექსუალურ ფასეულობებს, - ყოველივე ეს მიუთითებს, თუ რატომ ზღდება, რომ 2. ეკსკიზიციონიზმი - სექსუალური გადახრა, როდესაც გინდა სასქესო ორგანოს ჩვენებით გამოიწვიო სხვისი ადგენება (ასეაა აკონდაულიზმთან

ასეთების საჯარო საჩვენებელი გამოვლენები სხვა ადამიანების მიერ შეუძლებელია არ იყოს აღქმული როგორც მათი ზნეობრივი გრძობების სასტიკი შეურაცხყოფა და მათთვის დიდი ზნეობრივი ტკივილის მიყენება. **სწორედ ჰომოსექსუალიზმის ასეთ მიმართულებას, საჯარო პროვოკაციულ აქციებს (გეი-აღლუმები), რომლისკენაც ისწრაფვიან ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტები, შეუძლიათ დაარღვიონ აქამდე არსებული უკონფლიქტო თანაარსების ატმოსფერო მოსახლეობის უმრავლესობასა და ჰომოსექსუალიზმის მიმდევრებს შორის.**

ვფიქრობთ, რომ საქართველოში კანონით უნდა შეიზღუდოს ჰომოსექსუალიზმის მიმდევრების საჯარო, საჩვენებელ-პროპაგანდისტული აქციები (გეი-აღლუმები და მისთ.) ისევე, როგორც ნებისმიერი სხვა სექსუალური ორიენტაციის, მაგალითად ჰეტეროსექსუალური უმრავლესობის რომელიმე ჯგუფის აქცია, თუკი იქნება იმის მოლოდინი, რომ ამ აქციის დროს მონაწილეები წარმოაჩენენ უხამსობას, მაგ. სექსუალური აქტის იმიტირებით თუ სხვა რაიმე ფორმით, გამოვლენ ეპატაჟური (სკანდალური), საზოგადოების შეურაცხყოფელი სამოსლით (მაგ. სასქესო ორგანოებზე ყურადღების აქცენტირებით), შეეცდებიან სექსუალური თავაშვებულობისა და გარყვნილების ან ისეთი ქცევის პროპაგანდას, რომელიც შეურაცხყოფს საზოგადოების ზნეობრივ გრძობებს, რელიგიურ და მსოფლმხედველობრივ ნორმებს, რის შედეგადაც დარტყმა მიადგება ზნეობრიობას, ჯანმრთელობას, სხვა პირების უფლებებსა და კანონიერ ინტერესებს, საზოგადოებრივ წესრიგს, მით უმეტეს, თუკი ასეთი ღონისძიებით მოსახლეობის სხვა ნაწილის პროტესტის პროვოცირება მოხდება, რაც ემუქრება საზოგადოებრივ წესრიგს.

ამიტომ ჰომოსექსუალისტების საჩვენებელ-პროპაგანდული ღონისძიებების შეზღუდვა კანონით ისევე, როგორც მოსახლეობის მიერ ნებისმიერი არამალადობრივი ფორმით (მაგ. პიკეტირებით) ასეთი მსვლელობის აღკვეთა, არ შეიძლება განიხილებოდეს, როგორც

ჰომოსექსუალიზმის მიმდევართა დისკრიმინაცია, ჰომოფობია და დევნა, როგორც ამის წარმოჩენას ცდილობენ ჰომოსექსუალიზმის აპოლოგეტები, არამედ განიხილება, როგორც სახელმწიფოსა და საზოგადოების მიერ საზოგადოებრივი წესრიგისა და უსაფრთხოების, მათ შორის, ჯანმრთელობის, მათზე ზეგავლენისაგან მოზარდი თაობის დაცვის ვალდებულების განხორციელება.

მაგალითისათვის, პედოფილებმა რომ მონდომონ „პედო-ალუმის“ ჩატარება, რომელსაც პედოფილიის დასაშვებ მოვლენად წარმოჩენის მიზანი ექნება, ასეთი მსვლელობის წინააღმდეგ, დარწმუნებულები ვართ, ჰომოსექსუალების უმრავლესობა გამოვა. ამის მაგალითს გვაძლევს შემდეგი ფაქტი: როდესაც კათოლიკური „ეკლესიის“ გარშემო დიდი სკანდალი ატყდა იმასთან დაკავშირებით, რომ კათოლიკე „მღვდლების“ წარმოუდგენლად დიდი ნაწილი (ზოგიერთი ამერიკული ექსპერტის შეფასებით - 10%-ზე მეტი) პედოფილებსა და ბავშვებზე მოძალადეებს წარმოადგენენ, გამოითქვა მოსაზრება, რომ კათოლიკე „სამღვდელოებაში“ პედოფილიას ასევე მასობრივად გავრცელებული ჰომოსექსუალიზმი ასაზრდოებსო, დიდი აღშფოთება და პროტესტი გამოხატა იტალიის ჰომოსექსუალთა ლიდერმა სერჟიო ჯუდინიმ, რომელმაც აღნიშნა, რომ პედოფილია დიდი ბოროტებაა და ჰომოსექსუალისტებზე მისი პროვოცირების დაბრალება ჩვენი შეურაცხყოფააო. დიას, ბატონებო, პედოფილია დღეს სახელმწიფოსა და საზოგადოებისთვის მიუღებელია ისევე, როგორც გუშინ ჰომოსექსუალიზმი იყო, მაგრამ თუ ჰომოსექსუალებმა მიაღწიეს თავიანთ მიზანს, იმას, რომ თუ სახელმწიფომ ჰომოსექსუალიზმის დადებით კონტექსტში წარმოჩენას, მათ შორის, მოზარდებში, შეუწყო ხელი, თუ ხელისუფლებამ კანონმდებლობით არ შეზღუდა ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტულ-საჩვენებელი ღონისძიებები და მსვლელობები და მწკანე შუქი აუნთო მას, მაშინ ზვალ იმავეს პედოფილები მოითხოვენ. ამის ნიშნები, სამწუხაროდ, დასავლეთის რიგ ქვეყანაში უკვე შეინიშნება.

როგორც „გეი-ალუმების“ ჩატარების საზღვარგარეთული პრაქტიკა გვიჩვენებს, ეს საჯარო ღონისძიებები ატარებს ჰომოსექსუალიზმის აგრესიული პროპაგანდის ხასიათს და იწვევს კანონზომიერ და დასაბუთებულ საპასუხო, თავდაცვითი ხასიათის მქონე რეაქციას: მოსახლეობა იწყებს თავისი ადამიანური ღირსების დამცირებისათვის პროტესტს, რაც გამოიწვია მისთვის ჰომოსექსუალიზმის ძალადობრივმა თავსმოხვევამ, გამოდის მის მიმართ კანონსაწინააღმდეგო ხელყოფების წინააღმდეგ. სახელმწიფოს მიერ „გეი-ალუმების“ ჩატარების აკრძალვა მართლზომიერი და დასაბუთებულია საზოგადოებრივი ზნეობრიობისა და წესრიგის დაცვის აუცილებლობით, იმ პირთა კანონიერი ინტერესების დაცვის აუცილებლობით, რომელთაც არ უნდათ, რომ დაექვემდებარონ ჰომოსექსუალიზმის ძალადობრივ პროპაგანდას.

დემოკრატიული ქვეყნების თანამედროვე კანონმდებლობაში, ევროპის საბჭოს, ევროპის კავშირის დოკუმენტებში, საერთაშორისო დოკუმენტებში სექსუალური ორიენტაციის არჩევის უფლება ჰომოსექსუალისტებისათვის არ წარმოადგენს სამართლებრივ საფუძველს, რომ აწარმოონ ჰომოსექსუალიზმის მასობრივი იძულებით პროპაგანდა, რომელსაც მივყავართ იმ პირთა უფლებების დარღვევასთან, რომლებიც განიცდიან ასეთ ინფორმაციულ ზემოქმედებას. ჰომოსექსუალიზმის მიმართ კრიტიკული მოსაზრებების არსებობისა და თავისუფლად გამოხატვის უფლება დაცულია ადამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო სამართლისა და საერთაშორისო აქტების საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებითა და ნორმებით. ეს უფლება დაცული უნდა იყოს სახელმწიფოს მიერ და არ შეიძლება დამცრობილ იქნეს იდეოლოგიურად მოტივირებული მიზანშეწონილობითა და პოლიტიკური კონიუნქტურით.

საქართველოს კონსტიტუციით აზრისა და სიტყვის თავისუფლება, ინფორმაციის ნებისმიერი კანონიერი ფორმით გავრცელების უფლება გარანტირებულია და დაცულია სახელმწიფოს მიერ. აქვე აღვნიშნოთ,

რომ საქართველოს კონსტიტუციაში არ არის აღნიშნული ნორმა, რომელიც შეეხება სექსუალური ორიენტაციის არჩევის თავისუფლებასა და სექსუალურუმცირესობას.

რომელიმე დემოკრატიული ქვეყნის მიერ სექსუალური ორიენტაციის არჩევის თავისუფლება არ გულისხმობს მხოლოდ იმას, რომ ადამიანს შეუძლია თავისუფლად აირჩიოს ჰომოსექსუალური ორიენტაცია და დადებითი აზრი ჰქონდეს მის შესახებ, არამედ გულისხმობს იმის უფლებასაც, რომ ადამიანმა არ მიიღოს ჰომოსექსუალური ორიენტაცია და ჰქონდეს მის მიმართ ნეგატიური დამოკიდებულება, ამასთან - საჯაროდ გამოხატავდეს თავის პოზიციას ამ საკითხთან დაკავშირებით.

დემოკრატიულ საზოგადოებაში მოქალაქეებს, რომლებიც, თავიანთი რელიგიური ან ზნეობრივი მოსაზრებებიდან გამომდინარე, უარყოფითად აფასებენ ჰომოსექსუალიზმს, უფლება აქვთ, რომ პატივცემულ და დაცულ იქნეს მათი რელიგიური და ზნეობრივი ნორმები, ასევე, რომ მათ ჰქონდეთ უფლება აღზარდონ შვილები თავიანთი რელიგიური და ზნეობრივი მრწამსის შესაბამისად („საერთაშორისო პაქტი ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების შესახებ“, თავი 13, პუნქტი 3; „საერთაშორისო პაქტი სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ“, თავი 18). იმ შემთხვევაში, როდესაც ხდება ჰომოსექსუალიზმის თავსმოხვევა ადამიანთა განუსაზღვრელი წრისთვის, მათ შორის ბავშვებისთვის, მით უმეტეს სკოლებში, წარმოიშობა იურიდიული და ფაქტობრივი საფუძვლები მოსაზრების მიერ თავისი უფლებების დაცვის განხორციელებისათვის, მათ შორის, უფლებისა, რომელიც თავისი ბუნებით ანალოგიურია ჩავრისთვის წინააღმდეგობის გაწევის უფლებისა, რომელიც დაცულ იქნა ჯერ კიდევ აშშ-ს დამოუკიდებლობის 1776 წლის 4 ივლისის დეკლარაციაში.

აშშ-ს უმაღლესმა სასამართლომ, სიტყვის თავისუფლებისა და ჰომოსექსუალიზმისადმი კრიტიკული დამოკიდებულების არსებობის

უფლებიდან გამომდინარე, 2011 წლის 2 მარტს დადასტურა ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის მოწინააღმდეგეთა უფლებრივი პოზიციის კონსტიტუციურობა, აღიარა სავესებით კანონიერად რელიგიური ჯგუფის მიერ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის საწინააღმდეგო შეკრების ჩატარება, დაასაბუთა ეს იმით, რომ მიუღებელია „დააღრჩო მშვიდობიანი საზოგადოებრივი დებატები“ სოციალურად მნიშვნელოვან საკითხებზე, რაც გარანტირებულია სიტყვის თავისუფლებით.

(Snyder v. Phelps et al. / Supreme Court of the United States, Decided March 2, 2011 / <http://www.supremecourt.gov/opinions/10pdf/09-751.pdf>.)

უკვე დროა, რათა ევროპის ქვეყნებმა და საზოგადოებრივმა ინსტიტუტებმა შეწყვიტონ ანტიდემოკრატიული და დისკრიმინაციული მოპყრობა ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის კრიტიკოსების მიმართ და მათ გამოსვლების „დაღრჩობა“.

ადამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო აქტებში, მათ შორის, ევროპის კონვენციაში ადამიანის უფლებებისა და ძირითადი თავისუფლებების შესახებ, აზრის თავისუფლების, აზრის გამოთქმის თავისუფლების, შეეკრებების თავისუფლების, მათ შორის, საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვის, უწესრიგობისა და დანაშაულის თავიდან აცილების, ჯანმრთელობისა და ზნეობრიობის დაცვის, სხვა პირების უფლებათა დაცვის აღიარებულ მიზნებთან კავშირში არსებული უფლებრივი ნორმების მიუკერძოებელი და მკაცრი იურიდიული ანალიზი გვაძლევს საფუძველს, გამტკიცოთ შემდეგი ქმედებების მართებულობა, როგორებიცაა:

- ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიისა და თავად ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისა და იძულებითი თავსმოხვევის იურიდიულად და ფაქტობრივად დასაბუთებული კრიტიკა;

- ჰომოსექსუალიზმის შესახებ კრიტიკული აზრის გამოთქმა (მათ შორის, საჯაროდ) ცალკეული პირების, ოჯახების, საზოგადოებრივი თუ რელიგიური გაერთიანებების მიერ, მათ შორის,

ჰომოსექსუალიზმის, როგორც ცოდვის სახელდება ამ სიტყვის რელიგიურ-ზნეობრივი გაგებით;

- განცხადება იმის შესახებ, რომ დაუშვებელია კანონმდებლობაში რაიმე უფლებრივი პრივილეგიების (განსაკუთრებული უფლებების) დადგენა, დამყარებული ჰომოსექსუალურ თუ ბისექსუალურ ორიენტაციაზე;

- საჯაროდ აზრის გამოთქმა იმის შესახებ, რომ აუცილებელია აიკრძალოს ხსენებული უფლებრივი პრივილეგიების ან განსაკუთრებული უფლებების დადგენა;

- უარის თქმა ჰომოსექსუალისტების მოთხოვნაზე მათთვისა და მათი გავრთიანებისათვის განსაკუთრებული უფლებებისა და პრივილეგიების მინიჭებაზე;

- მოსახლეობის არაჰომოსექსუალური უმრავლესობისათვის, განსაკუთრებით არასრულწლოვნებისთვის, ქცევის ჰომოსექსუალიური ფორმის, ჰომოსექსუალური იდეოლოგიისა და, საზოგადოდ, ჰომოსექსუალიზმის თავსმოხვევის აკრძალვა;

- ჰომოსექსუალური კავშირების ტრადიციული ოჯახის სტატუსთან საკანონმდებლო გათანაბრებისათვის უარის თქმა;

- ჰომოსექსუალიზმის, ჰომოსექსუალური იდეოლოგიისა და ქცევის ჰომოსექსუალიური ფორმის პროპაგანდის ხელშეწყობის მიზნით საბიუჯეტო სახსრების ხარჯვისა და სახელმწიფო ხელისუფლებისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების ნებისმიერი მონაწილეობის აკრძალვა;

- ტრადიციული ოჯახური ფასეულობების, მათ შორის, ნებისმიერი ტრადიციული კულტურისა და, საზოგადოდ, კაცობრიობისათვის დამახასიათებელი ჰეტეროსექსუალიზმის სოციალურ-ზნეობრივი იმპერატივის პროპაგანდა.

ეს დასახელებული მოქმედებები არ არის და არც შეიძლება იურიდიულად და ფაქტობრივად დასაბუთებულად შეფასდეს, როგორც „დისკრიმინაცია სექსუალური ორიენტაციის ნიშნით“, „სიძულვილის

გაღვივება“, „დეენა“, „შუწყნარებლობიდან გამომდინარე სიძულვილი“, „სექსუალურ ორიენტაციასთან დაკავშირებული შუწყნარებლობა“, „ვერბალური ძალადობა“, „დამამცირებელი ან შეურაცხმყოფელი მიმართვა“, „მარგინალიზაცია, სოციალური იზოლაცია და ძალადობა სექსუალური ორიენტაციის ნიადაგზე“, „სექსუალური ორიენტაციის ნიადაგზე შუღლის გაღვივება“, „სიძულვილის ნიადაგზე არსებული მოვლენა“, „ჰომოსექსუალიზმისა და ლესბოსელების, გეების, ბისექსუალებისა და ტრანსსექსუალების მიმართ ირაციონალური შიში და სიძულვილი, მსგავსი რასიზმისა, ქსენოფობიისა, ანტისემიტიზმისა და სექსიზმისა“, „დაცინვა და სიტყვიერი ფსიქოლოგიური ძალადობა“ (ყოველივე ზემოთქმული გამონათქვამებისათვის შემდეგი დოკუმენტებითა და დადგენილებებით მინიჭებული აზრითა და თვალსაზრისით, როგორცაა:

- ევროპარლამენტის ასამბლეის 29.04.2010 წ. №1728(2010) რეზოლუცია „დისკრიმინაცია სექსუალური ორიენტაციისა და გენდერული იდენტურობის ნიშნით“, (http://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/%5BRussian_documents%5D/%5B2010%5D/%5BApr2010%5D/Res1728_rus.asp)

- ევროსაბჭოს მინისტრთა კომიტეტის წევრ-ქვეყნებისადმი მიმართული 31.03.2010 წ. №8 /დ ჩ(2010)5 რეკომენდაციით, რომელიც შეეხება სექსუალური ორიენტაციისა და გენდერული იდენტურობის ნიადაგზე წარმოშობილი დისკრიმინაციის წინააღმდეგ ბრძოლის ზომებს,

(<https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=1606657&Site=CM&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383>; <http://strasbourg-reor.org/?topicid=639>);

- ევროპარლამენტის 18.01.2006წ. რეზოლუცია „ჰომოფობია ევროპაში“,

(<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0018+0+DOC+XML+V0//EN.>);

- ევროსაბჭოს პარლამენტის ასანბლების 1474(2000) რეკომენდაციით „სიტუაცია ევროსაბჭოს წევრ-ქვეყნებში ლესბოსელებთან და გეებთან დაკავშირებით“, (<http://assembly.coe.int/main.asp?Link=/documents/adoptedtext/ta00/frec1474.htm>).

ზემოთ ციტირებული იდეოლოგიურად მოტივირებული, არაობიექტური შეფასებები, იარლიყები და ბრალდებები ე.წ. „ჰომოსექსუალისტების უფლებების დისკრედიტაციასთან“ და ა.შ. დაკავშირებით, რომლებიც მრავალფეროვანი ვარიაციებით გამოიყენება, მიუთითებს იმას, რომ ევროპარლამენტის, ევროსაბჭოს მინისტრთა კომიტეტის ევროსაბჭოს პარლამენტის ასამბლეის მიერ ჰომოსექსუალიზმის საკითხთან დაკავშირებული დოკუმენტების მიღება ეყრდნობა არა იურიდიულ ან ფაქტობრივ, არამედ იდეოლოგიურ მოტივაციას.

საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებისა და ნორმების, ასევე ადამიანის უფლებათა შესახებ საერთაშორისო აქტების შესაბამისად, სახელმწიფო არ არის ვალდებული და არა აქვს უფლება ზემოთ დასახელებულ ქმედებებთან დაკავშირებით: „აკრძალოს და მოახდინოს (ამ ქმედებების) საჯარო დეზავუირება ნებისმიერ შემთხვევაში“, დააყენოს „პირთა პასუხისმგებლობის საკითხი“ და გამოიყენოს „დასჯის ზომა უკანონობის აღკვეთის მიზნით“ (წევრ-ქვეყნების ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის 2010 წ. 31 მარტის ჩ /დ ჩ(2010)5 რეკომენდაციის 6 და 1 დამატებაში მოყვანილის ნორმების თვალსაზრისით), თავი შეიკავოს ამ ქმედებებთან დაკავშირებით (იმავე რეკომენდაციის მე-7 დამატებაში მოყვანილის ნორმის თვალსაზრისით) „მიიღოს ზომები (ამ ქმედებების) თავიდან აცილების მიზნით“ და განსაზღვროს ასეთი ქმედებები როგორც „ჰომოფობია“, „ჰომოსექსუალების დისკრიმინაცია ან მათი უფლებების აკრძალვა“.

3. ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის აგრესიული ხასიათი

დღესდღეობით ჰომოსექსუალების მიერ ჰომოსექსუალიზმზე შემუშავებულმა და პროპაგანდულმა შეხედულებათა სისტემამ მიიღო იდეოლოგიის ფორმა და ხარისხი, ამასთან, მისი ერთ-ერთი მუდმივად და მკაფიოდ გამოხატული თვისებაა აგრესიულობა იმ პირთა მიმართ, რომლებიც არ იზიარებენ ჰომოსექსუალურ შეხედულებებს, უარს ამბობენ მოექცნენ მისი ზემოქმედების ქვეშ. აგრესიული სოციალურ-ფსიქოლოგიური ხასიათი ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიისა იმით გამოიხატება, რომ ეს იდეოლოგია:

1) მიმართულია არაჰომოსექსუალ პირთა იძულებაზე ცნონ ჰომოსექსუალიზმის ძირითადი იდეებისა და იდეოლოგიის მართებულობა მთავარი იდეის ჩათვლით იმის შესახებ, რომ ჰომოსექსუალობა არის სოციალური ნორმა, უფრო პრესტიჟული, მიმზიდველი და ცხოვრების ელიტარული სახე;

2) იყენებს მასობრივ პროზელიტურ ზემოქმედებას მოსახლეობის ფართო წრეებზე (მასობრივ ჩათრევას), ახალგაზრდობის ჩათვლით, მათი სექსუალური ორიენტაციის, მათი ჰომოსექსუალიზმისადმი დამოკიდებულების სრული და გამოხატული იგნორირებით, მათი თანხმობის იგნორირებით, მოექცნენ ასეთი ინფორმაციული ზემოქმედების ქვეშ, ასევე მოქალაქეების პრივატული სივრცისა და თავიანთი შვილების აღზრდის უფლების იგნორირებით;

3) ისწრაფვის გამოიყენოს სახელმწიფოსა და საერთაშორისო ორგანიზაციების ინსტრუმენტები და რესურსები იმ მიზნით, რომ განხორციელდეს ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის იძულებითი პროპაგანდა, ასევე იმ პირთა წინააღმდეგ ბრძოლისათვის, რომლებიც საჯაროდ გამოხატავენ ჰომოსექსუალიზმის კრიტიკასა და მის მიუღებლობას, ასევე საზოგადოებრივი ცხოვრების მრავალ სფეროში ჰომოსექსუალიზმის განმსაზღვრელი უპირატესობის მოპოვებისათვის;

4) ითვალისწინებს ჰომოსექსუალიზმის ნებისმიერი კრიტიკის აკრძალვის იძულებას, ჰომოსექსუალობის შესახებ ნებისმიერი კრიტიკული აზრის შეფასებას, როგორც ჰომოსექსუალისტების „უფლებების დარღვევად“ და მათ „დისკრიმინაციად“;

5) მამაკაცური ჰომოსექსუალიზმის შემთხვევაში ამჟღავნებს ნორმალური სექსუალური (ჰეტეროსექსუალური) ორიენტაციის მქონე ქალებისადმი დამამცირებელ, უკიდურესად შეურაცხყოფელ დამოკიდებულებას;

6) აქტიურად იღვწის საზოგადოების ტრადიციული ზნეობრივი საფუძვლების, ზნეობრივი ოჯახური ღირებულებებისა და ოჯახის ინსტიტუტის საფუძვლების მოსაშლელად.

პრაქტიკულად დღესდღეობით ნებისმიერი დისკუსია ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტებთან მათი პოზიციისადმი უთანხმოების გამჟღავნების შემთხვევაში ავტომატურად იწვევს შეურაცხყოფელი იარაღების „ჰომოფობის“ მიწებებას, ჰომოსექსუალიზმის მიმართ ასეთი კრიტიკული შეფასებების არსისა და ფორმის, ფაქტობრივი და იურიდიული დასაბუთებულობის ხარისხის გაუთვალისწინებლად. მრავალ ქვეყანაში პირებს, რომლებიც გამოხატავენ კრიტიკულ დამოკიდებულებას ჰომოსექსუალიზმის მიმართ, ეკრძალებათ აზრის თავისუფლებისა და სიტყვის თავისუფლების უფლების განხორციელებაზე არა მხოლოდ საჯარო დისკუსიების დროს, არამედ ნებისმიერი მცდელობის დროს, გამოთქვან თავიანთი აზრი მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებით. მეტიც, საჯაროდ ისმის ასეთი პირების დისკრიმინირების მოწოდებები, კერძოდ, წაართვან მათ სხვა ქვეყნებში შესვლის უფლება, წაართვან თავისუფლება და ა.შ.

ასეთი მიკერძოებული დისკუსია და კანონისა და სამართლისწარმოების წინაშე ყველას თანასწორობისადმი ასეთი მიდგომა არა მარტო სავსებით შეუთავსებელია დემოკრატიული პრინციპებისა და სტანდარტებისადმი, არამედ მეტიც, უნდა იწვევდეს დაუყოვნებლივ რეაგირებას სახელმწიფოს მხრიდან, რომელსაც არა

აქვს უფლება პოლიტიკური კონიუნქტურიდან გამომდინარე გადაუხვიოს საერთაშორისო-სამართლებრივი და კონსტიტუციურ-სამართლებრივ პრინციპს კანონისა და სასამართლოს წინაშე ყველს თანასწორობის შესახებ.

სიტყვა „ჰომოფობი“ - არაკორექტული, იდეოლოგიური დატვირთვის მქონე კლიშე-იარაღია, რომელსაც აწებებენ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის ნებისმიერ გამკრიტიკებელს (ამ კრიტიკის ფორმის, ხარისხისა და საბუთებულობისგან დამოუკიდებლად), ასევე ყველა იმას, ვინც ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის უკანონოდ, მასობრივად და ძალადობრივად თავსმოხვევის წინააღმდეგაა. **ეს სიტყვები არის უარყოფითი ჟღერადობის იდეოლოგიური შეფასების იარაღები და გამოიყენება, როგორც არაკეთილსინდისიერი პოლემიკური ხერხი მანიპულაციური მიზნებისთვის იმათი დისკრედიტაციისა და შეურაცხყოფისათვის, ვინც არ ეთანხმება ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიას.**

ხელოვნურად შექმნილ სიტყვათაშენამებაში „ჰომოფობია“, მიღებული სიტყვებიდან „ჰომო“ (ბერძნული სიტყვა ჰომოს - თანასწორი, საერთო) და „ფობია“ (პათოლოგიური შიში), თავიდანვე ჩადებულია ტერმინოლოგიური არაკორექტულობა და წინასწარგანზრახული აზრობრივი აღრევა, რომელიც უსაფუძვლოდ მიაწერს ფსიქოლოგიურ გადახრას (ფობიას) იმ პირებს, რომლებიც ნეგატიურად აფასებენ ჰომოსექსუალიზმს. ზუსტი განმარტება ამ სიტყვისა აჩვენებს მის არალოგიკურობასა და უაზრობას. სინამდვილეში პირებს, რომლებისთვისაც მიუღებელია ჰომოსექსუალური ცხოვრების წესი, მიდრეკილებები და მოსაზრებები, რომლებიც გამოთქვამენ პროტესტს ჰომოსექსუალიზმის საჯარო პროპაგანდის წინააღმდეგ, არა აქვთ არანაირი „ფობია“, ანუ გადამეტებული ავადმყოფური შიში, რომელიც აიძულებს ამ პირებს, ეშინოდეთ ჰომოსექსუალებისა. იმ პირებისათვის, რომლებმაც არ იციან სპეციალური სამედიცინო ტერმინოლოგია, შეიძლება სიტყვა

„ჰომოფობია“ ასოცირებულ იქნეს ადამიანისადმი და საერთოდ ადამიანებისადმი პათოლოგიურ მტრობასთან (ლათინური სიტყვიდან homo - ადამიანი). ფსიქიკური გადახრის (ფობიის) დაუსაბუთებელი დაბრალება პირებისათვის, რომლებიც არ იზიარებენ ჰომოსექსუალურ მოსაზრებებს, არის არა მარტო არაეთიკური ხერხი, არამედ მიმართულია ასეთი პირების ადამიანური ღირსების დამცირებისაკენ, არის მათი მისამართით ცილისწამება.

ჰომოსექსუალების მიმართ არარსებული ექსტრემიზმის შესახებ მითების შექმნა ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტების მხრიდან ემსახურება იმას, რომ ყურადღება გადატანილი იქნას სხვა მომართულებით იმ მოქალაქეების უფლებების დარღვევიდან, რომლებიც არ იზიარებენ ჰომოსექსუალიზმის თავლსაზრისს, ასევე იმ ფაქტებიდან, როგორცაა თავად ჰომოსექსუალების შეუწყნარებლობა ჰეტეროსექსუალების მიმართ, შენიღბონ „მამაკაცური“ ჰომოსექსუალიზმის მიმდევრების ექსტრემისტული დამოკიდებულება ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე ქალებისადმი. ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტების შეუწყნარებლობის ხარისხი ბევრად მაღალია, ვიდრე ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე მოქალაქეების კრიტიკული დამოკიდებულება ჰომოსექსუალისტებისადმი.

ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის ექსტრემისტული ხასიათის მაგალითად შეიძლება დავასახელოთ „ჰომოსექსუალური მანიფესტი“, შედგენილი ვინმე მაიკლ სვიფტის მიერ - რომელიც წარმოადგენს კვინტესენციას სიძულვილისა და მტრობისა ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე პირებისადმი, ამ პირების ადამიანური ღირსების დამცირებისა და აღვირაზნისილი შეურაცხყოფისა მათი მისამართით, მათი ფიზიკური განადგურებისკენ მოწოდებებისა (გამოქვეყნდა ჰომოსექსუალების გაზეთ « აყ ჩომპენიტყ ეწს»-ში 1987 წლის 15 თებერვალს და მოგვიანებით მრავალჯერ გადაიბეჭდა და გამოიცა).

(Homosexual Manifesto by Michael Swift //http://rainbowallianceopenfaith.homestead.com/gayagendaswifttext.html.)

ამ მანიფესტის გამოქვეყნების შემდეგ, საზოგადოების მხრიდან აღშფოთებული რეაქციიდან გამომდინარე, ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგები შეეცადნენ მანიპულაციურად დაერწმუნებინათ საზოგადოება, რომ ეს იყო „ხუმრობა“, „სატირა“, „პაროდია“ და საერთოდ, „ნაყალბევი“, ამასთან თვითონაც ვერ შეთანხმდნენ იმაში, თუ რა იყო ეს, „ხუმრობა“ თუ „ნაყალბევი“. მაგრამ თუ ამ მასალის ანალიზს დავეყრდნობით, მაშინ არ რჩება არავითარი საფუძველი იმისა, რომ აღვიქვათ იგი ხუმრობად, სატირად თუ პაროდიად: იგია რასისტული და ექსტრემისტული ტექსტი. იმავე სულისკვეთებით, მაგალითად, რაღაც ნეონაციისტური რომ გამოქვეყნებულიყო, მაშინ გაჩაღდებოდა არასახუმარო სკანდალი და ასეთი მასალის სატირად ან ხუმრობად წარმოჩენის ნებისმიერი მცდელობა თავიდანვე უარყოფილი იქნებოდა. ამ მასალაში გამოთქმული სავსებით გარკვეული ექსტრემისტული დამოკიდებულება ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის პირებისადმი დასტურდება სხვა მასალებშიც, რომლებიც შეიცავენ ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდას. ე.წ. „გვი-კულტურის“ შესახებ ჰომოსექსუალისტების პუბლიკაციების ანალიზი წარმოაჩენს, რომ „მამაკაცური“ ჰომოსექსუალიზმის წარმომადგენლების ერთ-ერთი დამახასიათებელი თვისებაა მათი სიძულვილი და შეუწყნარებლობა ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე ქალებისადმი, ფაქტობრივად, ესაა რასისტული დამოკიდებულება, როგორც არასრულფასოვანი ადამიანებისადმი, არასრულფასოვანი რასობრივი სახეობისადმი. და ეს დამოკიდებულება ყოფითი ცხოვრების დონეზე აისახება. თუკი შევისწავლით ჰომოსექსუალისტების ფორუმებსა და სხვა ინტერნეტ-საიტებს, გავანალიზებთ იმ ტერმინებს, თუ როგორ მოიხსენიებენ „მამაკაცური“ ჰომოსექსუალიზმის წარმომადგენლები ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე ქალებს, მაშინ დავრწმუნდებით, რომ ეს არის

უკიდურესი სიძულვილი და მტრობა, რასისტულ-ექსტრემისტული დამოკიდებულება.

(<http://www.jargon.ru/slova.php?id=16840&cat=251&pc=5&InteresnoID=8ebf293fc16552b26b3a211510d50c80;>
<http://www.jargon.ru/slova.php?id=16840&cat=251&pc=5&InteresnoID=8850a80f136a9e8a455cd7d0c4730fb4>).

ჩვენ თავს შევიკავებთ ამ ტერმინების მოყვანისაგან, იმდენად უხამსი და სიძულვილის შემცველია ისინი. ჰომოსექსუალურ გარემოში ხსენებული შეურაცხყოფელი რიტორიკის გავრცელება იმდენად ფართოა, რომ სრულიად საფუძვლიანია ვამტკიცოთ, რომ ასეთი ექსტრემიზმი არის ჰომოსექსუალური „კულტურისა“ და ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის დამახასიათებელი ელემენტი.

ასეთი გამონათქვამების საჯაროდ გავრცელება წარმოადგენს სიძულვილისა და მტრობის გაღვივებას, ადამიანური ღირსების დამცირებას სქესის ნიშნით, ანუ ქმნის დანაშაულის შემადგენლობას, რომელიც დასჯადია ნებისმიერი ქვეყნის სისხლის სამართლის კოდექსის მუხლების მიხედვით. სახელმწიფოს არა აქვს უფლება მოახდინოს თვალსაჩინო ფაქტების იგნორირება ქალთა მიმართ სიძულვილისა, მათი დისკრიმინაციის პროპაგანდისა მხოლოდ იმიტომ, რომ ხდება ჰომოსექსუალური საზოგადოების ყალბი ვიკტიმიზირებული (თითქოს დევნილის, მსხვერპლის) სახის თავსმოხვევა, მაშინ, როდესაც სინამდვილეში ჰეტეროსექსუალები არიან ხშირად ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიების სიძულვილის პროპაგანდის მსხვერპლნი. რა თქმა უნდა, არ უნდა მოხდეს ამ შეფასების ექსტრაპოლირება ჰომოსექსუალური ორიენტაციის მქონე ყველა პირის მიმართ, მაგრამ, მხედველობაშიც რომ არ მივიღოთ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის უკიდურესი ფორმა - მაინც, ჰომოსექსუალური რასიზმი, დამყარებული თეზისზე, რომ ყველა, ვინც არ მიიღო ჰომოსექსუალური გამოცდილება, ის არასრულფასოვანი პირია, აშკარაა და საუბარი უნდა იყოს „ჰომოსექსუალური კულტურის“ ექსტრემიზმის შესახებ,

„მამაკაცური“ ჰომოსექსუალიზმის მიმდევრების მნიშვნელოვანი ნაწილის (მათი მაინც, რომლებიც გამოდიან ასეთი ცხოვრების წესის აქტიურ პროპაგანდისტებად), მათი ორგანიზაციებისა და ინტერნეტ-საიტების შეუწყნარებელი დამოკიდებულების შესახებ ნორმალური სექსუალური ორიენტაციისმქონე ქალებისადმი, ასევე - ჰეტეროსექსუალებისადმი საერთოდ.

ხსენებული ექსტრემისტული პროპაგანდა, რომელიც არის „მამაკაცური“ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის განუყოფელი ნაწილი, დაუშვებელია და უხეშად ეწინააღმდეგება 1950 წლის 4 ნოემბერს მიღებული ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის შესახებ ევროპული კონვენციის მე-3 და მე-14 მუხლებს; 1948 წ. 10 დეკემბერს გაეროში მიღებული ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის მე-5 და მე-7 მუხლებს; 1966 წ. 19 დეკემბერს მიღებული სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ საერთაშორისო პაქტის მე-3 და მე-7 მუხლებს; 1979 წ. 18 დეკემბერს მიღებული ქალთა დისკრიმინაციის ყველა ფორმის ლიკვიდაციის შესახებ კონვენციას და მთელ რიგ საერთაშორისო აქტებს ადამიანის უფლებების შესახებ; 2011 წ. 11 მაისს მიღებულ ევროპის კონვენციას, რომელიც შეეხება ძალადობას ქალებზე და ოჯახებში; ევროსაბჭოს მინისტრთა კომიტეტის წევრ-ქვეყნებისადმი მიმართული 31.03 2010 წ. №ჩ/დ ჩ(2010)5 რეკომენდაციის, რომელიც შეეხება სექსუალური ორიენტაციისა და გენდერული იდენტურობის ნიადაგზე წარმოშობილი დისკრიმინაციის წინააღმდეგ ბრძოლის ზომებს, დამატების მე-3 პუნქტს; ევროსაბჭოს წევრ-ქვეყნების 1997 წ. 30 ოქტომბერს მიღებული რეკომენდაციის პრინციპებს, რომლებიც შეეხება „სიძულვილის დისკურსს“; ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 2010წ. 5 ოქტომბრის №1933(2010) რეკომენდაციას „ექსტრემიზმთან ბრძოლა“; ევროპარლამენტის ასამბლეის 29.04.2010 წ. №1728(2010) რეზოლუციას „დისკრიმინაცია სექსუალური ორიენტაციისა და გენდერული იდენტურობის ნიშნით“; 2001 წლის ღურამანის

დეკლარაციას რასობრივი დისკრიმინაციის ყველა ფორმის ლიკვიდაციის შესახებ; 2001 წლის ღერბანის დეკლარაციის განხორციელების მოქმედებათა პროგრამას; 2009 წ. 24 აპრილის კონფერენციის დასკვნით მიმოხილვით დოკუმენტს, რომელიც შეეხებოდა რასიზმთან, რასობრივ დისკრიმინაციასთან, ქსენოფობიასთან და მასთან დაკავშირებულ შეუწყნარებლობასთან ბრძოლის ღერბანის დეკლარაციისა და მოქმედებათა პროგრამის შესრულებას; 2010 წ. 12-13 ივლისს გამართულ გაეროს მე-6 სესიაზე მიღებული ქალთა დისკრიმინაციის ლიკვიდაციის კომიტეტის დასკვნითი შენიშვნების დებულებებს.

(<http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=210&CM=8&DF=&CL=ENG>; <https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=1606657&Site=CM&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383>; <https://wcd.coe.int/wcd/com.intranet.InstraServlet?command=com.intranet.CmdBlobGet&IntranetImage=1658014&SecMode=1&DocId=582548&Usage=2>;
http://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/%5BRussian_documents%5D/%5B2010%5D/%5B0ct2010%5D/Rec1933_rus.asp;
http://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/%5BRussian_documents%5D/%5B2010%5D/%5B0ct2010%5D/Res1754_rus.asp;
http://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/%5BRussian_documents%5D/%5B2010%5D/%5BApr2010%5D/Res1728_rus.asp;
<http://www.un.org>;
http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/2002decl.shtml;
<http://www.un.org>;
<http://www.gender.ru/pages/resources/publications/common/2010/101112.pdf>.)

ჰომოსექსუალური თემატური მიმართულების ინტერნეტფორუმები და სხვა საიტები გადავსებულია უამრავი ექსტრემისტული მასალით, გამონათქვამებით, რომლებიც შეურაცხყოფენ ჰეტეროსექსუალებს, უხეშად ამცირებენ ადამიანურ ღირსებას, მოუწოდებენ ქრისტიანებისა და სხვა რელიგიური ჯგუფის წარმომადგენლების მიმართ ფიზიკური ძალადობისკენ, მათი რელიგიური დანიშნულების ობიექტების მიმართ ვანდალიზმისაკენ. ქალთა მიმართ რასისტულ დამოკიდებულებაზე

უკვე ვისაუბრეთ. ყოველივე ეს მიუთითებს, რომ ჰომოსექსუალების წარმოდგენა, როგორც „ვიქტიმიზირებული უმცირესობისა“, ანუ დამცირებული სოციალური ჯგუფისა, რომლის მიმართ გეგმაზომიერად ყალიბდება დამოკიდებულება, რომელიც ახდენს ძალადობის პროვოცირებას, ფაქტობრივად, იურიდიულად დაუსაბუთებელი და მცდარია. ინტერნეტი ადასტურებს რომ, ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიისა და მათი ინტერესების დამცველი პოლიტიკოსები (მათ შორის, ე.წ. უფლებადაცვითი მოძრაობების) მიერ ხდება შეგნებული დამახინჯება სიტუაციისა, კერძოდ იმისა, თუ ვინ არის რეალურად ექსტრემიზმის მსხვერპლი.

საკითხთან დაკავშირებით, რომელიც შეეხება ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის შეჭრას ჰეტეროსექსუალების კერძო საზოგადოებრივ სივრცეში, არ შეიძლება მოსმენილ და გათვალისწინებულ იქნეს მხოლოდ ერთი მხარის - ჰომოსექსუალისტთა ჯგუფის მოსაზრებები, უფრო სწორედ, მათი იმ მცირე ნაწილისა, რომელიც უკიდურესად აგრესიულად არია განწყობილი იმ პირების მიმართ, რომლებიც აკრიტიკებენ ჰომოსექსუალიზმის საჯარო პროპაგანდას. ჰომოსექსუალისტებთან ურთიერთობის გაუარესების მიმართ პასუხისმგებლობის უსაფუძვლოდ თავიდან მოხსნა და ამ საქმეში თავად ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტების ლომის წილის უარყოფა არ შეიძლება იწოდოს ობიექტურად და დასაბუთებულად.

გერმანიის, საფრანგეთის, ავსტრალიის, შვეიცარიისა და სხვა მრავალი ქვეყნის ხელისუფალთა აღიარება, რომ ამ ქვეყნებში მარცხი განიცადა „მულტიკულტურიზმის“ პოლიტიკამ, დამყარებულმა მოჩვენებითი უმცირესობების უფლებების (სინამდვილეში - უკანონო პრივილეგიების) აღიარებასა და აბსოლუტიზაციაზე, რომელიც მათ აშკარად ენიჭებოდათ ძირითადი მოსახლეობის, უმრავლესობის ინტერესების ხელყოფის ხარჯზე, ჩვენ გვაძლევს დღეს მცდარი პოლიტიკის მაგალითს, და, ამ მაგალითზე დაყრდნობით, გვეძლევა შესაძლებლობა, უფრო ადეკვატურად და ობიექტურად, ისტორიული

პერსპექტივის გათვალისწინებით, შევხედოთ პრობლემას, რომელიც შეეხება სახელმწიფოსა და საზოგადოების დამოკიდებულებას ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისადმი, ჰომოსექსუალისტებსა და ჰეტეროსექსუალისტებს შორის დამოკიდებულების, განსაკუთრებით, ჰომოსექსუალების ჰეტეროსექსუალების მიმართ დამოკიდებულების პრობლემას.

ცალკე განხილვის საგანია შემდეგი საკითხები, როგორებიცაა:

1. ადამიანისადმი სასტიკი და სხეულის არაადამიანური დაზიანებების, მისი ჯანმრთელობისადმი ზიანის მიყენება „მამაკაცური“ ჰომოსექსუალიზმის პრაქტიკის დროს;

2. ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტების მიერ ფაქტების გაყალბებისა და ციფრებით მანიპულირება;

3. მითი ჰომოსექსუალისტების მასობრივი დისკრიმინაციის შესახებ;

4. ადამიანის უფლებების დარღვევა და ადამიანური ღირსების შეურაცხყოფა „გვი-აღლუმების“ ჩატარების დროს;

5. საზღვარგარეთის ქვეყნების კანონზე მოქმედების ნორმები, რომლებიც გამომდინარეობენ სახელმწიფოს აღიარებიდან ჰომოსექსუალიზმის სოციალურ მენებლობასთან დაკავშირებით;

განსაკუთრებით საინტერესოა ეს უკანასკნელი საკითხი. არსებობს უამრავი საკანონმდებლო ნორმა, სასამართლო პრაქტიკის მაგალითები დასავლეთის ქვეყნებში, მათ შორის აშშ-ში ფედერალურ თუ შტატების დონეზე, რომლებიც ადასტურებენ შემდეგი სამართლებრივი თუ უფლებრივი მოქმედებების მართებულობას:

- ჰომოსექსუალურ ორიენტაციაზე დამყარებული რაიმე პრივილეგიების, განსაკუთრებული უფლებების დადგენის აკრძალვა;

- ჰომოსექსუალური ურთიერთობების, როგორც ადამიანური „ბუნების წინააღმდეგ საზიზღარი და ბილწი დანაშაულის“, მიმართ ნეგატიური სოციალური შეფასების გამოხატვა;

- სისხლისსამართლებრივ-უფლებრივი აკრძალვის დადგენა ჰომოსექსუალური ურთიერთობების მიმართ და მათზე სისხლისსამართლებრივ-უფლებრივი პასუხისმგებლობის დაკისრება;

- სისხლისსამართლებრივ-უფლებრივი აკრძალვის დადგენა ჰომოსექსუალური ურთიერთობების შეთავაზებაზე და ამ მოქმედების გამო სისხლისსამართლებრივ-უფლებრივი პასუხისმგებლობის დაკისრება;

- ჰომოსექსუალური „ქორწინებების“ პირდაპირი აკრძალვა და ასეთი „ქორწინებების“ აღიარების აკრძალვა;

- ჰომოსექსუალური „ქორწინებების“ ირიბი აკრძალვა, რომელიც ემყარება ქორწინების, როგორც მხოლოდ მამაკაცსა და ქალს შორის ქორწინებრივი კავშირის განმარტებას;

- ჰომოსექსუალისტების მიერ შვილის აყვანის აკრძალვა;

- აკრძალვა სკოლებში ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისა, რომელიც ჰომოსექსუალიზმს წარმოაჩენს ცხოვრების პოზიტიურ ალტერნატიულ სახედ და ახდენს ჰომოსექსუალიზმისადმი ინტერესის სტიმულირებას;

- მოსწავლეების ინფორმირების მოთხოვნა იმასთან დაკავშირებით, რომ ჰომოსექსუალიზმი არ არის სოციალურად მისაღები წიხორების წესი და აღიკვეთება სახელმწიფოს მიერ;

- უხამსი ჰომოსექსუალური მასალის საჯარო დემონსტრირების მიმართ სისხლისსამართლებრივ-უფლებრივი აკრძალვის დადგენა;

- საბიუჯეტო სახსრების ხარჯვა ჰომოსექსუალიზმის ნებისმიერი პროპაგანდისათვის;

- სახელმწიფოს მიერ ჰომოსექსუალიზმის გამართლების აკრძალვა, ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდაში სახელმწიფოს რაიმე მონაწილეობა ან მისი მხრიდან ამ პროპაგანდის სტიმულირება;

თითოეული ამ ქვეპუნქტისათვის არსებობს უამრავი სამართლებრივი დოკუმენტი, აქტი თუ ნორმა, სასამართლო პრაქტიკიდან უამრავი გადაწყვეტილება და სხვა მასალა. ასევე მნიშვნელოვანია ევროსამართლოს პრაქტიკიდან ისეთი სასამართლო

გადაწყვეტილებები, რომლებიც ადასტურებენ, რომ არ არსებობს ყველა ქვეყნისთვის ერთიანი ზნეობრივ-შეფასებითი მიდგომები და სავალდებულო ზნეობრივი კრიტერიუმები საზოგადოებრივი მოვლენების, მათ შორის, ჰომოსექსუალიზმის მიმართ, და რომ ქვეყანა, მისი ტრადიციული ღირებულებებიდან და საზოგადოებრივი ცხოვრების ნორმებიდან გამომდინარე, უნდა აფასებდეს, მოქმედებდეს და ადგენდეს საკანონმდებლო ნორმებსა თუ გადაწყვეტილებებს. ამ საკითხს ჩვენ ცალკე თავში განვიხილათ (იხ. მე-3 თავი) და მოვიყვანთ მოყვანილი ქმედებების დამადასტურებელ დოკუმენტებსა თუ სასამართლო გადაწყვეტილებებს.

თავი III

საზღვარგარეთის კანონმდებლობის ნორმები, რომლებშიც სახელმწიფოს მიერ აღიარებულია ჰომოსექსუალიზმის მავნებლობა

1. შესავალი

მტკიცება იმის შესახებ, რომ საზღვარგარეთის ქვეყნებში ჰომოსექსუალიზმი სახელმწიფო დონეზე საყოვეთაოდ არის მიჩნეული სოციალურ ნორმად, არ შეესაბამება სინამდვილეს და არის ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის ფანდი. მთელ რიგ ქვეყნებში სახელმწიფო ორგანოები უბრალოდ ამჯობინებენ (გარკვეულ მიჯნამდე) არ ჩაერიონ სექსუალურ ურთიერთობებში. ამასთან, საზღვარგარეთის მრავალი ქვეყნის კანონმდებლობაში მოიძებნება უამრავი მაგალითი იმისა, რომ ჰომოსექსუალური ურთიერთობები პირდაპირ კვალიფიცირდება, როგორც სოციალურად გაკიცხვადი, ხოლო ჰომოსექსუალური ურთიერთობის დამყარების შემთხვევაში დადგენილია სამართლებრივი პასუხისმგებლობის ზომები. სავსებით კანონზომიერია ის, რომ 2008 წელს ჰომოსექსუალისტებისათვის პრივილეგიების მინიჭების საკითხმა გამოიწვია აზრთა სხვადასხვაობა გაეროს წევრ სახელმწიფოებს შორის, რომელთა უმრავლესობამაც უარყო დეკლარაციის პროექტი, რომელშიც იყო ჰომოსექსუალისტებისათვის პრივილეგიების მინიჭების მოთხოვნა. (http://news.bbc.co.uk/hi/russian/international/newsid_7791000/7791235.stm).

ასევე კანონზომიერია ის, რომ 2011 წ. 17 ივნისს გაეროს ადამიანის უფლებათა საბჭოს რეზოლუციის პროექტის - „ადამიანის უფლებები, სექსუალური ორიენტაცია და გენდერული იდენტურობა“ («Human rights, sexual orientation and gender identity») - მიმართ კენჭისყრის დროს მრავალმა ქვეყნამ ამ პროექტის წინააღმდეგ მისცა ხმა.

(<http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=11167&LangID=E>).

2. ამერიკის შეერთებული შტატების კანონმდებლობის მაგალითები

მიზანშეწონილად მივიჩნევთ, მოვიყვანოთ ჩამონათვალი, რამდენიმე მაგალითი აშშ-ს კანონმდებლობიდან, რომლებიც მოწმობენ, რომ სახელმწიფო ჰომოსექსუალურ ურთიერთობებს სოციალურად მიუღებლად, ანტისაზოგადოებრივად, საზოგადოებრივი ზნეობისათვის ზიანის მომტანად მიიჩნევს და, აქედან გამომდინარე, მიიჩნევს, რომ ეს ურთიერთობები სახელმწიფოს მხრიდან დასაბუთებულ შეზღუდვას უნდა დაექვემდებაროს.

1. ჰომოსექსუალურ ორიენტაციაზე დაფუძნებული რაიმე პრივილეგიების, განსაკუთრებული უფლებების მინიჭების აკრძალვა:

- კოლორადოს შტატის (აშშ) კონსტიტუციის „უფლებების შესახებ ბილის“ დებულებები, სექცია 30ბ „არაპრივილეგირებული სტატუსი, დაფუძნებული ჰომოსექსუალურ, ლესბოსურ ან ბისექსუალურ ორიენტაციაზე“ («No Protected Status Based on Homosexual, Lesbian or Bisexual Orientation»).

(<http://www.michie.com/colorado/1pext.d11/coconst/57/89/16ca?f=templates&fn=document-frame.htm&2.0>).

- მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 363 სექციის „ადამიანის უფლებები“ («Human Rights») 363A.27 სექციის „კანონშემოქმედება“ («Construction of Law») მე-3 პუნქტი. (<https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=363A.27&year=2010>).

2. ჰომოსექსუალური ურთიერთობის, როგორც ბუნების წინააღმდეგ მიმართული ამაზრზენი და საძაგელი დანაშაულის უარყოფითი სოციალური შეფასების გამოხატვა:

- მისისიპის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010 წ.) 97-ე ტიტულის „დანაშაულები“ («Crimes») 29-ე თავის „საზოგადოებრივი ზნეობრიობისა და წესიერების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულები“ («Crimes against public morals and decency») 97-29-59-ე სექცია „არაბუნებრივი სექსუალური ურთიერთობა“ («Unnatural intercourse»).

(<http://www.mscode.com/free/statutes/97/029/0059.htm>; <http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-97/29/97-29-59/>; <http://michie.com/mississippi/1pext.d11/mscode/1fff35/208fb/208fd/2097f?fn=documentframe.htm&f=templates&2.0>).

3. ჰომოსექსუალური ურთიერთობებისა და ჰომოსექსუალური აქტების სისხლის სამართლებრივი აკრძალვისა და მათზე სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობის დაწესება:

- მისისიპის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010 წ.) 97-ე ტიტულის „დანაშაულები“ («Crimes») 29-ე თავის „საზოგადოებრივი ზნეობრიობისა და წესიერების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულები“ («Crimes against public morals and decency») 97-29-59-ე სექცია „არაბუნებრივი სექსუალური ურთიერთობა“ («Unnatural intercourse»).

(<http://www.mscode.com/free/statutes/97/029/0059.htm>; <http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-97/29/97-29-59/>).

- მონტანას შტატის კანონთა კრებულის, 2009 წ. 45-ე ტიტულის „დანაშაულები“ («Crimes») მე-5 თავის „პიროვნების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული“ («Offenses against the person») მე-5 ნაწილის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual Crimes») 45-5-505-ე სექცია „ნორმიდან გადასრული სექსუალური ქცევა“ («Deviate sexual conduct»).

(http://law.justia.com/codes/montana/2009/45/45_5/45_5_5/45-5-505.html;
<http://data.opi.mt.gov/bills/mca/45/5/45-5-505.htm>);

- ტეხასის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009 წ.) სისხლის სამართლის კოდექსის (Penal Code) 21-ე თავის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual offenses») სექციის 21.06 „ჰომოსექსუალური ქცევა“ («Homosexual conduct») 21.01-ე სექციის პუნქტი 1-ლი „განმარტებები“ (<http://law.justia.com/codes/texas/2009/penal-code/title-5-offenses-against-the-person/chapter-21-sexual-offenses/>; <http://www.statutes.legis.state.tx.us/docs/pe/htm/pe.21.htm>).

- კენტუკის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009 წ.) სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე (L) ტიტულის 510-ე თავის „სექსუალური დანაშაულები“ 520.100-ე სექციის „მეოთხე ხარისხის სოდომია“ («Sodomy in the fourth degree») 1-ლი პუნქტი.

(<http://law.justia.com/codes/kentucky/2009/510-00/100.html>; <http://www.lrc.ky.gov/KRS/510-00/100.PDF>).

- ჯორჯიის შტატის კანონთა კრებულის (2010წ.) მე-16 ტიტულის „დანაშაულები“ მე-6 თავის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual offenses») 16-6-2-ე სექციის „სოდომია; დამამძიმებელი შედეგები; სამედიცინო დანახარჯები“ («Sodomy; aggravated sodomy; medical expenses») პუნქტ «A»-ს 1-ლი ქვეპუნქტი.

(<http://law.justia.com/codes/georgia/2010/title-16/chapter-6/16-6-2/>; http://www1.legis.ga.gov/legis/2005_06/fulltext/hb942.htm).

- ოჰაიოს შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 59-ე ტიტულის „ვეტერანები - სამხედრო საქმეები“ («Veterans - military affairs») 5924-ე თავის „სამხედრო იუსტიციის კოდექსი“ («Code of military justice») 5924.125-ე სექცია „სოდომია“ («Sodomy»).

(http://law.justia.com/codes/ohio/2010/title59/chapter5924/5924_125.html; <http://codes.ohio.gov/orc/5924.125>).

- ლუიზიანას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) მე-14 ტიტულის „სისხლის სამართლის კანონი“ («Criminal law») 89-ე სექცია „ბუნების წინააღმდეგ დანაშაული“ («Crime against nature»). (<http://law.justia.com/codes/louisiana/2009/rs/title14/rs14-89.html>; <http://www.legis.state.la.us/lss/lss.asp?doc=78695>).

- მერილენდის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) სისხლის სამართლის კანონის (Criminal Law) მე-3 ტიტულის „პიროვნების წინააღმდეგ სხვა დანაშაულები“ («Other crimes against the person») მე-3 სუბტიტულის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual Crimes») 3-321-ე სექცია „სოდომია“ («Sodomy»).

(<http://law.justia.com/codes/maryland/2010/criminal-law/title-3/subtitle-3/3-321/>; http://mlis.state.md.us/asp/statutes_respond.asp?article=gcr§ion=3-321&Extension=HTML).

- მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 609-ე თავის „სისხლის სამართლის კოდექსი“ («Criminal Code») 609.293-ე სექციის „სოდომია“ («Sodomy») მე-5 პუნქტი.

(http://law.justia.com/codes/minnesota/2010/609-624/609/609_293.html; <https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=609.293&year=2010>).

- მიჩიგანის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 750-ე თავის „მიჩიგანის სისხლის სამართლის კოდექსი“ («Michigan

Penal Code») სექცია 750.158 „ბუნების წინააღმდეგ დანაშაული, ანუ სოლომია.

(<http://law.justia.com/codes/michigan/2010/chapter-750/act-328-of-1931/328-1931-xxv/section-750->158/>;

<http://www.legislature.mi.gov/%28S%28ihy45z44kmh44vk45%29%29/mileg.aspx?page=getObject&objectName=mcl-750-158>).

4. ჰომოსექსუალურ ურთიერთობის შეთავაზების გამო სისხლის სამართლებრივ-უფლებრივი აკრძალვისა და ასეთ ქმედებაზე სისხლის სამართლებრივ-უფლებრივი პასუხისმგებლობის დაწესება:

- ჯორჯიის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) მე-16 ტიტულის „დანაშაულობანი“ მე-6 თავის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual offenses») მე-16-6-15 სექციის „სოლომის შეთავაზება“ («Solicitation of sodomy») პუნქტი «ა».

(<http://law.justia.com/codes/georgia/2010/title-16/chapter-6/16-6-15/>; http://web.lexisnexis.com/research/retrieve?_m=616b2bf278de2bb6597275ffbff0a4c0&csvc=doc2doc&cform=tocslim&fmtstr=FULL&docnum=1&_startdoc=1&wchp=dGLbVzVzSkAA&_md5=2e79e6e69caa899566a8a080ea8c6cb4).

- ლუიზიანას შტატის კანონთა კრებულის (2009წ.) მე-14 ტიტულის „სისხლის სამართლის კანონი“ («Criminal law») მე-89.2 სექცია „ბუნების წინააღმდეგ დანაშაული სათანადო შეთავაზების გზით“ («Crime against nature by solicitation»).

(<http://law.justia.com/codes/louisiana/2009/rs/title14/rs14-89.2.html>; <http://www.legis.state.la.us/lss/lss.asp?doc=725245>).

5. ცრუ ბრალდების განსაზღვრა ჰომოსექსუალიზმის, როგორც სასტიკი და არაადამიანური დამოკიდებულებისა და განქორწინების საფუძვლის მიმართ:

- ვირჯინიის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 48-ე თავის „შიდა ოჯახური ურთიერთობები“ («Domestic relations») მე-5 სტატიის „განქორწინება“ («Divorce») 48-5-203-ე სექციის „განქორწინების საფუძველები, სასტიკი და არაადამიანური დამოკიდებულება“ («Grounds for divorce; cruel or inhuman treatment») « » პუნქტის მე-2 ქვეპუნქტი.

(<http://law.justia.com/codes/west-virginia/2010/chapter48/article5/48-5-203.html>; <http://www.legis.state.wv.us/WVCODE/ChapterEntire.cfm?chap=48&art=5§ion=203#0>).

6. ჰომოსექსუალური „ქორწინების“ პირდაპირი აკრძალვა და სხვა იურისდიქციით შემდგარი ასეთი „ქორწინებების“ ცნობის აკრძალვა:

- მისისიპის შტატის კანონთა კრებულის (2010წ.) 93-ე ტიტულის „შიდა ოჯახური ურთიერთობები“ («Domestic relations») 1-ლი თავის „ქორწინება“ («Marriage») 93-1-1-ე პარაგრაფის „ზოგიერთი კავშირი, განსაზღვრული, როგორც სისხლის აღრევითი და აკრძალული“ პუნქტი მე-2.

(<http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-93/1/93-1-1/>).

- იუტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2011წ.) 30-ე ტიტულის „ქმარი და ცოლი“ («Husband and Wife») მე-2 სექციის „აკრძალული და არამოქმედი ქორწინებები“ («Marriages prohibited and void») ქვესექციის „აკრძალული და არამოქმედი ქორწინებები“ («Marriages prohibited and void») მე-5 პუნქტი.

(<http://law.justia.com/codes/utah/2011/title30/chapter1/section2.html>; http://le.utah.gov/~code/TITLE30/hm/30_01_000200.htm).

- ლუიზიანას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის სამოქალაქო კოდექსის (Louisiana Civil Code) IV ტიტულის „ქმარი და ცოლი“ («Husband and wife») 1-ლი თავის „ერთი სქესის მქონე პირთა ქორწინების დამაბრკოლებელი გარემოებები“ («Impediment of same sex») 89-ე დებულება.

(<http://law.justia.com/codes/louisiana/2009/cc/cc89.html>; <http://www.legis.state.la.us/lss/lss.asp?doc=111041>).

- ალაბამას შტატის (აშშ) კანონთა კრებული (2009) 30-ე ტიტულის „ქორწინებითი და ოჯახური ურთიერთობები“ (« არიტალ ანდ დომესტიკ რელაციონს») 1-ლი თავის „ქორწინება“ («Marriage») 30-1-19-ე სექციის „ქორწინების, როგორც ასეთად მიჩნეულის, აკრძალვა ერთსქესიან პირებს შორის“ («Marriage, recognition thereof, between persons of the same sex prohibited») «დ» და «ე» პუნქტები.

(<http://law.justia.com/codes/alabama/2009/Title30/Chapter1/30-1-19.html>;
<http://alisondb.legislature.state.al.us/acas/CodeOfAlabama/1975/30-1-19.htm>).

- მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებული (2010) 363 თავის „ადამიანის უფლებები“ («Human Rights») 363 .27-ე სექციის „კანონშემოქმედება“ («Construction of Law») მე-4 პუნქტი.
(<https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=363A.27&year=2010>).

7. ჰომოსექსუალური ქორწინებების ირიბი აკრძალვა - ქორწინების, როგორც მხოლოდ და მხოლოდ მამაკაცსა და ქალს შორის ქორწინებითი კავშირის განმარტების გზით:

- ფლორიდას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 43-ე ტიტულის „შიდაოჯახური ურთიერთობები“ («Domestic relations») 741-ე თავის „ქორწინება, ძალადობა ოჯახში“ («Marriage; domestic

violence») 741.04-ე სექცია „ქორწინების ნებართვა“ («Marriage license issued») 1-ლი პუნქტი.

(http://law.justia.com/codes/florida/2010/TitleXLIII/chapter741/741_04.html;
<http://www.flsenate.gov/laws/statutes/2010/741.04>).

- კალიფორნიის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) ოჯახის კოდექსის (Family Code) მე-3 განყოფილების „ქორწინება“ («Marriage») 1 ნაწილის „ქორწინების ნამდვილობა“ («Validity Of Marriage») მე-300 სექციის პუნქტი « ».

(<http://law.justia.com/codes/california/2010/fam/300-310.html>;
<http://www.leginfo.ca.gov/cgi-bin/displaycode?section=fam&group=00001-01000&file=300-310>).

- ლუიზიანას შტატის კანონთა კრებულის (2009წ.) სამოქალაქო კოდექსის (Louisiana Civil Code) IV ტიტულის „ქმარი და ცოლი“ («Husband and wife») 1-ლი თავის „ქორწინება: ზოგადი პრინციპები“ («Marriage: general principles») 86-ე დებულება „ქორწინება; განსაზღვრებები“.

(<http://law.justia.com/codes/louisiana/2009/cc/cc86.html>;
<http://www.legis.state.la.us/lss/lss.asp?doc=111018.html>).

- ალაბამას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) 30-ე ტიტულის „ქორწინებისა და ოჯახური ურთიერთობები“ («Marital and domestic relations») 1-ლი თავის „ქორწინება“ («Marriage») 30-1-19-ე სექციის „ქორწინება, იმის აღიარება, რომ იგი აკრძალულია ერთი სქესის პირებს შორის“ («Marriage, recognition thereof, between persons of the same sex prohibited») «ა», «ბ» და «ც» პუნქტები.

(<http://law.justia.com/codes/alabama/2009/Title30/Chapter1/30-1-19.html>;
<http://alisondb.legislature.state.al.us/acas/codeofalabama/1975/30-1-19.html>).

- მერილენდის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) საოჯახო კანონის («Family Law») მე-2 ტიტულის „ქორწინება“

(«Marriage») მე-2 ქვეტიტულის „კანონიერი ქორწინებები; აკრძალული ქორწინებები“ («Valid Marriages; Void Marriages») 2-201-ე სექცია „კანონიერი ქორწინებები“ («Valid marriages»).
(<http://law.justia.com/codes/maryland/2010/family-law/title-2/subtitle-2/2-201/>;
http://michie.lexisnexis.com/maryland/lpext.dll?f=FifLink&t=documentframe.htm&l=jump&iid=55a15e3f.4cd90aa9.0.0&nid=7e51#JD_f12-201).

8. ჰომოსექსუალების მიერ შვილად აყვანის აკრძალვა:

- ფლორიდას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) მე-6 ტიტულის „სამოქალაქო-უფლებრივი პრაქტიკები და პროცედურები“ («Civil practice and procedure») 630-ე თავის „შვილად აყვანა“ («Adoption») 63.042-ე სექციის „ვინ შეიძლება იქნეს შვილად აყვანილი; ვის შეუძლია შვილად აყვანა“ («Who may be adopted; who may adopt») მე-3 პუნქტი.
(http://law.justia.com/codes/florida/2010/TitleVI/chapter63/63_042.html; <http://www.flsenate.gov/Laws/Statutes/2010/63.042>).

- მისისიპის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 93-ე ტიტულის „მომხმარებელი ურთიერთობები“ («Domestic relations») მე-17 თავის „შვილად აყვანა, სახელის შეცვლა და ბავშვის დაკანონება“ («Adoption, Change of Name, and Legitimation of Children») 93-17-3-ე სექციის „შვილად აყვანის იურისდიქცია; ვინ შეიძლება იქნეს შვილად აყვანილი; ვის შეუძლია შვილად აყვანა; შვილად აყვანის ადგილი; ბავშვის მდგომარეობის სერტიფიკატი; სახელის შეცვლა; ერთსქესიანი წყვილის მიერ შვილად აყვანის აკრძალვა; საბინაო პირობების გამოკვლევის დასრულება“ («Jurisdiction for adoption proceedings; who may be adopted; who may adopt; venue of adoption proceedings; certificate of child's condition; change of name; adoption by couples of same gender prohibited; completion of home study») მე-5 პუნქტი.

(<http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-93/17/93-17-3/>; <http://michie.com/mississippi/lpext.dll/mscode/1f622/1fa01/1fa03/1fa09?fn=documentframe.htm&f=templates&2.0#>).

9. ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის განხორციელების აკრძალვა სკოლებში, როდესაც ხდება ჰომოსექსუალიზმის წარმოჩენა, როგორც პოზიტიური ალტერნატიული ცხოვრების წესი და რომელიც ახდენს ჰომოსექსუალიზმისადმი ინტერესის სტიმულირებას:

- არიზონას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) მე-15 ტიტულის „განათლება“ («Education») მე-7 თავის „სწავლება“ («Instruction») 1-ლი დებულება „სასწავლო გეგმა“ («Curriculum») 15-716-ე სექციის «ც» პუნქტი.
(<http://law.justia.com/codes/arizona/2010/title15/15-716.html>;
<http://www.azleg.gov/FormatDocument.asp?inDoc=/ars/15/00716.htm&Title=15&DocType=ARS>).

- მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 363 თავის „ადამიანის უფლებები“ («Human Rights») 363 .27-ე სექციის „კანონშემოქმედება“ პუნქტი მე-2.
(<https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=363A.27&year=2010>).

10. მოსწავლეთა ინფორმირების მოთხოვნა იმასთან დაკავშირებით, რომ ჰომოსექსუალიზმი არ არის სოციალურად მისაღები ცხოვრების წესი და აღიკვეთება სახელმწიფოს მიერ:

- ტეხასის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) ჯანმრთელობისა და უსაფრთხოების კოდექსის (Health and safety Code) მე-2 ტიტულის „ჯანმრთელობა“ («Health») 163-ე თავის „სექსუალური ქცევისა და ნარკოტიკების მოხმარების

პროფილაქტიკის საგანმანათლებლო პროგრამა“ («Education program about sexual conduct and substance abuse») 163.002-ე სექციის „სწავლების ელემენტები“ («Instructional elements») მე-8 პუნქტი. (<http://law.justia.com/codes/texas/2009/health-and-safety-code/title-2-health/chapter-163-education-program-about-sexual-conduct-and-substance-abuse/>; <http://www.statutes.legis.state.tx.us/Docs/HS/htm/HS.163.htm>).

- ალაბამას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) მე-16 ტიტულის „განათლება“ («Education») 40 თავის „პასუხისმგებლობითი სექსუალური ქცევა და ნარკოტიკების უკანონო მოხმარების აღკვეთა“ («Responsible sexual behavior and prevention of illegal drug use») 16-40 -2-ე სექციის „მინიმალური მოცულობა, რომელიც შეტანილ უნდა იქნეს სქესობრივი აღზრდის პროგრამებში სკოლებში“ («Minimum contents to be included in sex education program or curriculum») «C» პუნქტის მე-8 ქვეპუნქტი. (<http://law.justia.com/codes/alabama/2009/Title16/Chapter40A/16-40A-2.html>).

11. სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობის დაკისრება ჰომოსექსუალიზმთან დაკავშირებული უხამსი მასალის საჯაროდ დემონსტრირების განხორციელებისათვის:

- მისისიპის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 97-ე ტიტულის „დანაშაული“ («Crimes») მე-5 თავის „დანაშაული ბავშვთა წინააღმდეგ“ §97-5-29 „სექსუალურად ორიენტირებული მასალების საჯარო დემონსტრირება“. (<http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-97/5/97-5-29/>; <http://michie.com/mississippi/lpext.dll/mscode/1ff35/200b1/200e9?fn=document-frame.htm&f=templates&2.0#>).

12. ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისათვის საბიუჯეტო სახსრების ხარჯვის აკრძალვა:

- მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 363 თავის „ადამიანის უფლებები“ («Human Rights») 363 .27-ე სექციის მე-2 და მე-3 პუნქტები. (<https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=363A.27&year=2010>).

- ალაბამას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) მე-16 ტიტულის „განათლება“ («Education») 1 თავის „ზოგადი დებულებები“ («General provisions») 16-1-28-ე სექცია „არავითარი სახელმწიფო ფონდები და რესურსები არ შეიძლება, რომ გამოყენებულ იქნეს აკრძალული სოდომის ცხოვრების წესის ან მოღვაწეობისა და კანონით აკრძალული სექსუალური ქცევის პროპაგანდისათვის“ («No public funds or public facilities to be used to promote lifestyle or activities prohibited by sodomy and sexual misconduct laws»). (<http://law.justia.com/codes/alabama/2009/Title16/Chapter1/16-1-28.html>; <http://alisondb.legislature.state.al.us/acas/CodeOfAlabama/1975/16-1-28.htm>).

13. სახელმწიფოს მიერ ჰომოსექსუალიზმის გამართლების აკრძალვა, სახელმწიფოს მიერ ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის განხორციელების ან მასში მონაწილეობის მიღების, ან მისი სტიმულირების აკრძალვა:

- მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 363 თავის „ადამიანის უფლებები“ 363 .27-ე სექციის „კანონშემოქმედება“ პუნქტი 1-ლი. (<https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=363A.27&year=2010>).

თვით ფაქტი იმის შესახებ, რომ აშშ-ს უმრავლესი შტატის სისხლის სამართლებრივი კანონმდებლობაში (ზემოთ მოყვანილია მხოლოდ მათი მცირედი ჩამონათვალი) ჰომოსექსუალური ურთიერთობები განმარტებულია უარყოფითი სემანტიკის მქონე სიტყვით „სოდომია“, იმას მოწმობს, რომ სახელმწიფოს მიერ ჰომოსექსუალური ურთიერთობები განისაზღვრება, როგორც

საზოგადოებისთვის ზიანის მომტანი ურთიერთობები და საჭიროებენ სახელმწიფო რეაგირებას.

საგანგებოდ აღვნიშნავთ ჰომოსექსუალურ ორიენტაციაზე დამყარებული რაიმე პრივილეგიის (დადებითი დისკრიმინაციის ზომების) მინიჭების კონსტიტუციური აკრძალვის შესახებ, რომელიც გამყარებულია კოლორადოს შტატის (აშშ) კონსტიტუციაში (II სტატია „ბილი უფლებების შესახებ“ («Bill of rights») სექცია 30ბ „არაპრივილეგირებული სტატუსი, დამყარებული ჰომოსექსუალურ და ბისექსუალურ ორიენტაციაზე“ («No Protected Status Based on Homosexual, Lesbian or Bisexual Orientation») „არც კოლორადოს შტატმა, თავისი განყოფილებებისა და დეპარტამენტების საშუალებით, არც მისმა რომელიმე ორგანომ, ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულმა ერთეულმა, მუნიციპალიტეტმა ან სასკოლო მხარემ, არ უნდა გამოსცეს, მიიღოს ან შეიყვანოს ძალაში რაიმე სტატუტი, წესი, დადგენილება ან პოლიტიკის მიმართულება, რომლებმაც ჰომოსექსუალური, ლესბოსური ან ბისექსუალური ორიენტაციის, ქცევის, პარაქტიკის ან ურთიერთობის მქონე პირებს შეიძება მისცეს ან გახდეს საფუძველი იმისა, რომ ნებისმიერმა პირმა თუ პირთა ჯგუფმა მოითხოვოს უმცირესობის რაიმე სტატუსი, უპირატესი უფლებები და შეღავათები, სახელმწიფოს დაცვის ქვეშ მყოფის სტატუსი ან გახდეს დისკრიმინაციის შესახებ სარჩელის საფუძველი. კონსტიტუციის წინამდებარე სექციას აქვს პირდაპირი მოქმედება ძალა ყველა მიმართებით“.

(<http://www.michie.com/colorado/lpext.dll/coconst/57/89/16ca?f=templates&fn=document-frame.htm&2.0>).

2011 წლის მაისის ბოლოს ბრაზილიის პრეზიდენტმა დილმა რუსეფმა აღკვეთა საგანმანათლებლო პროცესში ისეთი მასალების დანერგვა, რომელთაც ჰქონდათ „ჰომოფობიასთან ბრძოლის“ მოჩვენებითი საფარველი და სინამდვილეში ეწეოდნენ ბავშვებისათვის ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდას.

მოყვანილი მაგალითები, რომლებითაც არ ამოიწურება ეს საკითხი და არის უამრავი სხვა მაგალითიც, გვამცხვამს იმის ახსნის საშუალებას, რომ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის ძალადობრივი (ადამიანის

ნების უგულებელყოფით) პროპაგანდისადმი კრიტიკულ დამოკიდებულებას გამოთქვამენ არა ზოგიერთი „ნაციონალ-ექსტრემისტის“ ან „მარგინალ-ჰომოფობის“ ცილისმწამებლურად იარაღიყმინებელი ჯგუფი, როგორც ამის წარმოჩენა სურთ ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის დამცველებს, არამედ გამოთქვამს მრავალი დემოკრატიული ქვეყანა.

ზემოთქმული საშუალებას გავაძლევს დასაბუთებულად დავამტკიცოთ, რომ განცხადებები იმასთან დაკავშირებით, რომ ჰომოსექსუალისტებისათვის განსაკუთრებული პრივილეგირებული უფლებრივი რეჟიმების მინიჭების აუცილებლობის საკითხთან დაკავშირებით არსებობს დემოკრატიული ქვეყნების ერთიანი პოზიცია, არ შეესაბამება სინამდვილეს, არამედ ამ თემასთან დაკავშირებით მსოფლიოში არის მნიშვნელოვანი აზრთა სხვადასხვაობა.

3. ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს სამართლებრივი პოზიცია, რომელთაც აქვთ მნიშვნელობა განსახილველ საკითხებთან დაკავშირებით გადაწყვეტილების შესამუშავებლად

ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლომ (შემდგომში აუეს), როცა განიხილავდა თავისი მოღვაწეობის მანძილზე საქმეებს, რომლებიც შეეხებოდა პირადი და ოჯახური ცხოვრების პატივისცემის, აზრის თავისუფლების, აზრის გამოხატვის თავისუფლების, შეკრების თავისუფლების და სხვა უფლებების დაცვას, შეიმუშავა სამართლებრივ პოზიციათა ფართო კომპლექსი, რომელთაც აქვთ პირდაპირი ან ირიბი კავშირი ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისა და სხვა ისეთი მოქმედებების შეზღუდვასთან,

რომლებიც ზიანს აყენებენ საზოგადოებრივ ზნეობრიობას, სხვა პირთა უფლებებს და საზოგადოებრივ წესრიგს.

მიზანშეწონილად მივიჩნევთ, მოვიყვანოთ აუქს პოზიცია, რომელთაც აქვთ პირდაპირი დამოკიდებულება განსახილველ საკითხებთან, ამასთან უნდა გავითვალისწინოთ, რომ მრავალ შემთხვევაში აუქს-ის სამართლებრივი პოზიცია ფორმულირებულია არა პირდაპირ დადგენილების რეზოლუციურ ნაწილში, არამედ გამოხატულია სასამართლოს მიერ გამოყენებულ სამართლებრივ არგუმენტებში.

1. ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს მიერ ადამიანის უფლებათა და ძირითად უფლებათა და თავისუფლებათა კონვენციის დებულებათა განმარტების ცვლილებათა კონსტატაცია:

ადამიანის უფლებებისა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპის კონვენცია არის „ცოცხალი ინსტრუმენტი“ და უნდა განიმარტებოდეს თანამედროვე პირობების შუქზე (§34 აუქს-ის დადგენილება საქმესთან დაკავშირებით „ფრეტე საფრანგეთის წინააღმდეგ“ («Fretté v. France»), 26.02.2002 წ. (§53 აუქს-ის დადგენილება საქმესთან დაკავშირებით „ჯინსონი და სხვები ირლანდიის წინააღმდეგ“ («Johnston et autres c. Irlande»), 18.12.1986 წ.

ჩვენი მხრიდან აღვნიშნოთ, რომ აუქს თანმიმდევრულად ავითარებს თავის განმარტებას ადამიანთა უფლებების შესახებ ძირითადი აქტების დებულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც აღიარებენ საზოგადოებრივ ზნეობრიობას, როგორც უფლებათა დაცვის პრიორიტეტს. აქედან გამომდინარე, მივიჩნევთ, რომ აუქს-ის პოზიციის ასეთი განვითარება თეორიულად არ გამორიცხავს ჰომოსექსუალიზმთან დაკავშირებით მათ ცვლილებას ტრადიციული ფასეულობების დაცვის მიმართულებით.

2. ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს მიერ აღიარება იმისა, რომ არ არსებობს ევროპის ყველა ქვეყნისათვის ზნეობრიობის ერთიანი გაგება, რომ შეუძლებელია მოვთხოვოთ ყველა სახელმწიფოს ზნეობრიობის დაცვის სფეროში ერთნაირი ზომების გატარება:

1) ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მონაწილე ქვეყნების სამართალწესრიგსა და საზოგადოებრივ მოწყობაში შეუძლებელია ვიპოვოთ ზნეობრიობის ერთგვაროვანი ევროპული გაგება. მორალის მოთხოვნებისადმი მიდგომა, რომელიც გადმოცემულია სათანადო კანონებში, იცვლება დროადადრო, ადგილის მიხედვით, განსაკუთრებით ჩვენს ერაში, რომელსაც ახასიათებს ამ საკითხთან დაკავშირებული შეხედულებების მძაფრი და შორს მიმავალი ევოლუცია. იქიდან გამომდინარე, რომ აქვს პირდაპირი და მუდმივი კონტაქტი თავისი ქვეყნის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან სტრუქტურებთან, სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოები, საერთაშორისო მოსამართლესთან შედარებით, იმყოფებიან უფრო მომგებიან პოზიციაში, რათა შეაფასონ ამ მოთხოვნების კონკრეტული სახეობები, ასევე „შეზღუდვის აუცილებლობა“ ან „სანქციები“ მათი შესრულების მიზნით (§48 აუქს-ის დადგენილება საქმესთან „ჰენდისაი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ («Handyside v. the United Kingdom») დაკავშირებით, 07.12.1976 წ. §35 აუქს-ის დადგენილება საქმესთან „მიულერი შვეციის წინააღმდეგ“ («Müller et autres c. Suisse»), 24.05.1988 წ.).

2) მორალისა და რელიგიური მრწამსის სფეროში არ არსებობს ევროპული საყოველთაოდ მიღებული კონცეფცია იმ მოთხოვნებთან დაკავშირებით, რომლებიც მოწოდებულია „დაიცვან სხვა პირის უფლებები“ მათ რელიგიურ მრწამსზე თავდასხმის შემთხვევაში. ის, რასაც შეუძლია სერიოზულად შეურაცხყოს გარკვეული რელიგიური წარმომადგენლობის ადამიანები, მნიშვნელოვნად იცვლება ადგილისა და დროის მიხედვით, განსაკუთრებით ეპოქაში, რომელსაც ახასიათებს რელიგიებისა და წარმონაქმნების რაოდენობის მუდმივი

ზრდა (§58 აუეს-ის დადგენილება საქმესთან „უინგროუ გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ («Wingrove c. Royaume-Uni» (25.11.1996 წ.)).

3) ის ფაქტი, რომ გარკვეული კონკრეტული ზომები არ არის აუცილებელი ევროპის საბჭოს ერთ რომელიმე წევრ-სახელმწიფოში, სავსებით არ ნიშნავს იმას, რომ ისინი არ შეიძლება ჩაითვალოს ევროპის საბჭოს სხვა რომელიმე წევრ-სახელმწიფოში (§56 აუეს-ის დადგენილება საქმესთან „დაჯენი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ («Dudgeon c. Royaume-Uni» (22.10.1981 წ.)).

ზემოთქმულიდან გამომდინარე, საზღვარგარეთის ქვეყნებში ხანგრძლივი დროის განმავლობაში გეი-აღიარების ჩატარების თვით ფაქტი არ შეიძლება იყოს იმის საფუძველი, რომ ასეთივე აღიარების უნდა ჩატარდეს საქართველოშიც, ამასთან, სწორედ ხელისუფლების სახელმწიფო ორგანოებს აქვთ უფლება, თვითონ და საერთაშორისო უფლებრივი ინსტიტუტებისგან დამოუკიდებლად მიიღოს გადაწყვეტილება, აკრძალოს თუ დაუშვას ან როგორ შეზღუდოს აღნიშნული ღონისძიების საჯარო ჩატარება, ასევე - პროპაგანდისტული სხვა ღონისძიებები

ასევე, ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლო მიიჩნევს, რომ არ შეიძლება არსებობდეს ერთგვაროვანი, აბსოლუტურად ერთნაირი უფლებრივი სტანდარტები მოქალაქეთა ზნეობრივი და რელიგიური გრძობების დაცვის სფეროში, - ყველა ქვეყანაში და ზნეობრიობის ყველა პრობლემასთან დაკავშირებით. ამიტომ უფლებრივი საკითხები და რეგულირების მექანიზმები სხვადასხვა ქვეყანაში შეიძლება განსხვავებული იყოს, და უნდა შეესაბამებოდეს საზოგადოებრივი ფასეულობებისა და წარმოდგენების სისტემას, უნდა აკმაყოფილებდეს საზოგადოების მოთხოვნილებებსა და შეხედულებებს მორალის, ზნეობრიობისა და რწმენის საკითხებთან დაკავშირებით.

თავი IV

ბავშვთა დაცვის სამართლებრივი საფუძვლები მათზე ინტელექტუალური ფორმებით განხორციელებული განმრყენელი ზემოქმედებისაგან

წინამდებარე მიმოხილვაში განხილულია ბავშვთა დაცვის სამართლებრივი საფუძვლები, რომლებიც მიმართულია ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიების მხრიდან ინტელექტუალური ფორმით განხორციელებული განმრყენელი ზემოქმედების წინააღმდეგ. ეს განხილვა მჭიდრო კავშირშია მსოფლმხედველურ არჩევანთან დაკავშირებულ კონსტიტუციურ თავისუფლებებთან, ასევე იმ სხვა სამართლებრივ ნორმებთან, რომლებიც განამტკიცებენ ჩვენს უფლებას, გვქონდეს და გამოვთქვამდეთ კრიტიკულ შეხედულებას ჰომოსექსუალიზმთან დაკავშირებით (იხ. თავი II). ამ შემთხვევაშიც დასაბუთებულია უფლებრივი შესაძლებლობა, ასევე უფლებრივი და ფაქტობრივი აუცილებლობა კანონიერი შეზღუდვებისა, მიმართული ჰომოსექსუალიზმის თავსმოხვევის წინააღმდეგ (იხ. თავი III).

უკანასკნელ წლებში რამდენიმე პოსტსაბჭოთა ქვეყანამ (უკრაინამ, რუსეთმა) მიიღო კანონი არასრულწლოვნებს შორის ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის აკრძალვისა. ეს აკრძალვები იცავენ ბავშვთა უფლებებს, რომლებიც დეკლარირებულია დასახელებული ქვეყნების კანონდებლობაში, ასევე ადამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო აქტებში. როგორც ხსენებული ქვეყნების, ასევე საქართველოს კანონდებლობაში არ არსებობს ჰომოსექსუალისტების

არავითარი „უფლება“, რომ თავს მოახვიონ მოზარდებს ჰომოსექსუალიზმი. ეს აკრძალვები არ უნდა განიხილებოდეს, როგორც ჰომოსექსუალისტების უფლებების შეზღუდვა, არამედ უნდა განიხილებოდეს არასრულწლოვანთა უფლებების დაცვად, ადამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო აქტებისა და ეროვნული კონსტიტუციების შესაბამისად, უფლებებისა, რომლებიც ყოველთვის იყო და უნდა იყოს პრიორიტეტული. ჰომოსექსუალისტური ორგანიზაციების პროპაგანდის მოთხოვნები თუ პროპაგანდისტული ქმედებები, რომლებიც მიმართულია მოზარდი თაობისაკენ, არღვევენ ადამიანის უფლებებს.

ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის დაუშვებლობა, გარდა უფლებდაცვითი კანონმდებლობებისა, არგუმენტირებულია ზნეობრივი და სხვა ტრადიციული ფასეულობების დაცვის აუცილებლობითა და უფლებით (ქარველი ერის შთამომავლობით და მემკვიდრეობით უფლებებსა და სამართალმემკვიდრეობითობაზე ჩვენ ვწერდით ჩვენს ერთ-ერთ სტატიაში, რომელსაც ეპილოგის სახით ვთავაზობთ წიგნის ბოლოს). ამიტომ ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის შეზღუდვა და შესაბამისი ქმედებაზე ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრება არ შეიძლება განხილულ იქნეს მოქალაქეთა კონსტიტუციური უფლებების დარღვევად, რადგან ოჯახი, დედობა და შვილობა მათი ტრადიციული, წინაპართაგან შთამომავლობით გადმოცემული გავებით, წარმოადგენს იმ ფასეულობებს, რომლებიც უზრუნველყოფენ შთამომავლობის უწყვეტ ცვლას, ერის გამრავლებას, ქვეყნის განვითარებას და ამიტომ უნდა წარმოადგენდეს სახელმწიფოს მხრიდან დაცვის განსაკუთრებულ საგანს.

საქართველოს კონსტიტუციაში ოჯახისა და ბავშვთა უფლებებზე აღნიშნულია შემდეგი:

მუხლი 36

1. ქორწინება ემყარება მეუღლეთა უფლებრივ თანასწორობასა და ნებაყოფლობას.
2. სახელმწიფო ხელს უწყობს ოჯახის კეთილდღეობას.

3. დედათა და ბავშვთა უფლებები დაცულია კანონით.

კონსტიტუციით ასევე გარანტირებულია ადამიანის ფიზიკური, სულიერი, ფსიქიკური, ფიზიოლოგიური და სხვა სახის ჯანმრთელობა:

მუხლი 37

3. ყველას აქვს უფლება ცხოვრობდეს ჯანმრთელობისათვის უვნებელ გარემოში. . .

ეს უკანასკნელი ნორმა სახელმწიფოს ავალდებულებს, რომ შეზღუდოს ან საერთოდ აკრძალოს ნებისმიერი იდეოლოგია თუ მოძღვრება, მიმდინარეობა თუ სწავლება, რომელიც საფრთხეს უქმნის ადამიანის, განსაკუთრებით კი, მოზარდის ჯანმრთელობას, იქნება ეს ფიზიკური, სულიერი, ფსიქიკური, ფიზიოლოგიური თუ სხვა. ჰომოსექსუალიზმის მავნე ზეგავლენა ადამიანის, განსაკუთრებით, მოზარდის ჯანმრთელობაზე საყოველთაოდ ცნობილია და ამაზე თვალის დახუჭვა დანაშაულია ერისა და მომავალი თაობის წინაშე. მამაკაცი (MSM კატეგორიის) ჰომოსექსუალიზმის ჯანმრთელობის დამანგრეველ ფაქტებსა და დასკვნებზე საგანგებოდ გვექნება საუბარი მე-8 თავში.

მნიშვნელოვანია ისიც, რომ მშობელთა უფლებები, დაიცვან თავიანთი შვილები ნებისმიერი, მათთვის მიუღებელი ზეგავლენისაგან, მათ შორის, ჰომოსექსუალიზმისაგან, გარანტირებულია სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ საერთაშორისო პაქტის მე-18 მუხლის მე-4 პუნქტი, რითაც ამ ფაქტზე ხელმომწერი სახელმწიფოები, მათ შორის, საქართველო, ვალდებულებას იღებენ პატივი სცენ მშობელთა თავისუფლებას, უზრუნველყონ თავიანთი შვილების რელიგიური და ზნეობრივი აღზრდა საკუთარი მრწამსის შესაბამისად.

სახელმწიფოს მიერ ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისა და ნებისმიერი თავსმოხვევის შეძღუდვისა და აკრძალვის უფლება გარანტირებულია ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის შესახებ კონვენციის მე-9 მუხლის მე-2 ნაწილით, სადაც პირდაპირ წერია, რომ თავად სახელმწიფოს აქვს უფლებამოსილება

საზოგადოების ინტერესებიდან გამომდინარე კანონით შეზღუდოს თავი ისეთი რელიგიისა და მოძღვრებათა აღმსარებლობა, რომლებიც საფრთხეს უქმნიან საზოგადოებრივ წესრიგს, მოსახლეობის ჯანმრთელობას, ან ზნეობრიობას, ან სხვა პირთა უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვას. და თუ სახელმწიფო ამა თუ იმ ეტაპზე ვერ უზრუნველყოფს ამგვარ დაცვას, საზოგადოების ინტერესებიდან გამომდინარე, საზოგადოება ვალდებულია თავად დაიცვას თავისი მომავალი თაობა.

პროპაგანდისტურ ქმედებათა რიგს, გარდა სხვადასხვა ჰომოსექსუალისური მასალისა და ინფორმაციის გავრცელებისა, ჰომოსექსუალიზმის ქადაგებისა საგანმანათლებლო, საინფორმაციო თუ სხვა ნებისმიერ სივრცეში, განეკუთვნება, აგრეთვე, ჰომოსექსუალთა საჯარო ქმედებები, რომლებიც გულისხმობს ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდასა და ამ ქმედებების განხორციელებისას დროში და სივრცეში არასრულწლოვანთა ნებსით თუ უნებლიე დასწრებას. ასეთებია, მაგალითად, ჰომოსექსუალთა აღლუმები და სხვადასხვა მსვლელობა, სხვა მსგავსი ღონისძიებები, რომელთა შესახებაც საუბარი გვექნება მე-ნ თავში.

ბავშვთა უფლებების პრიორიტეტულობა იქიდანაც მომდინარეობს, რომ მოზარდი თაობის კანონიერი ინტერესები შეადგენენ მნიშვნელოვან სოციალურ ფასეულობას და სახელმწიფო პოლიტიკის მიზანი ბავშვთა ინტერესებთან მიმართებით უნდა იყოს მათი დაცვა იმ ფაქტორებისაგან, რომლებიც ნეგატიურად ზემოქმედებენ მათ ფიზიკურ, ინტელექტუალურ, ფსიქიკურ, სულიერ და ზნეობრივ განვითარებაზე. სხვა მრავალთან ერთად, სახელმწიფო, კერძოდ, პასუხისმგებელი და ვალდებულია დაიცვას მოზარდი ისეთი ინფორმაციის, პროპაგანდისა და აგიტაციისაგან, რომელიც საფრთხეს უქმნის ბავშვის ჯანმრთელობას, ზნეობას და მის სულიერ განვითარებას. ამ მიმართებით აუცილებელია სახელმწიფომ შეიმუშაოს ზომები, რომლებიც უზრუნველყოფენ ბავშვთა ინტელექტუალურ, ზნეობრივ და ფსიქიკურ უსაფრთხოებას, მათ

შორისა ისეთი საჯარო მოქმედებების აკრძალვა, რომელთა მიზანია ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა.

თავისთავად, ისეთი პროპაგანდის აკრძალვა, რომლის დროსაც მიზანმიმართულად და უკონტროლოდ გვრცელდება ინფორმაცია, რომელსაც შეუძლია ზიანი მიაყენოს ჯანმრთელობას, ზნეობრივ და სულიერ განვითარებას, მათ შორის, შეუძლია ჩამოუყალიბოს მცდარი წარმოდგენა ტრადიციული და არატრადიციული ქორწინებითი ურთიერთობების ტოლფასოვნებაზე იმ მოზარდებს, რომელთაც ასაკიდან გამომდინარე, ჯერ არა აქვთ განვითარებული უნარი, დამოუკიდებლად და კრიტიკულად შეაფასონ ასეთი ინფორმაცია, არ შეიძლება განხილულ იქნეს, როგორც მოქალაქეთა კონსტიტუციური უფლებების დარღვევა, არ გულისხმობს რაიმე ისეთი ზომის გამყარებას, რომელიც მიმართულია ჰომოსექსუალთა დევნისკენ, მათი დისკრიმინაციისკენ საზოგადოებრივი ცხოვრების, პროფესიული მოვლეობის შესრულებისა და ნებისმიერი საქმიანობის სფეროებში. არასრულწლოვანთა შორის ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის აკრძალვა შეიძლება მიჩნეულ იქნეს დასაბუთებულად და კანონიერად.

იტალიურ გაზეთ La Repubblica-ში გამოქვეყნებული და მასმედიის სხვა საშუალებებით ციტირებული ფსიქიატრ ფრანცესკო ბრუნოს (კრიმინოლოგი, ფსიქიატრი, პროფესორი, რომის სალერნოსა და La Sapienza-ს უნივერსიტეტების მასწავლებელი) მოსაზრებები განსახილველ საკითხთან დაკავშირებით საგულისხმო და გასათვალისწინებელია. ის ამბობს: „ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციამ მიიღო გადაწყვეტილება, არ ისაუბროს ჰომოსექსუალიზმზე, როგორც დაავადებაზე . . . მაგრამ მე ჩემს აზრზე ვრჩები და არ მეშინია გეების მხრიდან ბრალდებებისა. ჰომოსექსუალიზმი - ეს ნორმიდან გადახრაა. . . კონცეპტუალური თვალსაზრისით, ჰომოსექსუალი ისეთივე მდგომარეობაშია, როგორც ინდივიდი, რომელსაც არ ესმის და ვერ ხედავს. . . გეები, სექსუალური თვალსაზრისით, სხვაგვარად არიან ორიენტირებულნი და ეს

განსხვავება მიუთითებს ნორმიდან გადახრას. . . ის, ვინც საუბრობს, რომ მამა ან დედა კმაყოფილია შვილების განსხვავებული ორიენტაციით და დასაშვებად მიიჩნევენ ბავშვთა ქცევას, მშვენივრად იცის, რომ ეს სიცრუეა. ორივე მშობლის მხრიდან იმის შეგნება, რომ ბავშვებს ასეთი ორიენტაცია აქვთ, დიდი ტრავმაა. . . მომეტებულ ტოლერანტობას ნორმიდან გადახრის მიმართ, და ასეთად უნდა აღვიქვათ ჰომოსექსუალიზმი, მივყავართ იქითკენ, რომ ადამიანებს უკვე აღარ ესმით, რა არის ცუდი და რა კარგი“. : (იხ. I gay secondo lo psichiatra Bruno “Sono malati, persone non normali” // <http://www.repubblica.it/politica/2012/01/10/news/bruno-27876449/?ref=HREC2-8>. - 10.01.2012.).

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, პოსტსაბჭოთა ქვეყნებიდან ზოგიერთმა მიიღო საკანონმდებლო ნორმები მოზარდებს შორის ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის შეზღუდვასთან დაკავშირებით. ეს ფაქტი გახდა დასავლეთის, მათ შორის, აშშ-ს მხრიდან მკაცრი კრიტიკის საგანი. მოდით და განვიხილოთ აშშ-ს რეგიონალური კანონების მაგალითები, რაც მეტად მნიშვნელოვანია აშშ-ს მხრიდან ხსენებულ კრიტიკასთან დაკავშირებით იმის წარმოსაჩენად, რომ დასავლეთი არ ერიდება ორმაგი სტანდარტებით მიდგომებს, როდესაც საქმე ეხება სექსუალურ და სხვა უმცირესობებს. წინასწარ განვაცხადებთ, რომ აშშ-ს რეგიონალური კანონმდებლობის მაგალითები განსახილველ საკითხთან დაკავშირებით უნდა იყოს ჩვენი ქვეყნისთვის მიბაძვის საგანი, აი, საიდან უნდა ვისწავლოთ მოზარდი თაობის საკანონმდებლო დაცვა ჰომოსექსუალიზმის მავნე ზეგავლენისაგან. ყურადღება მივაქციოთ იმ კანონთა კრებულების მიღების თარიღებს, საიდანაც მოგვყავს ამონარიდები.

აშშ-ს კონკრეტული შტატების კანონმდებლობაში არის სახელმწიფოს მხრიდან ჰომოსექსუალიზმისადმი კრიტიკული დამოკიდებულების ფიქსაციის მრავალი შემთხვევა და მაგალითი, არასრულწლოვანებისადმი ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის პირდაპირი აკრძალვის მაგალითები, მეტიც, ჰომოსექსუალიზმისათვის

სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის დაკისრების მაგალითები.

მისისიპის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010 წ.) 97-ე ტიტულის „დანაშაულები“ («Crimes») 29-ე თავის „საზოგადოებრივი ზნეობრიობისა და წესიერების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულები“ («Crimes against public morals and decency») 97-29-59-ე სექცია „არაბუნებრივი სექსუალური ურთიერთობა“ («Unnatural intercourse»):

„ყოველი, რომელიც მიჩნეულ იქნება დანაშაულად ადამიანთან ან ცხოველთან ბუნების წინააღმდეგ მიმართულ ამაზრზენ და საძაველ დანაშაულში, უნდა დაისჯოს თავისუფლების აღკვეთით 10 წლამდე ვადით“.

(<http://www.mscode.com/free/statutes/97/029/0059.htm>; <http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-97/29/97-29-59/>;

<http://michie.com/mississippi/lpext.dll/mscode/1ff35/208fb/208fd/2097f?fn=documentframe.htm&f=templates&2.0>).

მონტანას შტატის კანონთა კრებულის, 2009წ., 45-ე ტიტულის „დანაშაულები“ («Crimes») მე-5 თავის „პიროვნების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული“ («Offenses against the person») მე-5 ნაწილის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual Crimes») 45-5-505-ე სექცია „ნორმიდან გადახრილი სექსუალური ქცევა“ («Deviate sexual conduct»):

„(1) პირი, რომელიც შეგნებულად მონაწილეობს ნორმიდან გადახრილ სექსუალურ ურთიერთობაში ან სხვა პირს სთავაზობს მონაწილეობა მიიღოს ნორმიდან გადახრილ სექსუალურ ურთიერთობაში, აზორციელებს ნორმიდან გადახრილი სექსუალური ქცევის დანაშაულს.

(2) პირი, მიჩნეული ნორმიდან გადახრილ სექსუალურ ქცევაში დანაშაულად, ისჯება თავისუფლების აღკვეთით

შტატის ციხეში ნებისმიერი ვადით, რომელიც არ აღემატება 10 წელს, ან ისჯება ჯარიმით 50000\$-მდე თანხით, ან ორივე სასჯელი. . .“

(http://law.justia.com/codes/montana/2009/45/45_5/45_5_5/45-5-505.html; <http://data.opi.mt.gov/bills/mca/45/5/45-5-505.htm>).

ტენსის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009 წ.) სისხლის სამართლის კოდექსის (Penal Code) 21-ე თავის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual offenses») სექცია 21.06 „ჰომოსექსუალური ქცევა“ («Homosexual conduct»):

„(A) პირი იღენს დანაშაულს, თუ იგი ახორციელებს სქესობრივ აქტს გაუკუღმართებელი ფორმით იმავე სქესის სხვა პირთან“.

(<http://law.justia.com/codes/texas/2009/penal-code/title-5-offenses-against-the-person/chapter-21-sexualoffenses/>).

ტენსის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009 წ.) სისხლის სამართლის კოდექსის (Penal Code) 21-ე თავის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual offenses») სექციის 21.06 „ჰომოსექსუალური ქცევა“ («Homosexual conduct») 21.01-ე სექციის პუნქტი 1 „განმარტებები“:

„წინამდებარე თავ (1)-ში „სქესობრივი აქტი გაუკუღმართებელი ფორმით“ აღნიშნავს:

(A) ერთი პირის გენეტალის ნებისმიერ ნაწილთან და სხვა პირის პირით ან ანუსით რაიმე კონტაქტი; ან () სხვა პირის გენეტალიაში ან ანუსში რაიმე საგნით შეღწევა“.

(<http://law.justia.com/codes/texas/2009/penal-code/title-5-offenses-against-the-person/chapter-21-sexualoffenses/>).

კენტუკის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009 წ.) სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე (L) ტიტულის 510-ე თავის

„სექსუალური დანაშაულები“ 520.100-ე სექციის „მეოთხე ხარისხის სოდომია“ («Sodomy in the fourth degree») 1-ლი პუნქტი.

„პირი მიიჩნევა დამნაშავედ მე-4 ხარისხის სოდომიის ჩადენაში, თუ იგი მონაწილეობს გაუკუღმართებულ სექსუალურ ურთიერთობაში იმავე სქესის სხვა ადამიანთან“.

(<http://law.justia.com/codes/kentucky/2009/510-00/100.html>).

ოჰაიოს შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 59-ე ტიტულის „ვეტერანები - სამხედრო საქმეები“ («Veterans - military affairs») 5924-ე თავის „სამხედრო იუსტიციის კოდექსი“ («Code of military justice») 5924.125-ე სექცია „სოდომია“ («Sodomy»).

„(A) ნებისმიერი პირი, რომელზეც ვრცელდება წინამდებარე კოდექსი და რომელიც შედის ბუნებრივის საწინააღმდეგო სქესობრივ კავშირში იმავე სქესის ან მოპირდაპირე სქესის სხვა პირთან ან ცხოველთან, მიიჩნევა დამნაშავედ სოდომიაში. თვით უმნიშვნელო შეღწევა არის საკმარისი დანაშაულის ჩადენისათვის.“

(B). ნებისმიერი პირი, რომელიც დამნაშავედ მიიჩნევა სოდომიაში, ისჯება სამხედრო სასამართლოს შეხედულებისამებრ“.

(http://law.justia.com/codes/ohio/2010/title59/chapter5924/5924_125.html).

მერილენდის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) სისხლის სამართლის კანონის (Criminal Law) მე-3 ტიტულის „პიროვნების წინააღმდეგ სხვა დანაშაულები“ («Other crimes against the person») მე-3 სუბტიტულის „სექსუალური დანაშაულები“ («Sexual Crimes») 3-321-ე სექცია „სოდომია“ («Sodomy»).

„ადამიანი, რომელიც დამნაშავედ მიიჩნევა სოდომიაში, დამნაშავეა მძიმე დანაშაულში და ისჯება თავისუფლების აღკვეთით 10 წლამდე“.

მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 609-ე თავის „სისხლის სამართლის კოდექსი“ («Criminal Code») 609.293-ე სექციის „სოდომია“ («Sodomy») მე-5 პუნქტი.
„ის, ვინც იმ შემთხვევაში, თუ იგი არ ხვდება 609.342 ან 609.344 (უფრო მძიმე დანაშაულები - ავტ.) სექციების მოქმედების არეალში და ნებაყოფლობით მონაწილეობს ან წარმოადგენს სხვა პირთან სოდომიის აქტს, შეიძლება დასჯილ იქნეს ციხეში ჩასმით ერთ წლამდე ვადით, ან 3000 აშშ დოლარამდე ჯარიმით, ან ორივე სასჯელით“.
http://law.justia.com/codes/minnesota/2010/609-624/609/609_293.html).

მიჩიგანის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 750-ე თავის „მიჩიგანის სისხლის სამართლის კოდექსი“ («Michigan Penal Code») სექცია 750.158 „ბუნების წინააღმდეგ დანაშაული, ანუ სოდომია“.
„ნებისმიერი პირი, რომელიც ჩადის საზიზღარ და საძაგელ დანაშაულს ბუნების წინააღმდეგ, ან ადამიანებთან ან ცხოველებთან, ითვლება სისხლის სამართლის დამნაშავედ, რომელიც ისჯება თავისუფლების აღკვეთით შტატის ციხეში 15 წლამდე ვადით. . .“.
<http://law.justia.com/codes/michigan/2010/chapter-750/act-328-of-1931/328-1931-xxv/section-750->158/>).

ლუიზიანას შტატის კანონთა კრებულის (2009წ.) 14-ე ტიტულის „სისხლის სამართლის კანონი“ («Criminal law») 89-ე სექცია „ბუნების წინააღმდეგ დანაშაული სათანადო შეთავაზების გზით“ («Crime against nature by solicitation»)
„A. ბუნების წინააღმდეგ დანაშაული ადამიანის იმავე ან საპირისპირო სქესის სხვა პირთან არაბუნებრივი ან

ცხოველთან სქესობრივი შერწყმის გზით. . . სექსუალური შეღწევა არ ითვლება აუცილებლად კავალიფიცირებისათვის, და, თუ ადამიანის მიერ აღნიშნული ქმედებები ჩადენილია სხვა პირის მიმართ, ერთ-ერთი ნებისმიერი სქესის დამნაშავის სასქესო ორგანოების გამოყენება საკმარისია, რათა მოხდეს დანაშაული.
B.ის, ვინც არღვევს წინამდებარე განაკვეთის დებულებებს, ისჯება ჯარიმით 2000 აშშ დოლარამდე ან პატიმრობით, იძულებით სამუშაოებთან ერთად ან მის გარეშე, 5 წლამდე ვადით, ან გამოიყენება სასჯელის ორივე ფორმა“.
<http://law.justia.com/codes/louisiana/2009/rs/title14/rs14-89.2.html>; <http://www.legis.state.la.us/lss/lss.asp?doc=725245>).

ახლა მოვიყვანოთ იმის მაგალითებს, თუ როგორ იკრძალება ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა სკოლებში, როდესაც ხდება ჰომოსექსუალიზმის წარმოჩენა, როგორც პოზიტიური ალტერნატიული ცხოვრების წესისა და რომელიც ახდენს ჰომოსექსუალიზმისადმი ინტერესის სტიმულირებას; ასევე - თუ როგორ მოითხოვება, რომ მოსწავლეები ინფორმირებული იყონ იმასთან დაკავშირებით, რომ ჰომოსექსუალიზმი არ არის სოციალურად მისაღები ცხოვრების წესი და აღიკვეთება სახელმწიფოს მიერ

არიზონას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 15-ე ტიტულის „განათლება“ («Education») მე-7 თავის „სწავლება“ («Instruction») 1-ლი დებულება „სასწავლო გეგმა“ («Curriculum») 15-716-ე სექციის «c» პუნქტი.
„შტატის არც ერთ მხარეს არა აქვს უფლება შეიტანოს სასწავლო კურსში სახელმძღვანელო, რომელიც:
1) ახდენს ჰომოსექსუალური ცხოვრების წესის სტიმულირებას,

2) **ჰომოსექსუალიზმის წარმოაჩენს პოზიტიური ცხოვრების ალტერნატიულ წესად**.

(<http://law.justia.com/codes/arizona/2010/title15/15-716.html>).

მინესოტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 363 თავის „ადამიანის უფლებები“ («Human Rights») 363 .27-ე სექციის „კანონშემოქმედება“ პუნქტი მე-2.

„ამ თავში არაფერი არ უნდა იქნეს განმარტებული ისე:

(1) რომ, თითქოს, მინესოტას შტატი ამართლებს ჰომოსექსუალიზმს ან ბისექსუალიზმს ან ეკვივალენტურ ცხოვრების წესს;

(2) რომ, თითქოს, ნება არის დართული ან დაშვებულია ჰომოსექსუალიზმის, ან ბისექსუალიზმის პროპაგანდა სასწავლო დაწესებულებებში ან საჭიროა ჰომოსექსუალიზმის ან ბისექსუალიზმის ცხოვრების მისაღებ წესად მიჩნევის სწავლება;

(3) რომ, თითქოს, ნება არის დართული ან დაშვებულია ჰომოსექსუალიზმის, ან ბისექსუალიზმის მხარდასაჭერად რაოდენობრივი კვოტების ან სხვა ტიპის პროგრამების გამოყენება, ან

(4) რომ, თითქოს, ნებადართულია აღიარება ან უფლება ერთი სქესის პირებს შორის ქორწინებისა.“

(<https://www.revisor.mn.gov/statutes/?id=363A.27&year=2010>).

ტენსისის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) ჯანმრთელობისა და უსაფრთხოების კოდექსის (Health and safety Code) მე-2 ტიტულის „ჯანმრთელობა“ («Health») 163-ე თავის „სექსუალური ქცევისა და ნარკოტიკების მოხმარების პროფილაქტიკის საგანმანათლებლო პროგრამა“ («Education program about sexual conduct and substance abuse») 163.002 სექციის „სწავლების ელემენტები“ («Instructional elements») მე-8 პუნქტი:

„სასწავლო მასალები და ინსტრუქციები, რომლებიც შეეხება სქესობრივ აღზრდას ან სქესობრივი გზით გადამდებ დაავადებებს, საკითხის ფაქტობრივი გარემოებებიდან და საზოგადოებრივი ჯანდაცვის თვალსაზრისიდან გამომდინარე, უნდა მოიცავდნენ მტკიცებას, რომ ჰომოსექსუალიზმი არ არის სოციალურად მისაღები ცხოვრების წესი და რომ ჰომოსექსუალური ქცევა არის სისხლის სამართლებრივი დანაშაული ტენსისის შტატის სისხლის სამართლის კოდექსის 21.06-ე სექციის შესაბამისად“.

(<http://law.justia.com/codes/texas/2009/health-and-safety-code/title-2-health/chapter-163-education->programabout-sexual-conduct-and-substance-abuse/>)

მთელ რიგ შტატებში დაწესებულია მკაცრი აკრძალვა ჰომოსექსუალების მიერ შვილად აყვანის მიმართ.

ფლორიდას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) მე-6 ტიტულის „სამოქალაქო-უფლებრივი პრაქტიკები და პროცედურები“ («Civil practice and procedure») 63-ე თავის „შვილად აყვანა“ («Adoption») 63.042-მე სექციის „ვინ შეიძლება იქნეს შვილად აყვანილი; ვის შეუძლია შვილად აყვანა“ («Who may be adopted; who may adopt») მე-3 პუნქტი:

„არც ერთ პირს არა აქვს შვილად აყვანის უფლება, წინამდებარე სტატუტის შესაბამისად, თუ ეს პირი არის ჰომოსექსუალიზტი“.

(http://law.justia.com/codes/florida/2010/TitleVI/chapter63/63_042.html).

მისისიპის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2010წ.) 93-ე ტიტულის „მიდაჯიხური ურთიერთობები“ («Domestic relations») მე-17 თავის „შვილად აყვანა, სახელის შეცვლა და ბავშვის დაკანონება“ («Adoption, Change of Name, and Legitimation of Children») 93-17-3-ე სექციის „შვილად აყვანის იურისდიქცია; ვინ

შეიძლება იქნეს შვილად აყვანილი; ვის შეუძლია შვილად აყვანა; შვილად აყვანის ადგილი; ბავშვის მდგომარეობის სერტიფიკატი; სახელის შეცვლა; ერთსქესიანი წყვილის მიერ შვილად აყვანის აკრძალვა; საბინაო პირობების გამოკვლევის დასრულება“ («Jurisdiction for adoption proceedings; who may be adopted; who may adopt; venue of adoption proceedings; certificate of child's condition; change of name; adoption by couples of same gender prohibited; completion of home study») 5 პუნქტი:

„ერთი სქესის პირების მიერ შვილად აყვანა აკრძალულია“.
(<http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-93/17/93-17-3/>).

მთელ რიგ შტატებში დადგენილია პომოსექსუალური „ქორწინების“ პირდაპირი აკრძალვა და სხვა იურისდიქციით შემდგარი ასეთი „ქორწინებების“ ცნობის აკრძალვა

მისისიპის შტატის კანონთა კრებულის (2010წ.) 93-ე ტიტულის „შიდაოჯახური ურთიერთობები“ («Domestic relations») 1-ლი თავის „ქორწინება“ («Marriage») 93-1-1-ლი პარაგრაფის „ზოგიერთი კავშირი, განსაზღვრული როგორც სისხლის აღრევი და აკრძალული“ პუნქტი მე-2.

„ნებისმიერი ქორწინება ერთი სქესის პირებს შორის აკრძალულია და თავიდანვე არამოქმედი. ნებისმიერი ქორწინება ერთი სქესის პირებს შორის მიჩნეული მოქმედად სხვა იურისდიქციაში, არ არის იურიდიულად მნიშვნელობის მქონე ან კანონიერი მისისიპის შტატში“.

(<http://law.justia.com/codes/mississippi/2010/title-93/1/93-1-1/>).

იუტას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2011წ.) 30-ე ტიტულის „ქმარი და ცოლი“ («Husband and Wife») მე-2 სექციის „აკრძალული და არამოქმედი ქორწინებები“ («Marriages prohibited

and void») ქვესექციის „აკრძალული და არამოქმედი ქორწინებები“ («Marriages prohibited and void») 5-ე პუნქტი:

„შემდეგი ქორწინებები აკრძალულია და მიჩნეულია არამოქმედად: . . . ერთი სქესის პირებს შორის“.

(<http://law.justia.com/codes/utah/2011/title30/chapter1/section2.html>).

ლუიზიანას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის სამოქალაქო კოდექსის (Louisiana Civil Code) (2009 წ.) IV ტიტულის „ქმარი და ცოლი“ («Husband and wife») 1-ლი თავის „ერთი სქესის მქონე პირთა ქორწინების დამაბრკოლებელი გარემოებები“ («Impediment of same sex») 89-ე დებულება:

„ერთი სქესის პირებს არ შეუძლიათ ერთმანეთთან ქორწინება. ერთი სქესის პირებს შორის სავარაუდო ქორწინება, შემდგარი სხვა შტატში, რეგულირდება სამოქალაქო კოდექსის IV წიგნის II განყოფილების დებულებებით“.

(<http://law.justia.com/codes/louisiana/2009/cc/cc89.html>).

მერილენდის შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) საოჯახო კანონის («Family Law») მე-2 ტიტულის „ქორწინება“ («Marriage») მე-2 ქვეტიტულის „კანონიერი ქორწინებები; აკრძალული ქორწინებები“ («Valid Marriages; Void Marriages») 2-201-ე სექცია „კანონიერი ქორწინებები“ («Valid marriages»):

„ამ შტატში მხოლოდ მამაკაცსა და ქალს შორის ქორწინება მოქმედი“.

(<http://law.justia.com/codes/maryland/2010/family-law/title-2/subtitle-2/2-201/>)

ალაბამას შტატის (აშშ) კანონთა კრებულის (2009წ.) 30-ე ტიტულის „ქორწინებისა და ოჯახური ურთიერთობები“ («Marital and domestic relations») 1-ლი თავის „ქორწინება“ («Marriage») 30-1-19-ე სექციის „ქორწინება, იმის აღიარება, რომ იგი აკრძალულია

ერთი სქესის პირებს შორის“ («Marriage, recognition thereof, between persons of the same sex prohibited») «a», «b» და «c» პუნქტები.

„(A) წინამდებარე სექცია იწინებს ცნობილი და მისი ციტირება შეიძლება, როგორც „ალაბამას შტატის კანონი ქორწინების დაცვის შესახებ.

(B) ქორწინება თავისი არსით არის უნიკალური ურთიერთობა მამაკაცსა და ქალს შორის. როგორც სახელმწიფო პოლიტიკის საკითხი, ამ შტატს აქვს უნიკალური ქორწინებითი ურთიერთობების წახალისების, თანადგომისა და დაცვის განსაკუთრებული ინტერესი, სხვა მიზნებთან ერთად, საზოგადოებისა და მისი შეილები სტაბილურობისა და კეთილდღეობის მიზნით.

(C) ქორწინება არის წმინდა აღთქმა, შემდგარი მამაკაცსა და ქალს შორის, რომელიც ამყარებს, როდესაც არსებობს ორივე მხარის მართლუნარიანობა და თანხმობა, ურთიერთობებს მამაკაცსა და ქალს შორის, რომელიც შტატის მიერ მიჩნეულია, როგორც ხელშეკრულების სამოქალაქო-უფლებრივი ფორმა.

(D) ალაბამას შტატში არ შეიძლება გაიცეს ნებართვა არანაირ ქორწინებაზე ერთი და იმავე სქესის მქონე მხარეებს შორის.

(E) ალაბამას შტატი არ აღიარებს მოქმედად არანაირ ქორწინებას ერთი და იმავე სქესის მხარეებს შორის, რომელიც დადებულია ან ხდება სხვა იურისდიქციის კანონის მოქმედების შედეგად, იმის მიუხედავად, გაცემულია თუ არა მასზე ქორწინების მოწმობა“.

(<http://law.justia.com/codes/alabama/2009/Title30/Chapter1/30-1-19.html>).

საგანგებოდ აღვნიშნავთ ჰომოსექსუალურ ორიენტაციაზე დამყარებული რაიმე პრივილეგიების (დადებითი დისკრიმინაციის ზომების) მინიჭების კონსტიტუციური აკრძალვის შესახებ, რომელიც

გამყარებულია კოლორადოს შტატის (აშშ) კონსტიტუციაში (II სტატია „ბილი უფლებების შესახებ“ («Bill of rights») სექცია 30ბ „არაპრივილეგიებული სტატუსი, დამყარებული ჰომოსექსუალურ და ბისექსუალურ ორიენტაციაზე“ («No Protected Status Based on Homosexual, Lesbian or Bisexual Orientation») „არც კოლორადოს შტატმა, თავისი განყოფილებებისა და დეპარტამენტების საშუალებით, არც მისმა რომელიმე ორგანომ, ადმინისტრატაციულ-ტერიტორიულმა ერთეულმა, მუნიციპალიტეტმა ან სასკოლო მხარემ, არ უნდა გამოსცეს, მიიღოს ან შეიყვანოს ძალაში რაიმე სტატუტი, წესები, დადგენილება ან პოლიტიკის მიმართულება, რომლებმაც ჰომოსექსუალური, ლესბოსური ან ბისექსუალური ორიენტაციის, ქცევის, პრაქტიკის ან ურთიერთობის მქონე პირებს შეიძლება მისცეს ან გახდეს საფუძველი იმისა, რომ ნებისმიერმა პირმა თუ პირთა ჯგუფმა მოითხოვოს უმცირესობის რაიმე სტატუსი, უპირატესი უფლებები და შეღავათები, სახელმწიფოს დაცვის ქვეშ მყოფის სტატუსი ან გახდეს დისკრიმინაციის შესახებ სარჩელის საფუძველი. კონსტიტუციის წინამდებარე სექციას აქვს პირდაპირი მოქმედება ძალა ყველა მიმართებით“.

(<http://www.michie.com/colorado/lpext.dll/coconst/57/89/16ca?f=templates&fn=document-frame.htm&2.0>).

ჩვენ ვიმედოვნებთ, რომ საქართველოს ახალი ხელისუფლება, ყოფილისაგან განსხვავებით, გამოიჩენს მეტ წინდახედულობასა და სიფრთხილეს და არ გააგრძელებს ჩვენი ქვეყნისა და ჩვენი ერისთვის მეტად საშუმო და საბედისწერო კურსს, რომელსაც ატარებდა ყოფილი ხელისუფლება ჰომოსექსუალიზმისა და პროსტიტუციის ლეგალიზების ხელშეწყობის მიმართულებით, არ დაუშვებს ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდას ქვეყანაში, სადაც მოსახლეობის უმრავლესობა მართლმადიდებელია, განსაკუთრებით კი არ დაუშვებს ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდას მოზარდებს შორის. ასევე

ვიმედოვნებთ, რომ აშშ-ს შტატების საკანონმდებლო კრებულებიდან ზემოთ მოყვანილ მაგალითები იქნება მიბაძვის საგანი. ასევე ვიმედოვნებთ, რომ ახალი ხელისუფლება ანგარიშს გაუწევს ჩვენი ქვეყნის კონსტიტუციურ მოწყობას, კერძოდ, კონსტიტუციურ შეთანხმებას სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის, გაუძღვება ნებისმიერ ზეწოლას და არ მიიღებს ეკლესიასთან შეუთანხმებლად რაიმე ისეთ გადაწყვეტილებას, რომელიც შეეხება ზნეობასა და რწმენას. ვიმედოვნებთ, რომ ახალ ხელისუფლებას ეყოფა გონიერება, რათა არ მოჭრას ის ტოტი, რომელიც მისი ძირითადი საყრდენია.

გაფრთხილების მიზნით აღვნიშნავთ: თუ მწვანე შუქი ავუნთეთ ჰომოსექსუალიზმს, რიგში შემდეგი პელოფილიაა, შემდეგი კი - ინცესტი.

ნუ იყოფინ!

თავი V

ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის დეზინფორმაციული და მანიპულაციური ხასიათი

ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა მისი იდეოლოგიების მხრიდან იყენებს ისეთ დესტრუქციულ ხერხებს, როგორცაა დეზინფორმაცია, მანიპულირება ციფრებით, მითების შექმნა და სხვა აკრძალული მეთოდები.

1. მანიპულირება ციფრებით

ჰომოსექსუალური იდეოლოგიის აგრესიული ექსპანსია ხორციელდება ისეთი დეზინფორმაციის ფონზე, რომელიც ემყარება სინამდვილის საწინააღმდეგო მტკიცებას, თითქოს ჰომოსექსუალთა რაოდენობა საკმაოდ დიდია. ეს მტკიცებები მიზანმიმართულად კეთდება იმისათვის, რომ საზოგადოებას შეექმნას მცდარი წარმოდგენა ჰომოსექსუალების რაოდენობაზე.

ასე მაგალითად, «Gallup»-ის მიერ 2011 წლის 5-8 მაისს ჩატარებული გამოკითხვით დადგინდა, რომ ამერიკელების საზოგადოებრივი ცნობიერება იმდენად დეზინფორმირებულია ჰომოსექსუალთა მანიპულაციური ქმედებებით, რომ საზოგადოებას ჰგონია, რომ ჰომოსექსუალების რაოდენობა ქვეყნის მოსახლეობის 25%-ს შეადგენს, ეს მაშინ, როდესაც ამარიკელი დემოგრაფების თვით „ოპტიმისტური“ გამოთვლებითაც მათი რაოდენობა არ აღემატება 3%-ს, თუმცა მრავალი ექსპერტის თვალსაზრისით, ეს ციფრი მნიშვნელოვნად ნაკლებია.

ასევე უნდა გავითვალისწინოთ ის, რომ ასეთი გამოკითხვების დროს თავისუფლად შეჰყავთ სათვალავში ისინიც, რომელთაც ჰქონდათ მხოლოდ ერთი შემთხვევა ჰომოსექსუალური ურთიერთობისა, მაგრამ მას შემდეგ აღარ ყოფილან მსგავს ურთიერთობებში, ასევე - ისინი, რომლებმაც აცნობეს გამოკითხველებს, რომ აქვთ ჰომოსექსუალური მიდრეკილება, მაგრამ ებრძვიან მას ან აქვთ ჰომოსექსუალური ფანტაზიები, მაგრამ არ ყოფილან ჰომოსექსუალურ ურთიერთობებში და ა.შ.

ყოველივე ამის გათვალისწინებით, მრავალი ექსპერტის შეფასებით, რეალურად, ჰომოსექსუალთა რაოდენობა აშშ-ში არ აღემატება მოსახლეობის 1%. რამდენადმე დიდია ეს ციფრი კალიფორნიის შტატში, სადაც ჰომოსექსუალიზმისადმი უფრო მეტი ლიბერალური დამოკიდებულებაა გამოხატული, და ნაკლებია იგი რიგ სხვა შტატში. 1%, როგორც ფონური მაჩვენებელი, სხვა ქვეყნებისთვისაც არის დამახასიათებელი. საქართველოსა და მსგავს ქვეყნებში, სადაც ჰომოსექსუალიზმი მოსახლეობის უმრავლესობის მიერ ცოდვად არის მიჩნეული და მის მიმართ საზოგადოებრივი უარყოფითი შეხედულება აშკარადაა გამოხატული, ეს ციფრი გაცილებით ნაკლებია და მეტად უმნიშვნელოა, რაც იმაზეც მიუთითებს (კომპეტენტურ მეცნიერულ გამოკვლევებთან ერთად), რომ ჰომოსექსუალიზმი, ძირითადად, ადამიანის არა თანდაყოლილი, არამედ შექნილი თვისებაა და იმ საზოგადოებას, რომელსაც მეტი ლიბერალიზმი ახასიათებს ჰომოსექსუალიზმის მიმართ, უფრო მეტი ჰომოსექსუალიც ჰყავს. თუნდაც ამიტომაც მიუღებელია ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის დაშვება საზოგადოებაში, განსაკუთრებით მოზარდებში.

დაუბრუნდეთ თემას. საზოგადოებაში არიან ადამიანები, რომლებსაც აქვთ ჰომოსექსუალური მიდრეკილება, მაგრამ ნეგატიურად აფასებენ მას და შედეგად პიროვნული და საზოგადოებრივი ფსიქოლოგიური ზემოქმედების ბერკეტებით ახერხებენ თავიანთი მიდრეკილების დათრგუნვას. „ჰომოსექსუალების“ ეს ნაწილი სრულიად თავისუფლად გამოთქვამს თავის უთანხმოებას

ჰომოსექსუალური პროპაგანდისადმი, განსაკუთრებით იმ ფიქტიური სურათის დახატვასა და წარმოდგენასთან დაკავშირებით, რომელიც ჰომოსექსუალებს წარმოაჩენს ვიკტიმიზირებულ და დევნილ უმცირესობად, რაც ეფუძნება აშკარა სიცრუესა და სიყალბეს.

მთელ რიგ დემოკრატიულად წოდებულ ქვეყნებში თავიანთი ჰომოსექსუალური მიდრეკილების წინააღმდეგ მებრძოლ ადამიანებს გეი-მოდრაობის წარმომადგენლები აშინებენ, უწყობენ ინტრიგებს, რადგან ისინი თავიანთი არსებობითა და შეხედულებებით უარყოფენ ჰომოსექსუალიზმის ადებტების მიერ იდეოლოგიურად მოტივირებულ და საყოველთაოდ თავსმოხვეულ ცრუ თეზისს იმის შესახებ, რომ ჰომოსექსუალიზმი არის ბიოლოგიურად დეტერმინირებული (თანდაყოლილი) სექსუალობა.

სახელმწიფო უნდა იცავდეს იმ ადამიანების უფლებებს, რომლებსაც შეიძლება აქვთ ჰომოსექსუალური მიდრეკილებები, მაგრამ ებრძვიან მათ და სურთ, დაძლიონ ისინი.

2. მითი ჰომოსექსუალების დისკრიმინაციის შესახებ

ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის გავრცელებისა და საზოგადოებაზე მისი ძალადობრივად თავსმოხვევის დაფარვის მიზნით გამოიყენება ერთ-ერთი ძირითადი ხერხი, - მითის გავრცელება იმის შესახებ, რომ სხვადასხვა ქვეყანაში, მათ შორის, საქართველოში, ხდება ჰომოსექსუალების მასობრივი დისკრიმინაცია. მოთხოვნა იმისა, რომ ჩაითვალოს ჰომოსექსუალები და მათი გაერთიანებები დისკრიმინაციისა და ძალადობის მსხვერპლად და ამ ჩავგრის მათ მიერ მოყვანილი არგუმენტები მივიჩნიოთ აპრიორ ჭეშმარიტად და კრიტიკისთვის დაუშვებლად, პირდაპირ ეწინააღმდეგება ადამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო სამართალისა და რიგი საერთაშორისო აქტების პრინციპებსა და ნორმებს, და აქვთ აშკარად მანიპულაციური ხასიათი. ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტებს

საზოგადოება განზრახ შეჰყავთ შეცდომაში, როდესაც აცხადებენ, რომ ჰომოსექსუალისტები განიცდიან დისკრიმინაციას, დამცირებას და წარმოადგენენ დანაშაულებრივად ხელყოფილ უმცირესობას და ამიტომ ისინი, ყველა დანარჩენ მოქალაქეებთან შედარებით, უნდა აღიჭურვონ განსაკუთრებული უფლებებითა და პრივილეგიებით. ასეთი მტკიცება არის სიცრუე, ხოლო დისკრიმინაცია - ფიქცია.

საქართველოში არ არის დაფიქსირებული ჰომოსექსუალთა მასობრივი დევნა მათი სექსუალობიდან გამომდინარე, ხოლო ცალკეული შემთხვევები ფონურს არ სცდება.

ცალკე განხილვის საგანია ის შემთხვევები, როდესაც საქართველოში ჰომოსექსუალები ცდილობენ პროპაგანდისტულ მსვლელობებს, გეი-აღლუმების გამართვას, როდესაც სრულიად აშკარა იყო, რომ ეს ხდებოდა ნაც.-ხელისუფლების არა მარტო ხელშეწყობით, არამედ დაკვეთითაც. ამ შემთხვევაში ჰომოსექსუალები აწყდებოდნენ საზოგადოების მხრიდან სამართლიან პროტესტს.

ის, რომ ამ შემთხვევებში არ იყო დისკრიმინაციული მიდგომა, ამის დასტურად სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებთ, რომ ზუსტად იმავე სახისა და სიმწვავის პროტესტს გამოიწვევს და წააწყდება ნებისმიერი სხვა ჯგუფის, თუნდაც სექსუალური უმრავლესობის წარმომადგენელთა რომელიმე დაჯგუფების მცდელობა, მოახდინოს უზნეობისა და გარყვნილების საჯარო დემონსტრირება ქუჩებში და მოაწყოს პროპაგანდისტული მსვლელობები ამ გარყვნილების საქადაგებლად და გასავრცელებლად. მორწმუნე საზოგადოებისთვის მიუღებელია ჰომოსექსუალიზმი, როგორც სიძვა-მრუშობა, ისევე, როგორც სიძვა-მრუშობის ნებისმიერი სხვა სახეობა და არა ის, რომ ის სახელდობრ ჰომოსექსუალიზმია. სხვათა შორის, ისიც ფაქტია, რომ ჩვეულებრივი სექსუალობით მრუშობის ცოდვაში გაცილებით მეტი ადამიანია ჩავარდნილი, ვიდრე საკუთრივ ჰომოსექსუალიზმში და თითქოს მათ მეტი უფლება აქვთ იქადაგონ თავიანთი ცოდვა, მაგრამ სრულიად დარწმუნებულები ვართ, რომ თუკი ამ ცოდვის მიმდევრები გადაწყვეტენ ქუჩებში თავიანთი ცოდვის

პროპაგანდას, საზოგადოება წინ აღუდგება ამას. ეს ნათელი დასტურია იმისა, რომ საქმე არა გვაქვს მიკერძოებასა და დისკრიმინაციასთან.

ის, რასაც მოსახლეობის აბსოლუტური უმრავლესობა თავისი რწმენიდან და ტრადიციებიდან გამომდინარე უზნეობად მიიჩნევს, იქნება ეს სექსუალური ხასიათის თუ სხვა რამ სახის ცოდვა, ამ უზნეობისა და ცოდვის პროპაგანდასა და ტირაჟირებას ეს უმრავლესობა ვერ შეეგუება და წინ აღუდგება. მაგალითისათვის, თუ ქუჩაში კლუბტომანთა ან ნარკომანთა ჯგუფი გამოვა და შეეცდება თავისი ცოდვის პროპაგანდას, მას წინ აღუდგება საზოგადოება თავისი უმცირესობა-უმრავლესობით, ჰომოსექსუალთა ჩათვლით.

ამ რამდენიმე წლის წინ ერთი საინტერესო შემთხვევა მოხდა იტალიაში, როდესაც ე.წ. კათოლიკური „ეკლესიის“ გარშემო მსოფლიო სკანდალი ატყდა და კათოლიკე პადრეებს მასობრივად დასდეს ბრალი პედოფილიაში, - 10 ათასობით მოზარდის გაუპატიურებაში დადანაშაულებული იქნა ათასობით პადრე, - ამერიკელ ექსპერტთა გამოკვლევით, - პადრეთა 10-14%. ახლა კი ინებეს ვატიკანის მესვეურებმა თავის შეწუხება, მოუხადეს ბოდიში მთელ მსოფლიო თავიანთი პედოფილი პადრეების გამო და განაცხადეს, რომ ეს მართლაც დიდი პრობლემააო. ამასთან ზოგიერთმა გამოთქვა მოსაზრება, რომ პედოფილია იკვებებოდა ჰომოსექსუალიზმით, ანუ პედოფილებად გვევლინებოდნენ ჰომოსექსუალი პადრეები (დააკვირდით, რა ზნეობრივი დაცემის გზაზეა საკრებულო, რომელიც თავს კათოლიკურ ეკლესიას უწოდებს!). ასეთი განცხადების გამო დიდი აღშფოთება და პროტესტი გამოხატა იტალიის ჰომოსექსუალთა ლიდერმა სერჟიო ჯუდიჩემ, რომელმაც აღნიშნა, რომ პედოფილია დიდი ბოროტებაა და ჰომოსექსუალისტებზე მისი პროვოცირების გადაბრალება დიდი უსამართლობაა და ჩვენი, ჰომოსექსუალების შეურაცხყოფააო.

ხედავთ, პედოფილია დღეს მთელი საზოგადოებითვის მიუღებელია ისევე, როგორც გუშინ იყო ჰომოსექსუალიზმი. პედოფილიის წინააღმდეგ გამოდიან ჰომოსექსუალებიც. ვთქვით და

პედოფილემბა მონინდომეს აღლუმის გამართვა თვიანთი უფლებებისა და პედოფილიის პროპაგანდისათვის, დარწმუნებულები ვართ, რომ მთელი საზოგადოება, ჰომოსექსუალების ჩათვლით, ხმას აღიმადლებს მის წინააღმდეგ.

ჩვენ კი სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებთ: თუ ჰომოსექსუალებმა მიაღწიეს თავიანთ მიზანს საქართველოში, და სახელმწიფომ კანონმდებლობით არ შეზღუდა ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა, გეი-აღლუმები და სხვა პროპაგანდისტულ-საჩვენებელი ღონისძიებები და მსვლელობები, თუ სახელმწიფომ მწვანე შუქი აუნთო ჰომოსექსუალიზმს, ხვალ იმავეს პედოფილები მოითხოვენ. ამის ნიშნები, სამწუხაროდ, დასავლეთის რიგ ქვეყანაში უკვე შეინიშნება. მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაცია, როგორც ჰომოსექსუალიზმის მიმართ შეცვალა თავისი დამოკიდებულება რამდენიმე წლის წინ, ასევე შეიცვლის ხვალ თავის დამოკიდებულებასა და შეფასებებს პედოფილიის მიმართ. ასეთი ლიბერალიზაციის ნიშნებიც პედოფილიასთან დაკავშირებით, სამწუხაროდ, უკვე არსებობს. პედოფილიის შემდეგ კი კარზე ინცესტი მოგვიკაკუნებს.

ამგვარად, ჰომოსექსუალების მერ მათ დისკრიმინაციაზე საუბარი არაკეთილსინდისიერებისა და დეზინფორმაციის აშკარა ნიშნებია, რომელიც მიზნად ისახავს მიაღწიოს სექსუალური უმცირესობათა იდეოლოგიისა და მათი ვიწრო ჯგუფური ინტერესების ტოტალურ დიქტატსა და დომინირებას მოსახლეობის უმრავლესობის ცხოვრების წესსა და ზნეობრივ ფასეულობებზე. ეს არის მცდელობა, „დაასაბუთოს“ ჰომოსექსუალთა მიერ სხვა მოქალაქეების უფლებებისა და კანონიერი ინტერესების ხელყოფის კანონიერება და გაამართლოს ეს ხელყოფა. აი, სინამდვილეში ვინ არის მოძალადე და ხელმყოფელი.

ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის წევრ-ქვეყნების მიმართ 31.03.2010წ. №8 /დ ჩ(2010)5 რეკომენდაციის მტკიცებები იმის შესახებ, რომ ჰომოსექსუალები დღემდე განიცდიან **„ჰომოფობიას, ტრანსფობიას და მოუთმენლობისა და**

დისკრიმინაციის სხვა ფორმებს, თვით მათი ოჯახის შიგნით - სისხლისსამართლებრივი დევნის, მარგინალიზაციის, სოციალური გარიყვისა და ძალადობის ჩათვლით“, ასევე ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის (08.10.2010წ. №1765 (2010), 29.04.2010წ. №1728 (2010)) მსგავსი გამონათქვამები იმავე საკითხთან დაკავშირებით, ემსახურებიან არა ობიექტური სურათის შექმნას საზოგადოებრივი ცხოვრებისა და ურთიერთობების პრობლემურ კერძო საკითხზე, არამედ წარმოადგენენ ცალმხრივ და მიკერძოებულ პოზიციას ჰომოსექსუალების ზემოთ ხსენებული დიქტატის განსახორციელებლად და მათთვის პრივილეგიების მისანიჭებლად. როდესაც ჰომოსექსუალური ნიშნით გამოხატული შემთხვევები ფონურს, საშუალოსტატისტიკურს არ სცდება, მაშინ მათი წინ წამოწევა და განზოგადება, როგორც ეს ზემოთ ხსენებულ დოკუმენტებსა და ასევე სხვა დოკუმენტებშია გაკეთებული, აშკარა ტენდენციურობის გამოხატულებაა. ყოველ შემთხვევაში, საქართველოს სინამდვილისთვის ისინი შეუსაბამონი არიან.

ამასთან, ცნობილია, რომ იმის ფონზე, რომ ჰომოსექსუალთა დევნის აშკარად გამოხატული ფაქტები (ყოველ შემთხვევაში, იმ მასშტაბით, რაზეც ჰომოსექსუალიზმის ადეპტები საუბრობენ) აშკარად არ არის, საზღვარგარეთის ქვეყნებში ფიქსირდება ასეთი ფაქტების ფალსიფიცირება ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტების მიერ. ამის ნათელი მაგალითია შემთხვევა, რომელიც მოხდა 2000წ. 7 აპრილს გეი-მოდრობის აქტივისტ ღუაიჭ უოლკერთან დაკავშირებით ვერმონის შტატში (აშშ), რომლის ავტომობილსაც ცეცხლი წაუკიდეს ზუსტად იმ პერიოდში, როდესაც განიხილებოდა ვერმონის შტატის კანონპროექტი ჰომოსექსუალი წყვილების ქორწინების ჰეტეროსექსუალ წყვილთა ქორწინებასთან გათანაბრების თაობაზე. ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგებმა ეს ინციდენტი მთელ ვერმონის შტატში გამოიყენეს ჰომოსექსუალების დისკრიმინაციისა და დევნის „მტკიცებლად“, და ამტკიცებდნენ, რომ ერთსქესიანი

ქორწინებების კრიტიკა არის უკანონო დევნის ერთ-ერთი ფორმა. მაგრამ მოგვიანებით დ. უოლკერიმ აღიარა, რომ თვითონ წაუკიდა ცეცხლი თავის ავტომობილს: „**მე დაეწვი, რადგან მინდოდა, რომ ხალხის თვალში მსხვერპლი ვყოფილიყავი**“. გაზეთ „ბოსტონ გლობის“ ცნობით, დ. უოლკერი წარსდგა სასამართლოს წინაშე მე-3 ხრისხის ხანძრის გაჩენისათვის და ოფიციალური პირებისათვის ცრუ განცხადებების მიცემისათვის.

ჰომოსექსუალისტების დისკრიმინაციის შესახებ ცნობების ანალიზი გვიჩვენებს, რომ პრაქტიკულად ყველა მათგანი არ განეკუთვნება საკუთრივ დისკრიმინაციას საყოველთაოდ მიღებული იურიდიული თვალსაზრისით; მათი აბსოლუტური უმრავლესობა დაუსაბუთებელი და დაუმტკიცებელია, ხშირად აშკარაა დისკრიმინაციის ინსცენირება დადგმული სცენარის მიხედვით და უცნობი პირების მონაწილეობით, რაც, მაგალითად მოხდა თბილისში 2012 წ. 18 მაისს, როდესაც ხელისუფლების მიერ საგანგებოდ გამოყვანილმა 15-20 კაციანმა ლგბტ ჯგუფმა სცადა მსვლელობის მოწყობა თბილისის ქუჩებში. საზოგადოების დიდმა ჯგუფმა მოახდინა მათი პიკეტირება, გზა გადაუღობა მათ და ასე შეაჩერა მათი მსვლელობა. მაგრამ დაპირისპირება მაინც მოხდა მსვლელობის მონაწილეებსა და უცნობ პირებს შორის, რომელიც, შემდგომ, პიკეტის მომწყობებს დააბრალეს ჰომოსექსუალიზმის აპოლოგეტებმა. არადა, სულ ადვილი იყო ფიზიკურ დაპირისპირებაში მყოფი პირების ადგილზევე დაკავება, მით უმეტეს, მათი იდენტიფიცირება არავითარ სირთულეს არ წარმოადგენდა, რადგან ვიდეო კადრებში თვალნათლივ ჩანს ყველა ისინი, ვინც ჩხუბობდა, იგინებოდა და ა.შ. ეს არ გაკეთდა, რადგან ასეთ შემთხვევაში გაირკვეოდა, რომ ამ ინციდენტში მოპიკეტეები კი არ იღებდნენ მონაწილეობას, არამედ მათთვის უცნობი პირები, და, შესაბამისად, დისკრიმინირებისა და დევნის შესახებ განცხადებებიც ვერ გაკეთდებოდა.

ჰომოსექსუალისტების ასეთ დეზინფორმაციას და ფალსიფიცირებას აქვს ის კერძო მიზანიც, რომ ჰომოსექსუალისტებს

კანონით მიანიჭონ განსაკუთრებული უფლებები, პრივილეგიები. ამასთან, ასეთი მოთხოვნების დაკმაყოფილებაზე უარს ისინი ასევე „დისკრიმინაციად“ განიხილავენ.

ჰომოსექსუალისტების მიერ მოთხოვნილი განსაკუთრებული უფლებები და პრივილეგიები შემდეგია:

- „უფლება“ იმისა, რომ დაუბრკოლებლად და შეუზღუდავად აწარმოონ ჰომოსექსუალიზმის საჯარო პროპაგანდა, ანუ, ფაქტობრივად - თავს მოახვიონ ჰომოსექსუალიზმი არაჰომოსექსუალისტებს, მათ შორის, ბავშვებს;

- „უფლება“ იმისა, რომ სრულად აკრძალონ ნებისმიერი, თვით დასაბუთებული, კრიტიკა ჰომოსექსუალიზმისა, ჰომოსექსუალისტების ნებისმიერი ქმედებისა;

- „უფლება“ იმისა, რომ იდენტიფიცირდნენ ადამიანები მათი იმ შეხედულების გამო, რომ ისინი ჰომოსექსუალიზმს ცოდვად და არანორმალურ მოვლედ მიიჩნევენ ანუ განსორციელდეს დევნა ჰომოსექსუალიზმის კრიტიკისათვის, სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის დაკისრების ჩათვლით;

- „უფლება“ იმისა, რომ ჰომოსექსუალისტები გამოყოფილ იქნენ მოსახლეობის ძირითადი წევრებისაგან, როგორც განსაკუთრებული სოციალური ჯგუფი და აღჭურვილ იქნენ ისინი პრივილეგირებული სამართლებრივი სტატუსით;

საკვსებით ცხადია, რომ არ შეიძლება მოხდეს ჰომოსექსუალისტების ყველა ზემოთ მოყვანილი მოთხოვნის რეალიზება საკანონმდებლო დონეზე, რადგან ისინი იურიდიულად დაუსაბუთებელი არიან, მრავალი მათგანი აბსურდული და მიუღებელია დემოკრატიულ და სამართლებრივ სახელმწიფოში. აშკარაა მცდელობა დემოკრატია და სამართლებრიობაზე აპელირებით თავდაყირა დააყენონ სწორედ ეს დემოკრატია და სამართალი. ამიტომაცაა, რომ სულ უფრო ხშირად საუბრობენ დემოკრატიაზე, როგორც უმრავლესობაზე უმცირესობის მიერ დიქტატის განსორციელების მექანიზმზე.

ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიების მიერ სამართალდამცველობითი რიტორიკით მანიპულირება ხშირად იმით გამოიხატება, რომ თავისუფლებას და უფლებას ისინი განმარტავენ, უპირველეს ყოვლისა, როგორც სხვა პირების მიმართ იმის მოთხოვნის საფუძველს, რათა მათ უზრუნველყონ ჰომოსექსუალებისთვის და მათი ერთობები პრივილეგირებული პირობებით, რომელთა დროსაც სხვა პირების უფლებები და ტრადიციული ფასეულობები დარღვეულია ან ხდება მათი ნიველირება. ამასთან ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტები, ფაქტობრივად, უარყოფენ ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა შესახებ კონვენციის დადგენილებას (მუხლები 10 და 11), რომელთა თანახმადაც უფლებებისა და თავისუფლებების განხორციელება მათ, რომელთა უფლებები და თავისუფლებები ხორციელდება, ავალდებულებს და აკისრებს პასუხისმგებლობას, დაკავშირებულს გარკვეულ პირობებთან, ფორმალობებთან, შეზღუდვებთან ან სანქციებთან, რომლებიც განისაზღვრებიან კანონით და რომლებიც აუცილებელნი არიან დემოკრატიულ საზოგადოებაში ეროვნული უსაფრთხოების ინტერესების, საზოგადოებრივი წესრიგის, უწყესრიგობებისა და დანაშაულის აღკვეთის, ჯანმრთელობისა და ზნეობრიობის დაცვის ან სხვა პირების უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის უზრუნველყოფის მიზნით.

საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებსა და ნორმებზე, ასევე ადამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო აქტებზე დაყრდნობით, სახელმწიფოს არა აქვს უფლება ჰომოსექსუალებისთვისა და მათი გაერთიანებისათვის დაადგინოს რაიმე განსაკუთრებული პრივილეგირებული სამართლებრივი რეჟიმები, არა აქვს უფლება შეზღუდოს აზრისა და სიტყვის თავისუფლება ჰომოსექსუალიზმის მიმართ კრიტიკის ფორმირებისა და საჯაროდ გამოხატვის ნაწილში, არა აქვს უფლება, მოახდინოს ასეთი კრიტიკის კრიმინალიზირება და აკრძალოს იგი, არა აქვს უფლება ჰომოსექსუალიზმისა და ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის კრიტიკოსებს მიაწებოს „ჰომოფობის“ იარლიყი, რადგან

სახელმწიფო ვალდებულია დაიცვას საზოგადოებრივი ზნეობრიობა, ოჯახური ცხოვრების ზნეობრივი საფუძვლები, რადგან ოჯახის ინსტიტუტი არის საზოგადოების საფუძველი, ხოლო ზნეობრიობა არის კონსტიტუციურად დაცული უფლება მოქალაქეებისა, განმტკიცებული საკონსტიტუციო შეთანხმებით (კონკორდატით) სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის. სახელმწიფო გვერდს ვერ აუვლის კონსტიტუციური უფლებების დაცვას, გვერდს ვერ აუვლის კონკორდატს, რომლის მიხედვითაც საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობის უფლებების, რწმენის, ზნეობისა და ტრადიციული ფასეულობების დაცვის გარანტიად ეკლესიაც გამოდის.

პოლიტიკორექტულობიდან და საეჭვო პოლიტიკური კონიუნქტურიდან გამომდინარე, ჰომოსექსუალებისათვის განსაკუთრებული უფლებების მინიჭება შეუძლებელია, რომ მოტივირებულ იქნეს ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს პოზიციის იდეოლოგიურად მოტივირებული ინტერპრეტირებით და ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა შესახებ ევროპის კონვენციაში დაცული ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების არაადეკვატური განმარტებებით, რადგან უმრავლესობა ვერ შეეგუება დემოკრატიის სახელით მასზე უმცირესობის დიქტატს.

თავი VI

ადამიანის უფლებების დარღვევა და ადამიანის ღირსების შელახვა „გეი- აღლუმის“ ჩატარებისას

„გეი-აღლუმებს“, რომელთა ჩატარებასაც ასე გულისხმობენ ცდილობდნენ აწ უკვე ყოფილი ნაც.-ხელისუფლების მიერ წახალისებული მცირე ადგილობრივი (2012წ. 18 მაისი) თუ საზღვარგარეთიდან საგანგებოდ ჩამოყვანილი (2010წ. 26 აგვისტო, ბათუმი) ჯგუფები, არანაირი კავშირი არა აქვს ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვასთან, იგი ასევე არ არის პროტესტის ფორმა, მიმართული რაიმე ნიშნით წარმოებული დისკრიმინაციის წინააღმდეგ, არამედ ეს არის ჰომოსექსუალიზმის აგრესიული პროპაგანდის ფორმა, რომლის მიზანია ჰომოსექსუალიზმი წართაყვინთოს ნორმალურ და პრესტიჟულ ცხოვრების წესად, სექსუალური ურთიერთობებისა და სექსუალური ქცევის ნორმად. ამ ძირითადი მიზნის გარდა, „გეი-აღლუმის“ ჩატარებას საქართველოში ის მიზანიც ჰქონდა, რომ საზოგადოების მხრიდან „გეი-აღლუმის“ პროპაგანდისტული მიზნის წინააღმდეგ გამოხატული სამართლიანი პროტესტი ჰომოსექსუალიზმის აპოლოგეტებს წარმოეჩინათ ჰომოსექსუალების დისკრიმინაციად, დევნად, და, შესაბამისად, დასავლეთიდან მოეპოვებინათ მხარდაჭერა და, რაც მთავარია, დაფინანსება სხვადასხვა გრანტის სახით. ამიტომაც, რომ საქართველოში ამ ბოლო დროს სოკოებივით მომრავლდნენ „აღლუმები“ (ლესბოს-გეი-ბისექსუალ-ტრანსსექსუალებ) ხასიათის მქონე ნაირ-ნაირი არასამთავრობო ორგანიზაციები, რომელთა დესტრუქციული საქმიანობა მიმართულია ქვეყნის მოსახლეობის უმრავლესობის

რწმენის, აღმსარებლობის, მსოფლმხედველობის, ტრადიციებისა და ფასეულობების წინააღმდეგ.

იდეოლოგიური კუთხით, ე.წ. „ლიბერაური“, სიმანდილეში კი ფსევდოლიბერალური იდეოლოგია, რომელსაც არაფერი საერთო არა აქვს ჭეშმარიტ ლიბერალიზმთან, ებრძვის ტრადიციულ, დომინანტურ იდეოლოგიას, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში მართლმადიდებლობის წიაღში გამოიწროთ და ჩამოყალიბდა საქართველოს მოსახლეობის ეროვნულ იდენტობად, ეროვნული იდეოლოგიის ქვაკუთხედად, რომლითაც ვკლეთ საუკუნენი, მრავალჯერ ვძლიეთ ძლევიტა საკვირველიტა ქვიშაზე უმრავლეს მტერს, შევიარჩუნეთ სარწმუნოება, ეროვნულობა, ენა და მამული, შევქმენით თვითმყოფადი კულტურა, გამორჩეული ფასეულობები და ყოფით დონეზე შენარჩუნებული ურთიერთობათა ტრადიციები, - მეგობრობა, დედაშვილობა, მამა-შვილობა, უფროს-უმცროსობა, ოჯახიშვილობა, გვარიშვილობა, წინაპართა პატივისცემა, უპოვართა და გაჭირვებულთა თანადგომა და მრავალი სხვა, ყოველივე ის, რაც გამჭარბალია კაცობრიობის შემადგენელ ერთა ყოველდღიური, ყოფითი ცხოვრებიდან.

ჩვენი ეროვნული „მეს“, ჩვენი იდენტურობის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ნიშან-თვისება რწმენის თანამდევი და მასთან ერთად სამოქმედო იარაღი - ზნეობრიობაა, ზნეობრიობა, რომელიც მიუღებელია ფსევდოლიბერალიზმისათვის და რომელსაც იგი გააფთრებით ებრძვის, ცდილობს ზნეობის წილ დანერგოს უზნეობა, უბიწობის წილ - გარყვნილება, სიძვა-მრუშობა, მისი ყველანაირი გამოვლინებით, ჭეშმარიტი თავისუფლების წილ - ვნებისადმი მონება, რასაც არქმევს თავისუფლებას და გამოაქვს ლოზუნგად „რაც მოგესურვება, ის აკეთე“, მთავარი მიზანი - სიამოვნებაა, მთავარი მოქმედი პირი - ვნებაა. ფსევდოლიბერალიზმი შემოქმედი სექსუალური რევოლუციებისა, ათასი ჯურის ჰომოსექსუალური, ფემინისტური მოძრაობებისა და სატანისტური ორგანიზაციებისა.

მისი მთავარი სამიზნე ეკლესია და ოჯახია, საზოგადოებრივი ფუნქციები კი - მოზარდი თაობა.

ჰომოსექსუალური მსვლელობების მიზანი არ არის **„განამტკიცოს ადამიანთა უფლებათა და თავისუფლებათა მიმართ პატივისცემა, სექსუალური უმცირესობების მიმართ ტოლერანტული ურთიერთობისკენ მოწოდება“**. ეს, ერთი მხრივ, არის ბიზნეს-პროექტი, რასაც ადასტურებს „გეი-აღლუმების“ ჩატარების გამოცდილება რიგ ქვეყნებში (აშშ, ავსტრალია, გერმანია და სხვ.), ათასგვარი ლგბტ და სხვა სახის ორგანიზაციების მიერ დასავლეთის საფინანსო და იდეოლოგიური ინსტიტუტებიდან „გრანტების გამომუშავება“; მეორე მხრივ, - ეს არის პროპაგანდისტული ღონისძიება, რომლის მიზანია საზოგადოების მაქსიმალურად დიდ ნაწილში ჰომოსექსუალური იდეოლოგიის მიღებისა და ინტროექციის მიღწევა.

სახელმწიფოს მიერ სექსუალური ორიენტაციის არჩევის თავისუფლების აღიარება (საქართველოს კონსტიტუციაში ამის შესახებ არაფერია ნათქვამი) არ აძლევს ჰომოსექსუალებს საფუძველს იმის უფლების მითვისებისა, რომ თავს მოახვიონ სხვა მოქალაქეებს თავიანთი ჰომოსექსუალური მიდრეკილებები და აზრები, ხელყონ უმრავლესობის უფლებები, მით უმეტეს, განახორციელონ ჰომოსექსუალიზმის საჯარო პროპაგანდა ადამიანთა შემოუსაზღვრელი წრისათვის, ბავშვების ჩათვლით. „გეი-აღლუმების“ ჩატარების დასაშვებობა უნდა განვიხილოთ ხსენებული ღონისძიებების შინაარსისა და ფორმის შეფასების კონტექსტში, ასევე იმ შემთხვევების ანალიზის კონტექსტში, რომელსაც ახდენს „გეი-აღლუმი“ ბავშვებზე და იმ უნებურ მაყურებელზე, რომლებიც არ იზიარებენ ჰომოსექსუალურ მოსაზრებებს.

როგორც მითითებულია ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის წევრ-სახელმწიფოებისადმი 09.09.1991წ. № R(91)11 „სექსუალური ექსპლუატაციის, პორნოგრაფიის, პროსტიტუციის,

ბავშვებითა და ახალგაზრდობით ვაჭრობის შესახებ“ რეკომენდაციის პრეამბულაში, ადრეული სექსუალური აქტივობა შეიძლება მავნე იყოს არასრულწლოვანთა სოციალურ-ფსიქოლოგიური განვითარებისათვის.

„გეი-აღლუმი“ - ეს გარყვნილი მოქმედებების პროპაგანდაა, რომელსაც თან ახლავს ჰომოსექსუალური ქმედებების დემონსტრირება, განმრყენელი მოქმედებების განხორციელება და იმიტირება, ისეთი ქმედებები, რომლებიც ბავშვებთან დაკავშირებით შეიძლება შეფასდეს, როგორც განმრყენელი, განმხრწნელი მოქმედებები, მადეზორიენტირებელი სექსუალურ-ეთიკური თვალსაზრისით.

საზღვარგარეთის ქვეყნებში ჩატარებული „გეი-აღლუმების“ შინაარსისა და ფორმის ანალიზი საშუალებას გვაძლევს, გამოვყოთ მათი ზოგადი ნიშან-თვისებები, როგორებიცაა:

- ვულგარულობა, საგანგებოდ მოჭარბებული ჭრელა-ჭრულა ფერადღვნება და ეპატაჟურად ჰიპერტროფული პომპეზურობა, განმსჭვალული ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიითა და გარყვნილებით, რაც ამ იდეოლოგიას გადმოსცემს სამოსის საშუალებით, სამოსისა, რომელიც გამოსახავს სქესობრივ თავაშვებულობას;

- ორგანიზატორებისა და ძირითადი მონაწილეების ქცევის აფექტაცია, მათი ქმედებების უხამსობა (ჰომოსექსუალური აქტის გახორციელების საჯარო იმიტაცია, სხვა ფიზიკური კონტაქტები, რომლებიც **„გონიერ ადამიანს ესმის, როგორც ჰომოსექსუალურ აქტში მონაწილეობის მიდრეკილების ან განზრახვის დემონსტრირება“** (გამოყენებულია აშშ-ს კანონთა კრებულის მე-10 ტიტულის „შეიარაღებული ძალები“ A სუბტიტულის „საერთო სამხედრო კანონი“ II ნაწილის „პირადი შემადგენლობა“ 37-ე თავის „მსახურების მიმართ ზოგადი მოთხოვნები“ 654-ე მუხლისა „ჰომოსექსუალიზმის მიმართ პოლიტიკა შეიარაღებულ ძალებში“ პარაგრაფი «f»-ში „გამარტებები“ მოყვანილი აღწერა (<http://uscode.house.gov/download/pls/10C37.txt>);

უხამსი ჟესტების საჯარო ჩვენება, გაშიშვლებული ღუნდულების ურცხი ჩვენება და ა.შ.);

- უხამსი, გამომწვევი კოსტიუმები, აგრესიულად ვულგარული, მისი ძირითადი მონაწილეების განზრახ ეპატაჟური გარეგნობა (მამაკაცები, სგანგებოდ გამოწყობილნი ქალის საცვლებში, ბუტაფორიულ ბიუსტკალტერებში და მსგავსი.; სოდომმაზონისტური ატრიბუტიკა და ა.შ.), რომლებიც შეურაცხყოფენ იმ პირთა გრძნობებს, რომლებიც არ გველინებიან ჰომოსექსუალისტებად;

- ღონისძიების ჩატარება ღია, დასწრებისთვის თავისუფალ სივრცეში, სადაც იმყოფება იმ პირთა შემოუსაზღვრელი წრე, რომლებიც არ არიან ჰომოსექსუალისტები, რაც გათვლილი მასობრივ, მათ შორის და უპირველეს ყოვლისა, უნებურ მაყურებელზე;

- პროვოკაციულობა, ისეთი სიტუაციის გაცნობიერებული დაშვებულობა ან გაცნობიერებული მიზანმიმართულობა, რომელშიც მოხდება განსხვავებული სოციალური ჯგუფების ინტერესების დაპირიპირება.

როგორც გვიჩვენებს ჩატარებული „გეი-აღლუმებისა“ და მათი ორგანიზატორების გამოსვლები, ამ საჯარო ღონისძიებების არსს არანაირი კამირი არა აქვს სამართალდამცველობით ღონისძიებასთან და დაკავშირებულია შემდეგ ძირითად მიზნებთან:

- იმის ფონზე, რომ მოსახლეობის უმრავლესობა ჰომოსექსუალიზმს ცოდვად, უხნოდ, ამორალურ საქციელად მიიჩნევს, მოახდინოს აზრის ფორმირება, რომ ჰომოსექსუალიზმი არის სოციალური ნორმა, ხოლო მის შესახებ, როგორც ცოდვაზე, უმრავლესობის მოსაზრება არის მოძველებული წარმოდგენები, სტერეოტიპები, მოკლედ არის ჩამორჩენილობა;

- გახადოს ჰომოსექსუალიზმი საზოგადოებრივ ცნობიერებაში, უპირველეს ყოვლისა ახალგაზრდობაში, მიმზიდველ სახედ;

- თავს მოახვიოს საზოგადოებას ფსიქოლოგიური განწყობა იმასთან დაკავშირებით, რომ ჰომოსექსუალიზმი არის სოციალურად

მიმზიდველი, პრესტიჟული, პროგრესული და ელიტარული ცხოვრების წესი და ქცევა;

-მოახდინოს თანამდევნი ბიზნეს-მიზნების რეალიზება.

„გეი-აღლუმის“ ინფორმაციულ-ფსიქოლოგიური ზემოქმედება მიმართულია პირთა შემოუსაზღვრელი წრისკენ, რომლებიც არ არიან ჰომოსექსუალები, მაგრამ იბულებულნი არიან, მათი სურვილის საპირისპიროდ, უყურონ ჰომოსექსუალთა ქმედებებს და ისმინონ მათი განცხადებები, შედეგად, - იმყოფებოდნენ უნებური აღქმის, რეცეპციის (ათვისების), მისი ზემოქმედების განცდის პირობებში. გასაგებია, რომ „გეი-აღლუმის“ ეპატაჟურობა, საგანგებოდ აჭრელებული ფეადოვნება და ჰიპერტროფული პომპეზურობა, მოჭარბებული ვულგარულობა და მისი მონაწილეების უხამსი საქციელი იქცევა საზოგადოების ყურადღებას, პირველ რიგში, საზოგადოების ფსიქოლოგიურად ნაკლებად მდგრად ნაწილში, რომელსაც, ძირითადად ბავშვები შეადგენენ, რომლებსაც ჯერჯერობით მყარად არა აქვთ ათვისებული მათთვის აუცილებელი მნიშვნელოვანი ცხოვრებისეული სოციოლოგიური ნორმები. სწორედ არასრულწლოვნები შეადგენენ მეტად მგრძობიარე, აღმქმელ და ზემოქმედებას დამქვემდებარებულ აუდიტორიას.

როგორც აღნიშნულია ბავშვთა გადარჩენის,დაცვისა და განვითარების მსოფლიო დეკლარაციის (ნიუ-იორკი, 30.09.1990) მე-2 პუნქტში: **„მსოფლიოს ბავშვები მოწყვლადნი და დამოკიდებულნი არიან“**. ბავშვთა სწორედ ამ თვისებებს იყენებენ ცინიკურად „გეი-აღლუმების“ ორგანიზატორები, რომლებიც ამგვარი ღონისძიებებით თავს ახვევენ ბავშვებს დამანგრეველ ფსიქოლოგიურ განწყობებსა და ამორალურ ფასეულობით ორიენტაციებს, ახდენენ მათზე, არსებითად, ფსიქოლოგიურ ძალადობას.

ასეთ პირობებში და ამ თვალსაზრისით ბავშვებს შორის თავსმოხვეული პროპაგანდა იმისა, რომ ჰომოსექსუალიზმი არის ცხოვრების ელიტარული სახე, სექსუალური ურთიერთობებისა და სექსუალური ქცევის ნორმა, წარმოადგენს ცინიკურად უხნოდ და

ანტიკულტურულ ქმედებას, არის ანტისაზოგადოებრივი და კანონსაწინააღმდეგო ქმედება, არის ანტიჰუმანური, უხეში მოპყრობა ბავშვებისადმი, ეწინააღმდეგება საზოგადოებრივი ზნეობის დაცვის მოთხოვნებს, რომლებიც დაცულია ადამიანის უფლებების შესახებ მთელ რიგ საერთაშორისო აქტებში. კერძოდ, ეწინააღმდეგება დემოკრატიულ საზოგადოებაში მორალისა და საზოგადოებრივი წესრიგის სამართლიან მოთხოვნებს (10.12.1948 წ. ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის 29-ე მუხლის მე-2 პუნქტს).

ამ შემთხვევაში საუბარია ბავშვთა განმრყენი და განხრწნელი ინტელექტუალური ფორმების განხორციელებაზე. ადამიანის უფლებების შესახებ საერთაშორისო დოკუმენტებში აღიარებულია დასაბუთებულობა იმისა, რომ ზემოქმედების ასეთი ინტელექტუალური (არაფიზიკური) შემადგენელი საგანგებოდ იყოს გამოყოფილი და აღნიშნული. ასეა, მაგალითად, მე-11 მუხლის მე-18 პუნქტში 19 საერთო რეკომენდაციისა, რომელიც მიიღო გაეროს მეთერთმეტე სესიაზე ქალთა მიმართ დიკსკრიმინაციისა და ძალადობის ლიკვიდაციის კომიტეტმა (1992წ.), და რომელშიც აღნიშნულია, რომ სექსუალურ ძალადობად შეიძლება გავგებულ იქნეს კერძოდ, სექსუალური კონტექსტის მქონე რეპლიკა, პორნოგრაფიული მასალის ჩვენება, სექსუალური მოთხოვნები გამონათქვამების ფორმით.

მრავალი ბავშვის მიერ, რომელთაც საკუთარ ოჯახში აღზრდისა და საკუთარი ხალხის გარემოში ცხოვრების შედეგად ჩამოყალიბებული აქვს წარმოდგენა ზენობრიობისა და ოჯახური ფასეულობების შესახებ, ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის განხორციელება, მით უმეტეს - მათზე საჯაროდ და აგრესიულად თავსმოხვეული, სამართლიანად იქნება აღქმული, როგორც მათდამი უხეში და ადამიანის ღირსების შემლახველი მოპყრობა. და ეს ნამდვილად ასეც იქნება. ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა მოზარდებში არის უხეში და ადამიანის ღირსების შემლახველი მოპყრობა ბავშვებისადმი, რომელიც ეწინააღმდეგება მთელ რიგ საერთაშორისო დოკუმენტებში დეკლარირებულ პრინციპებს, უხეშად არღვევს

საერთაშორისო სამართლისა და ეროვნული სამართლის ნორმებს, როგორებიცაა:

- საქართველოს კონსტიტუციის 36-ე მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებს: სახელმწიფო ხელს უწყობს ოჯახის კეთილდღეობას. დედათა და ბავშვთა უფლებები დაცულია კანონით;

- საქართველოს კონსტიტუციის 37-ე მუხლის მე-3 პუნქტი: ყველას აქვს უფლება ცხოვრობდეს ჯანმრთელობისათვის უვნებელ გარემოში;

- სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ საერთაშორისო პაქტის მე-7 მუხლი, ასევე იმავე პაქტის მე-18 მუხლის მე-4 პუნქტი, რომელშიც აღნიშნულია, რომ ამ ფაქტზე ხელმოწერი სახელმწიფოები, მათ შორის, საქართველო, ვალდებულია იღებენ პატივი სცენ მშობელთა თავისუფლებას, უზრუნველყონ თავიანთი შვილების რელიგიური და ზნეობრივი აღზრდა საკუთარი მრწამსის შესაბამისად;

- ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის მე-5 მუხლი, რომელიც ადგენს, რომ არავინ არ უნდა განიცდიდეს დამამცირებელ და თავისი ღირსების შემლახველ ზემოქმედებას;

- ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის შესახებ ევროპის კონვენციის მე-3 მუხლი;

- 20.11.1989წ. გაეროს კონვენცია ბავშვის უფლებების შესახებ;

- ევროპის საბჭოს 25.10.2007წ. კონვენცია ბავშვთა სექსუალური ექსპლოატაციისა და სექსუალური ძალადობისაგან დაცვის შესახებ.

ჰომოსექსუალიზმის თავსმოხვეული პროპაგანდა ბავშვთა შორის ეწინააღმდეგება მთელ რიგ საერთაშორისო დოკუმენტებში დეკლარირებულ პრინციპებს, როგორებიცაა:

- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 23.01.2007წ. № 1530 (2007) რეზოლუცია „ბავშვები- მსხვერპლნი: ძალადობის, ექსპლუატაციისა და სისასტიკის ყველა ფორმის აღკვეთა“; (http://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/%5BRussian_documents%5D/%5B2007%5D/%5BJan2007%5D/Res1530_rus.asp#TopOfPage);

- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 23.04.1998წ. № 1371 (1998) რეკომენდაცია „სასტიკი მოპყრობა ბავშვებისათვის და ბავშვთა უმეტესადწილობა“;
(<http://assembly.coe.int/main.asp?Link=/documents/adoptedtext/ta98/erec1371.htm>);

- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 06.10.1987წ. № 1065 (1987) რეკომენდაცია „ბავშვებით ვაჭრობა და ბავშვთა ექსპლუატაციის სხვა ფორმები“;
(<http://assembly.coe.int/main.asp?Link=/documents/adoptedtext/ta87/erec1065.htm>);

- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 27.09.2002წ. № 1307 (2002) რეზოლუცია „ბავშვთა სექსუალური ექსპლუატაცია: სრული მოუთმენლობა“;
(http://www.coe.int/T/r/Parliamentary_Assembly/%5BRussian_documents%5D/%5B2002%5D/%5BSept2002%5D/Resol_1307.asp#TopOfPage);

- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 25.09.1996წ. № 1099 (1996) რეზოლუცია „ბავშვთა სექსუალური ექსპლუატაცია“;
(<http://assembly.coe.int/main.asp?Link=/documents/adoptedtext/ta96/eres1099.htm>);

- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 04.10.1979წ. № 874 (1979) რეკომენდაცია „ბავშვის უფლებების ევროპული ქარტიის შესახებ“;
(<http://assembly.coe.int/main.asp?Link=/documents/adoptedtext/ta79/erec874.htm>);

- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის 09.09.1991წ. № 111 (1991) რეკომენდაცია „სექსუალური ექსპლუატაციის, პორნოგრაფიის, პროსტიტუციის, ბავშვებითა და ახალგაზრდობით ვაჭრობის შესახებ“
(<https://wcd.coe.int/wcd/com.instranet.InstraServlet?command=com.instranet.CmdBlobGet&InstranetImage=572410&SecMode=1&DocId=597946&Usage=2>);

- ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის წევრ-ქვეყნებისადმი 31.10.2001წ. № Rec(2001)16 რეკომენდაცია „ბავშვთა დაცვა სექსუალური ექსპლუატაციისგან“.

(<https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=234837&Site=CM&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntraet=EDB021&BackColorLogged=F5D383>).

20.11.1989წ. ბავშვის უფლებების შესახებ საერთაშორისო კონვენციის 34-ე მუხლის შესაბამისად, წევრი-სახელმწიფოები ვალდებული არიან, მიიღონ ყველა აუცილებელი ზომა იმისათვის, რომ არ დაუშვან ბავშვის იძულება ან ჩათრევა ნებისმიერ უკანონო სექსუალურ საქმიანობაში. ჰომოსექსუალიზმის იძულებითი პროპაგანდა სავსებით გარკვეულად ითვლება იძულებად (თუნდაც ფსიქოლოგიური, ინტელექტუალური თუ ემოციური ფორმით) და(ან) ბავშვის უკანონო სექსუალურ ურთიერთობაში ჩათრევად.

საზოგადოების ზნეობრიობის ინტერესებიდან გამომდინარე, „გვი-აღლუმების“ შეზღუდვა მით უმეტეს მართლზომიერია, თუ გაითვალისწინებთ, რომ „გვი-აღლუმების“ ორგანიზაციები, როგორც წესი, პარალელურად კომერციულ მიზნებსაც ისახავენ, რაც აშკარად სცილდება უფლებადამცველობით რიტორიკასა და იმ მიზნებს, რომლებსაც ასეთი ღონისძიებების ორგანიზაციები აცხადებენ. საზღვარგარეთის ქვეყნების პარაქტიკა გვიჩვენებს, რომ „გვი-კულტურის“, ჰომოსექსუალიზმის, როგორც ცხოვრების წესის ფართომასშტაბიანი პროპაგანდა არის სარფიანი კაპიტალდაბანდება, რადგან ფორმირებული ჰომოსექსუალური ქვესაზოგადოება ხდება შესაბამისი ტანსაცმლის, კოსმეტიკისა და ატრიბუტიკის მუდმივი მომხმარებელი, გვი-კლუბების ხშირი სტუმარი, სარგებლობს ჰომოსექსუალებისათვის განკუთვნილი განსაკუთრებული ტურისტული სააგენტოების მომსახურებით და ა.შ., ანუ ხდება მთელი „ლგბტ“ ინდუსტრიის მომხმარებელი. ამასთან იქმნება მთელი განშტოებული ინფრასტრუქტურა, რომელიც ემსახურება ჰომოსექსუალურ ქვესაზოგადოებას, მას, რომელიც ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის გზით სექსუალური ურთიერთობებისა და ადამიანის ცოდვის თემას იყენებს საკუთარი მოგების მიღების მიზნით. „გვი-აღლუმი“ არის კომერციული პროექტი

და ეფექტური საშუალება იმისა, რომ მოზიდულ იქნეს სსენებულის ინფრასტრუქტურის მომსახურებისა და საქონლის ახალ-ახალი მომხარებელი.

მიუხედავად იმისა, რომ ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიები გამუდმებით საუბრობენ ჰომოსექსუალთა უფლებების დარღვევასა და მათ მიმართ ექსტრემისტულ დამოკიდებულების შეხებ, სინამდვილეში სწორედ მათი აქციების დროს ხდება სხვა მოქალაქეების უფლებების დარღვევა ჰომოსექსუალების ექსტრემისტული ქმედებების გამო. ამის ნათელი მაგალითია არაერთი შემთხვევა, როდესაც ჰომოსექსუალური ღონისძიების დროს მისი მონაწილენი შეგნებულად ბილწავენ რელიგიურ საკრებულოთა „სიწმინდეებს“, შარდავენ მათ ეზოებსა და სარდაფებში და ა.შ.

აქვე აღნიშნავთ, რომ, საზოგადოდ, ასეთი ქმედებები ახასიათებთ სატანისტური მიმართულების ორგანიზაციებს, მოძრაობებსა და მათ მიერ გამართულ ღონისძიებებს. ამის შემთხვევები საქართველოშიც იყო. შეგახსენებთ, რომ 2008 წლის ივლისში თბილისის საბურთალოს სასაფლაოზე მოხდა ვანდალური აქტი, საფლავებზე სატანისტური საკრებლოს წარმომადგენლების მიერ დანგრეულ იქნა თეთრი ჯვრები. ასევე, 2008 წლის ოქტომბრის ბოლოს, როდესაც ქვეყანა ომში დაღუპულ შვილებს გლოვობდა, იმდროინდელი ხელისუფლების ხელშეწყობით სქართველოს საპატრიარქოსა და სიონის ტაძრის მიმდებარე ტერიტორიაზე გაიმართა ე.წ. ჰელოუინის ღონისძიება, რომლის ალკოჰოლური სასმელებითა და ნარკოტიკით გაბრუნებულმა მონაწილეებმა შეურაცხვეს მართლმადიდებლური სიწმინდე, - ტუალეტად აქციეს სიონის ტაძრის ეზო, შარდითა და უწმინდურებით წაბილწეს იგი, თან ხმამაღლა უწოდებდნენ სიონის ტაძარს ტუალეტს. ჰომოსექსუალიზმი, რომელიც მომაკვდინებელი ცოდვის პროპაგანდისტი და გამაურცელებელია, რა თქმა უნდა, სატანიზმს ემსგავსება სიწმინდეებთან დაკავშირებით.

მსგავსი დარღვევები ჰომოსექსუალისტების მხრიდან არ წარმოადგენენ ერთეულ შემთხვევებს, ისინი დამახასიათებელი არიან ჰომოსექსუალური იდეოლოგიისათვის და, კერძოდ, „გეი-აღლუმებისათვის“. ასე, მაგალითად, 2008 წლის ნოემბერში 30 ჰომოსექსუალისაგან შემდგარი ჯგუფი თავს დაესხა ქრისტიანულ ტაძარს ქ. ლენსინგში (მიჩიგანის შტატი, აშშ), წაბილწეს იგი, დააზიანეს და დაამცირეს მორწმუნეთა ადამიანური ღირსება.

თუ ვინმე მიიჩნევს, რომ მსგავსი ფაქტების განხილვა „არაპოლიტიკორექტულია“, მაშინ აშკარაა, რომ „პოლიტიკორექტულობის“ ასეთი განმარტება მიუღებელია დემოკრატიულ სამართლებრივ ქვეყანაში.

ზემოთ აღნიშნული გვაძლევს აუცილებელ და საკმარის პირობას იმ დასკვნის გაკეთებისათვის, რომ საჯარო ღონისძიება „გეი-აღლუმის“ სახით, რომელიც წარმოადგენს ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის აგრესიულ ფორმას, არ უნდა იღებდეს სახელმწიფოს მხრიდან ხელშეწყობასა და პრევენციებს.

თავი VIII

მრავალი თვალსაზრისით მიზანშეწონილად მივიჩნით, წიგნში შეგვეტანა ბიბლიური ისტორია და სწავლება სოლომურ ცოდვასთან დაკავშირებით. აშშ-ს ზემოთ მოყვანილ (იხ. მე-3 და მე-4 თავები) საკანონმდებლო ნორმებში ჰომოსექსუალიზმი სახელდებულია უარყოფითი შინაარსის მქონე სიტყვით „სოდომია“. რას უკავშირება ეს სიტყვა, როგორი უნდა იყოს მართლმადიდებლის, და არა მარტო მართლმადიდებლის, მიმართება სოდომის, ჰომოსექსუალიზმის მიმართ და რას გვასწავლის წმინდა წერილი ამ ცოდვის შესახებ?

სოდომი და გომორი

I. ბიბლია სოდომისა და გომორის შესახებ

1. ისტორიულ-გეოგრაფიული მონაცემები

სოდომი - ქალაქის სახელი ითარგმნება, როგორც „აღმოდებული“. გომორი - ქალაქის სახელი ითარგმნება, როგორც „წყალში დანთქმული“ ან „ჩაძირული“.

სოდომი და გომორი - იორდანის მხარის ხუთ ქალაქთაგან ორი, რომლებიც ცეცხლითა და გოგირდით განადგურდა. იორდანის მხარის ეს ხუთი ქალაქია: სოდომი, გომორი, სეგორი (ცოდარი), ადმა (ადამა) და სებეიმი (ცებოიმი). მათ შესახებ ნახსენებია დაბადებაში, 10;19: „და იქმნეს საზღვარი ქანენელთანი სილონისაგან და ვიდრე შესლვადმდე გერარად და ღაზად, და ვიდრე შესლვადმდე სოდომად და გომორად“, ანუ ქანაანელთა საზღვარი იდო სილონიდან

გერარის მიმართულებით ღაზამდე; სოდომ-გომორი, ადმა და სებეიმის მიმართულებით ღაზამდე.

ყველა ეს ქალაქი მდებარეობდა სილომის ველზე, სადაც ეხლა მკვდარი (მლაშე) ზღვაა, დაბადება 14:1-3: „ხოლო იქმნა მეფობასა არმაფალისასა მეფისა სენარისასა, არიოქ, მეფემან სალასარისამან, და ქოდოლ, გომორის მეფემან, ელამისმან და თარგალ მეფემან წარმართთამან. ყვეს ბრძოლა ვარლას თანა, მეფისა სოდომთასა, და ვარსას თანა, მეფისა გომორისა, და სენარისა, მეფისა ადამისა, და სიმოვორის, მეფისა სებომისა, და მეფისა ვალასა: ესე არს სეგორი. ესე ყოველნი შეითქუნეს კვესა მარილოვანსა, რომელ არს ზღუა მარილთა“. ამგვარად, ყველა ჩამოთვლილი მთავარი შაიკრება სილომის ველზე, სადაც ახლა მლაშე ზღვაა.

რას წარმოადგენდნენ ეს ადგილები?

დაბადება 13:10: „და აღმხუმელმან თუალთა თუსთამან ლოთ იხილა ყოველი გარემო სოფლები იორდანისაჲ, რამეთუ ყოველი იყო სარწყავ, პირველ დაქცევადმდე ღმრთისა მიერ სოდომისა და გომორისა, ვითარცა სამოთხე ღმრთისაჲდა ვითარცა ქუეყანა ეგვიპტისა, ვიდრე მოსლვადმდე ზოლორად“. ანუ იორდანეს მთელი მხარე ცოდარამდე ირწყვებოდა, როგორც ბაღი უფლისა, როგორც ეგვიპტელთა ქუეყანა. ასე იყო, ვიდრე უფალი არ გაანადგურებდა სოდომსა და გომორს.

დაბადება 14:10: „ხოლო ღელე მარილოვანი მთხრებლ მთხრებლოვან არს ასფალტოსითა“. ანუ სილომის ველზე უამრავი ფისის ჭა იყო.

1. ბიბლია სოდომისა და გომორის მაცხოვრებლების შესახებ

- **ბოროტნი და დიდად ცოდვილნი**, დაბადება 13:13: „ხოლო კაცნი სოდომთანი ბოროტნი და ცოდვილნი ფრიად წინაშე ღმრთისაჲ“. დაბადება 18:20-21: „და თქუა უფალმან ღმერთმან:

დალაღებამ სოლომთა და გომორთა განმრავლდა ჩემდა მომართ, ცოდვანი მათნი დიდ არიან ფრიად. გარდავიდე უკუე, ვიხილო, უკუეთუ დალაღებისაებრ მათისა მომავლისა იქცევიან, და, უკუეთუ არა, რათა ვცნა“. ანუ განზირდა სამღურავი სოლომთა და გომორზე ღმრთის მიმართ, მეტი სმეტად დაუმძიმდათ ცოდვები.

-ამ ქალაქებში არ მოიძებნა ათი მართალი, რომელთა გამოც ღმერთი არ გააღუბებდა ამ ქალაქებს. დაბადება 18:23-32: „და მიეახლა აბრაჰამ და ჰრქუა: ნუ თანა წარსწყმედ მართალსა უღმრთოთა თანა და იყოს მართალი, ვითარცა უღმრთოდ? უკუეთუ იყუნენ ერგასისნი მართალნი, წარწყმედ-ა მათ? არა ჰრიდო-ა ყოველსა მას ადგილსა ერგასისთა მართალთა ძლით, უკუეთუ იყვნენ მას შინა? არა სადა ჰყო შორის სიტყვსა მისებრ მოკუდინება მართლისა უღმრთოთა თანა და იყოს მართალი, ვითარცა უღმრთოდ? ნუ სადა რომელი სჯი ყოველსა ქუეყანასა, ნუ ჰყოფ სასჯელსა. და თქუა უფალმან ღმერთმან: უკუეთუ იყვნენ ერგასისნი მართალნი სოლომთ ქალაქთა შინა, დაუტეო ყოველი ადგილი მათთს. და მიმგებელმან აბრაჰამ თქუა: აწ ვიწყე სიტყუად უფლისა მიმართ, ხოლო მე ვარ მიწად და ნაცარ. უკუეთუ შემცირდენ ერგასისნი მართალნი ორმეოცდახუთად, წარსწყმიდო-ა ორმეოცდახუთათის ყოველი ქალაქი? და თქუა: უკუეთუ ვპოვნე მუნ ორმეოცდახუთნი, არა წარვწყმიდო. და შესძინა მერმე სიტყუად მისსა მიმართ და თქუა: უკუეთუ იყვნენ ორმეოცნი? და თქუა: არა წარვწყმიდო ორმეოცათს. და თქუა: ნურას, უფალო, უკუეთუ ვიტყოდი-და: იპოვნენ თუ მუნ ოცდაათნი? და თქუა: არა წარვწყმიდო ოცდაათათს. და თქუა: ვინათგან მაქუს სიტყუად უფლისა მიმართ ჩემისა და თქუა: უკუეთუ იყვნენ მუნ ოცნი? და თქუა: არა წარვწყმიდო ოცათს. და თქუა: ნუ რად, უფალო, უკუეთუ ვიტყოდი მერმე ერთგზის-და და იპოვნენ თუ ათნი? და თქუა: არა წარვწყმიდო ათათს.“

- ამპარტავანნი, ღორმუცელები, უღარდელნი, არამოწყალენი და სისამაგლის მოქმედნი, ეზეკიელი 16 48-50: „ცხოველ ვარ მე,

- აღონაი იტყვს უფალი, - უკუეთუ ყო სოლომამან, დამან შენმან მან, და ასულთა მისთა, ვითარსახედ ჰყავ შენ და ასულთა შენთა. გარნა ესე უსჯულოებაბ სოლომისა, დისა შენისა, ამპარტავანება და სისავსითა პურისაითა და იეფობითა ნუკვეულობდა იგი და ასულნი მისნი. ესე იყო მის შორის და ასულთა მისთა და ჰელსა გლახაკისა და დავრდომილისასა არა უპყრობდეს, და დიდმოქაღულობდეს და ყვნეს უსჯულოებანი წინაშე ჩემსა და აღვიხუენ იგინი, ვითარცა იხილე“. ანუ სოლომელთა, გომორელთა და სხვა მიმდებარე ქალაქის მაცხოვრებელთა დანაშაული ღრთის წინაშე იყო ამპარტავნობა, ღორმუცელობა და უღარდელობა, ღარიბ-ღატაკს ხელს არ უმართავდნენ, გამედიდურდნენ და სისამაგლის კეთება დაიწყეს და ღმერთმაც აღგავა ისინი პირისაგან მიწისა.

2. სოლომისა და გომორის განადგურება

სოლომისა და გომორის მაცხოვრებელთა უწმინდურებამ და უკანონობამ მიიყვანა ისინი ამოუგვამდე. სოლომისა და გომორის განადგურების სურათი აღწერილია დაბადება 19:15-26-ში. განსაკუთრებით ყურადღება უნდა მივაქციოთ ქალაქების დაღუპვის სურათს, დაბადება 19:24-25: „და უფალმან აწმა სოლომსა და გომორსა ზედა წუნწუბად და ცეცხლი უფლისა მიერ ზეცით. და დაქცია ყოველნი ესე ქალაქნი და ყოველი სანახები და მოსწყდეს, ყოველნი მეფენი მის ქალაქისანი და ყოველი მცენარე ქუეყანისა“. ასევე დაბადება 19:27:29: „ხოლო აღიმსოო აბრაჰამ განთიად ადგილსა მას, სადა-იგი დგა წინაშე უფლისა. და იყო, დაქცევასა მას უფლისა მიერ ქალაქებისა მის სანახებისასა. მოეკსენა ღმერთსა აბრაჰამ და გამოიყუნა ლოთ შორის დაქცევისა მის, რაჟამს დაქცია უფალმან ქალაქები იგი, რომელსა შინა დამკდრებულ იყო ლოთ“. ანუ წავიდა აბრაამი დილაადრიანად იმ ადგილისკენ და დადგა იქ უფლის წინაშე. გახედა სოლომსა და გომორს და დაინახა: კვამლი ასდის მიწას, როგორც საკირედან ავარდნილი ბოლი. როცა ამხობდა

ღმერთი იმ მხარის ქალაქებს, სადაც ცხოვრობდა ლოთი, გაიხსენა ღმერთმა აბრაამი და გაარიდა ლოთი ნგრევას.

ლოთის დამოკიდულება მომხდართან აღწერილია დაბადება 19:30-ში: „აღვიდა ლოთ სეგორით და დაჯდა იგი მთასა ზედა და ასულნი მისნი მის თანა, რამეთუ შეეშინა დამკვდრებად სეგორს შინა. და დაემკვდრა ქუაბსა შინა იგი და ორნი ასულნი მისნი მის თანა“. ამგვარად აიყარა ლოთი სეგორიდან, რადგან იქ ცხოვრების ეშინოდა და მთაში, გამოქვაბულში დასახლდა თავის ორ ქალიშვილთან ერთად.

ცნობილია, რომ სილომის ველზე მდებარეობდა ხუთი ქალაქი: სოდომი, გომორი, სეგორი, ადმა და სებეიმი. ყველა ისინი განადგურა ღმერთმა თუ ზოგიერთი? ამ კითხვაზე პასუხს ვიპოვით ლოთის სოდომიდან გამოყვანის ისტორიაში, დაბადება 19:15-26:

1) ყურადღება უნდა მივაქციოთ ლოთისა და ანგელოზების საუბარს, დაბადება 19:15-22: „და ვითარ ცისკარი იქმნა, და ასწრაფობდეს ანგელოზნი ლოთს მეტყუელნი: აღდეგ, მიიყუანე ცოლი შენი და ორნი ასულნი შენნი, რომელნი გისხენ, და განვედ, რათა არა თანა წარსწყმდე უსჯულოებათა ქალაქისათა. და აღშფოთნეს და უპყრეს ანგელოზთა ჰელსა მისა და ჰელსა ცოლისა მისისასა და ჰელსა ასულთა მისთასა რიდებასა მას უფლისასა მათ ზედა. და იყო, რაჟამს გამოიყუანეს ივინი გარე და ჰრქუეს: ცხოვნებით იცხოვნე სული შენი, ნუ უკმოიხედავ უკუღმართ. ნუცა დასდგები ყოველსა შინა გარემო სოფლებთა, არამედ მთად კერძო ივლტოდე, ნუუკუე თანა შეეპყრა. და თქუა ლოთ მათდა მიმართ: გევედრები, უფალო. ვინათგან პოვა წყალობაი მონამან შენმან წინაშე შენსა და განადიდე სიმართლე შენი, რომელსა ჰყოფ ჩემ ზედა განრინებად სულისა ჩემისა. ხოლო მე ვერ ძალ-მიც მიწვენად მთად, ნუუკუე მეწიოს მე ბოროტი ესე და მოვკუდე. აჰა ესერა, ქალაქი ესე ახლოს არს მივლტოლად ჩემდა მუნ, რომელ არს მცირე, და მუნ განვერე, და ცხოვნდეს სული ჩემი შენ ძლით. და თქუა მან: აჰა, დამიკრდა პირი შენი ამასცა ზედა სიტყუასა, არა დავაქციო ქალაქი, რომლისათვის

სთქუ. ისწრაფე შენ მიწვენად მუნ, რამეთუ ვერ ჰელმეწიფები ყოფად საქმისა, ვიდრე შესლვადმდე შენდა მუნ. ამისთვის უწოდა სახელი ქალაქსა მას სეგორ“.

ღმრთის განგებით, სილომის ველის ხუთი ქალაქი უნდა განადგურებულიყო ცეცხლითა და გოგირდით: ამ მიზეზით ანგელოზებმა გააფრთხილეს ლოთი, რომ იგი არ გაჩერებულიყო იორდანის მხარის არც ერთ ქალაქში, არამედ გაქცეულიყო მთაში. ლოთს ეშინოდა, რომ ვერ მოასწრებდა მთაში გახიზვნას და სთხოვა ანგელოზებს, ნება მიეცათ მისთვის თავი შეეფარებინა სეგორს - სილომის მხარის ხუთ ქალაქთაგან ერთ-ერთისათვის. ანგელოზები შეჰპირდნენ, რომ მის გამო სეგორი აღარ განადგურდებოდა, - დაბადება, 19:21: „და თქუა მან: აჰა, დამიკრდა პირი შენი ამასცა ზედა სიტყუასა, არა დავაქციო ქალაქი, რომლისათვის სთქუ“.

2) ყურადღება მივაქციოთ 23-25-ე სტიხებს: „და მზე მოეფინა ქუეყანასა ზედა და ლოთი შევიდა სეგორად. და დააქცია ყოველნი ესე ქალაქნი და ყოველი სანახები და მოსწყდეს, ყოველნი მეფენი მის ქალაქისანი და ყოველი მცენარე ქუეყანისა“. ანუ განთიადისას, როდესაც ლოთი შევიდა სეგორს, აწვიმა უფალმა ციდან სოდომს და გომორს გოგირდი და ცეცხლი, დაამხო ეს ქალაქები და მთელი მხარე, ამ ქალაქების მთელი მოსახლეობა და დედამიწის აღმონაცენი. ამგვარად, აქ აღწერილია სოდომისა და გომორის განადგურება, ასევე მთელი იორდანის მხარისა, სეგორის გამოკლებით. როგორც ვხედავთ, სოდომისა და გომორის გარდა იმ დღეს კიდევ ორი ქალაქი იქნა განადგურებული. ამის შესახებ უკვე გვიყვება ნაწილობრივ წიგნიდან მეორე რჯული 29:23: „და იყოს ქუეყანაი იგი მათი, ვითარცა წუნწუბაი და ნამწუარები ცეცხლისაი. ნუ იპოებენ ქუეყანასა მათსა თესლი თესვისაი, ნუცა საძოვარი ჰარისაი, და არცა აღმოსცენდეს მათ ზედა მწუანვილი თივისა და არცა აღმოკდეს, არამედ ვითარცა დაიქცა სოდომი და გომორაბ, ადამაი და სებეიმი, რომელ-იგი დააქცია უფალმან ღმერთმან რისხვითა მით გულისწყრომითა რისხვისა მისისაითა“. ანუ გადაიბუგა მთელი

მიწა, რომელზეც არ ითესება და არც არაფერი იზრდება, არანაირი ბალახი არ ამოდის.

3. სოდომისა და გომორის სიმბოლიზში

1) ეს ქალაქები გარყვნილებისა და უსჯულოების სიმბოლოები არიან, დაბადება 18: 20-21:

„და თქვა უფალმან ღმერთმან: დალაღებაი სოდომითა და გომორითა განმრავლდა ჩემდა მომართ, ცოდვანი მათნი დიდ არიან ფრიად“. რომელთა მიმართ 9:29: „და ვითარცა-იგი წინა სწარ თქვა ესაია, არა თუმცა უფალმან საბაოთ დამიტევა ჩუენ თესლი, ვითარცა სოდომელნიმცა შევიქმნენით და გომორელთამცა მივემსგავსნეთ“. მიუხედავად იმისა, რომ ნაწყვეტი წიგნიდან ეზეკიელი 16:49 სოდომსა და გომორს ბრალს დებს ამპარტავნებაში, ეგოიზმსა და უდარდებლობაში, სოდომისა და გომორის მაცხოვრებელთა მთავარი ცოდვა ჰომოსექსუალიზმია, რომელსაც ბიბლიაში „სისამაგლე ღმრთის წინაშე“ (ეზეკიელი 16:50) ეწოდება. ზუსტად იმავე სიტყვით („სისამაგლე“) არის წოდებული ჰომოსექსუალიზმი ლევიანთა 18:22-ში: „და წულისა თანა არა დასწვე საწოლითა დედებრითა, რამეთუ სამაგელ არს“. ანუ არ დაწვე მამაკაცთან დედაკაცური წოლით, რადგან ეს სისამაგლეა ღმრთის წინაშე.

ჰომოსექსუალური ურთიერთობები საყოველთაოდ იყო მიღებული ქანანელთათვის - წარმართი ტომებისა და ხალხებისათვის, რომლებიც დასახლებული იყო ქანანში. იმის შიშით, რომ მათი ცხოვრების წესი შეიძლება ებრაელებს გადაეღოთ, ღმერთმა, რომელმაც ისრაელის ხალხი აღთქმულ მიწაზე შეიყვანა, დაუბარა მათ, რომ გაენადგურებინათ ყველა ეს ხალხები, რაც, უნდა აღინიშნოს, მათ არ გააკეთეს. მაგრამ ეს აღწერილი მოვლენებიდან საკმაოდ მოგვიანებით იყო. დაბადებაში, 15:16 აღნიშნულია, რომ „მეოთხე ნათესავი მოიქცეს აქა, რამეთუ არ-და სრულ ქმნილ არიან ცოდვანი ამორეველთანი

აქამომდე“. ანუ მხოლოდ მეოთხე თაობაში მობრუნდებიან აქეთ, როცა აივსება ამორეველთა უკეთურებათა საწყაულიო. მაგრამ სოდომის ველის ორი ხალხის - სოდომისა და გომორის - გარყვნილებამ უკვე ყველა საზღარს გადააჭარბა.

2) სოდომისა და გომორის დანგრევა არის მაგალითი იმისა, თუ რა ელის უღმერთობს: 2 პეტრე 2:6: „და ქალაქები იგი სოდომელთა და გომორელთა დაწუა და დააქცია და დასაჯა და სახედ მერმეთა მათ უღმერთთა დადავა“. იუდა 1:7: „ვითარცა სოდომო და გომორო და გარემოს მათსა ქალაქები იგი, რომელნი მათადვე სახედ ისიძვიდეს და მიდევნულ იყვნეს შემდგომად ხორცსა უცხოსა, წინა სხენან სახედ, ცეცხლისა საუკონისა სასჯელი მიუღებეს“.

სოდომისა და გომორის განადგურება არის მაგალითი და მტკიცება იმისი, თუ როგორ განსჯის და სჯის ღმერთი ცოდვას.

3) სოდომისა და გომორის განადგურება არის სოფლის დასასრულის სიმბოლო. ლუკა 17:28-30: „და ეგრევე ვითარცა - იგი იყო დღეთა ლოთისათა: ჭამდეს და სუმიდეს, იყიდდეს და განჰყიდდეს, ნერგსა ასხმიდეს და აშენებდეს; და რომელსა დღესა განვიდა ლოტ სოდომით, აწვიმა ცეცხლი და წუნწუბი ზეცით და წარწყმინდა ყოველნი. ესრევე იყოს დღე იგი, ოდეს ძე კაცისაი გამოჩნდეს“.

სოდომისა და გომორის განადგურება იქცა პრიტჩად ხალხებში: სხვა სიტყვებით, სოდომისა და გომორის სახელები ყოველი ხალხისათვისა ზოგადი მნიშვნელობის სახელებად იქცა, რომლებიც აღნიშნავენ უსჯულოებასა და სისამაგლეს ღმრთის წინაშე. ესაია 1:9-10: „და არა თუმცა უფალმან საბაოთ დამიტევა ჩუენ თესლი, ვითარცა სოდომიამცა ვიქმნენით და ვითარ გომორრასმცა ვემსგავსენით. ისმინეთ სიტყვა უფლისაი მთავართა სოდომისათა,

ეკრძალეთ შჯულისა ღმრთისასა ერი გომორრადსა“. ანუ, ეს მცირე ნატამალი რომ არ დაერჩინა ჩვენთვის უფალს, სოდომად ვიქცროდით, გომორას დავემსგავსებოდითო.

იერემია 23:13-14: „და წინაწარმეტყუელთა შორის სამარადისათა ვიხილენ უსჯულოებანი. წინაწარმეტყუელბედეს სახელსა ზედა ჩემსა ბაალისთვის და შეაცთუნეს ერი ჩემი ისრაელი. და წინაწარმეტყუელთაცა შორის იერუსალემისათა ვიხილენ განსაკრთომელნი მემრუშექმნილთა და მავალთა სიცრუეთა შინა და შემწეთა კელთა ბოროტთასა არმოქცევისათვის კაცადისა გზისაგან მისისა ბოროტისა. იქმნეს ჩემდა ყოველნი, ვითარცა სოდომად და მკვდრნი მისნი, ვითარცა გომორრად“. ანუ წინასწარმეტყველი აღნიშნავს, რომ სამარიის წინასწარმეტყველთა შორისაც დავინახე სისამაგლეო: ბაალის სისხლით ქადაგებდნენ და აცდუნებდნენ ჩვენს ერს - ისრაელს; იერუსალიმის წინასწარმეტყველთა შორისაც ვხედავ სიბილწესო: გარყვნილებას მისდევენ და ცრუობენ, უკეთურთა მხარი უჭირავთ, რომ არცერთი მათგანი არ მოიქცეს თავის უკეთურობისაგან. სოდომივით გახდნენ ჩემთვის ყველანი და გომორასავით მისი მცხოვრებნი.

4) სოდომისა და გომორის უსჯულოება შეიძლება გადამეტებულ იქნეს. მათე 10:14-15: „და უკეთუ არავინ შეგიწყნარნეს თქვენ და არცა ისმინეს სიტყუანი თქუენნი, გამო-რა ხვიდოდეთ მიერ სახლით, გინა მიერ ქალაქით, განიყარეთ მტუერი ფერთა თქუენთა . ამინ გეტყვით თქუენ: უმოლხინეს იყოს ქუეყანა იგი სოდომისად და გომორისად დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე ქალაქი იგი.“ იგივეა აღნიშნული მარკოზი 6:11-ში.

II. ბიბლია ჰომოსექსუალიზმის ცოდვის შესახებ

1. ტერმინოლოგია

ჰომოსექსუალობა განიხილება, როგორც ლტოლვა, მიმართული იმავე სქესის პირისადმი. ქალებში ასეთ მოვლენას ლესბოსელობა ეწოდება. იმ ადამიანებს, რომლებიც მისდევენ ჰომოსექსუალური ცხოვრების წესს, უწოდებენ გეებს (gay - ეს აკრონიმია, რომელიც ინგლისურად იშიფრება როგორც «good as you» - ანუ „შენზე არაფრით უარესი“. ეს უბრალოდ აბრევიატურა კი არ არის, არამედ ჰომოსექსუალური მოძრაობის იდეოლოგიური ლოზუნგი); კლინიკურ პრაქტიკაში მათ „ეგოსინტონურ ჰომოსექსუალებს“ უწოდებენ (ტერმინი „ეგოსინტონური“ განეკუთვნება ზრახვებს, სურვილებს, აზრებს და აშ., რომლებიც თანახმიერნი არიან „მე“-სთან. ეგოსინტონური გამოვლინება ხასიათდება თავისი სექსუალური ლტოლვებისა და არჩევანების, როგორც ბუნებრივისა და საკუთარ პიროვნებაზე წარმოდგენებთან თანხმობაშით მყოფის, აღქმით).

ე.წ. სექსუალური უმცირესობები თავიანთი უფლებებისთვის ბრძოლას აღარებენ ქალთა ემანსიპაციისათვის ან რასობრივი დისკრიმინაციის წინააღმდეგ ბრძოლას. მაგრამ საქმე ისაა, რომ ქალები ან, ვთქვათ, შავკანიანები ნამდვილად ასეთნი დაიბადნენ და ვერ შეიცვლებიან. ჰომოსექსუალებთან დაკავშირებით კი, მეცნიერული თვალთახედვით, საქმე სხვადავარადაა.

2. რით არის გამოწვეული ჰომოსექსუალიზმი, რა არის მისი მიზეზები?

არაგაცნობიერებული ადამიანები მიიჩნევენ, რომ ადამიანები „სიმაძღრისგან ირევიან“. პოპულარული გეი-პროპაგანდა, პირიქით ამტკიცებს, რომ ჰომოსექსუალებად იბადებიან. არც ერთი და არც

მეორე მართალი არ არის. ჰომოსექსუალიზმის ჩამოყალიბება - ეს პროცესია და არა მყისიერი მოვლენა.

ჰიპოთეზა იმის შესახებ, რომ არსებობს „ჰომოსექსუალიზმის სოციალური გენი“, რომელიც დედის « \gg »-ქრომოსომით გადაეცემა, არ მტკიცდება, რაც გასაკვირი არ არის: ბიოლოგებმა ხომ დაადგინეს, რომ არა მარტო ადამიანებში - თვით უმაღლეს ძუძუმწოვრებში სქესობრივი ქცევა არ კოდირდება გენეტიკურად, არამედ არის ამა თუ იმ სწავლა-ათვისების გზით ჩამოყალიბებული ჩვევის შედეგი. შთამომავლობით შეიძლება გადაეცეს გარკვეული წყობა ხასიათისა, როელმაც გარკვეულ პირობებში, შეიძლება მიიყვანოს ინდივიდი ჰომოსექსუალიზმამდე.

მრავალი ჰომოსექსუალი ამობს, რომ „რაც თავი მასსოვს, მე ყოველთვის ასეთი ვიყავი“. მაგრამ გამოცდილ სპეციალისტს, რომელიც მას ესაუბრება, ყოველთვის შეუძლია გამოავლინოს მომენტი, რომლიდანაც დაიწყო გადახრა, და რა განაპირობებდა ამას.

რა ახდენს გავლენას ადამიანის ჰომოსექსუალურ მსოფლმხედველობაზე:

- დიდ როლს თამაშობს შიდა ოჯახური ურთიერთობები, მაგალითად, როდესაც ბიჭისთვის მამა არ არის მაგალითი, ხოლო დედა ზომაზე მეტად ქომაგობს მას. ასეთი ბავშვი შეიძლება ვერც მიხვდეს, თუ რა არის მამაკაცობა. ამასთან მას აღაფრთოვანებენ და იზიდავენ ისინი, რომლებშიც ეს მასში არასაკმარისად არსებული კაცობა გამოსჭვივის - სხვა ბიჭები და კაცები. ადრე თუ გვიან ეს აღტაცება იქნის ეროტიკულ ხასიათს. ჰომოსექსუალიზმის რისკფაქტორი იზრდება დანგრეულ ოჯახებში, როდესაც სტრესულ ვითარებაში მყოფი შვილები მიჯაჭვულნი არიან რომელიმე მშობელს.
- ჰომოსექსუალურ ორიენტაციაზე ასევე გავლენას ახდენს თანატოლებთან ურთიერთობის ნეგატიური გამოცდილება

(მეგობრების არარსებობა და საპირისპირო სქესის პირებთან წარუმატებელი ურთიერთობები).

- ქალებში შეიძლება იგივე ზღებოდეს, მაგრამ არის ერთი გადამწყვეტი ფაქტორიც: ლესბოსელების უმრავლესობამ მამაკაცის მხრიდან განიცადეს ძალადობა ან დიდი შეურაცხყოფა, და ამის შემდეგ, უბრალოდ, ემინათ მამაკაცის. მათთვის განსაკუთრებით მიმზიდველია ქალის მზრუნველობა და სინაზე.
- ჰომოსექსუალიზმზე განსაკუთრებით დიდ გავლენას ახდენს პირველი სექსუალური გამოცდილება, განსაკუთრებით თავაშვებული ცხოვრების დროს.
- აღარ ვსაუბრობთ იმაზე, რომ ჰომოსექსუალიზმი შეიძლება იყოს გაცნობიერებული ნებაყოფლობითი არჩევანი, სხვადასხვა მოტივაციებით. ამით შოულობენ ფულს. ამით ესვრიან გამოწვევას საზოგადოებას. ამას ცდიან ცნობისმოყვარეობის გამო, მძაფრი შეგრძნებებისათვის და ა.შ.

მოკლედ რომ ვთქვათ, ჰომოსექსუალებად არ იბადებიან.

3. რა არის ცუდი ჰომოსექსუალიზმში: რა არის მისი მავნებლობა?

1) ნეგატიური ზემოქმედება ფიზიკურ ჯანმრთელობაზე.

ცხადია, პირველად თავში მოდის „შიდსი“ და მისი მრავალი ცნობილი თუ უცნობი მსხვერპლი. მაგრამ საქმე მარტო ეს არ არის. აშშ-ში ნეკროლოგების ანალიზის შედეგად აღმოაჩინეს, რომ „შიდსის“ არარსებობის შემთხვევაშიც გეები 25-30 წლით უფრო ნაკლებს ცოცხლობენ, ვიდრე ჰეტეროსექსუალი მამაკაცები. ამასთან,

გარდა „შიდსისა“, მათ ემუქრება კიდევ რამდენიმე ათეული სპეციფიკური დაავადება. ხოლო, თუ ამას ემატება „შიდსი“, მაშინ თავადაც ხვდებით, რასთან გვაქვს საქმე.

2) ნეგატიური ზემოქმედება მორალურ ჯანმრთელობაზე.

დასავლეთის სტატისტიკური მონაცემებით ჰომოსექსუალისტებს შორის გაცილებით მაღალია თვითმკვლელობათა რიცხვი. საუბრობენ იმის შესახებ, რომ ისინი, საწყლები, გამუდმებით განიცდიან საზოგადოებისაგან წინეს., მაგრამ დასავლეთში ხომ საზოგადოება დიდი ხანია არავის დევნის? ეს ხომ ამ ქვეყნების სტატისტიკაა? მაშ, რაშია საქმე? საქმე, უბრალოდ, ისაა, რომ ჰომოსექსუალებს შორის გაცილებით მეტია უბედური ადამიანი. ასევე აშშ-ში, სადაც სექსუალური რეკოლუციის შემდეგ უკვე დაგროვდა გარკვეული სტატისტიკა, დათვლილია, რომ მხოლოდ 2%-ზე ნაკლებ გეის ჰყავდა 10 პარტნიორზე ნაკლები ცხოვრების განმავლობაში, მაშინ როდესაც 43% - ს -500-ზე მეტი, ხოლო 28%-ს- 1000ზე მეტი ჰყავდა ისინი. ბუბრივია, ჰომოსექსუალისტისთვის გაცილებით ძნელია თავისი „მეწყვილე“ იპოვოს. მაგრამ განსაკუთრებული უბედურება იწყება ხანში შესვლიდან, როდესაც ისინი უკვე „მიმზიდველები“ აღარ არიან, არა ჰყავთ შვილები, შვილიშვილები და ა.შ.

3) ნეგატიური ზემოქმედება საზოგადოებაზე.

და როგორ ზემოქმედებს საზოგადოებაზე „სიყვარულის საყოველთაოდ გაფრცხვლება? პირველ ყოვლისა, იშლება თავად ნორმის ცნება. და, აი, შედეგი: საღიზმი, მაზოხიზმი და მსგავსი გამოვლინებები უკვე აღარავის აკვირებს - რას გაიგებ, ვინ როგორ ერთობა. დასავლეთში კი უკვე პედოფილები იწყებენ თავიანთი უფლებებისათვის ბრძოლას - აქაოდა, რითი ვართ უარესებიო. ნორმალური ადამიანები კი, პირიქით, აღმოჩნდებიან უცნაურ

მდგომარეობაში: მაგალითად, მამაკაცებს შორის მეგობრობა უკვე იმთავითვე საეჭვო მოჩანს - გეებმა ყველა დაარწმუნეს, რომ კაცებს უბრალოდ მეგობრობა არ შეუძლიათ. დასავლური საზომებით კი მასწავლებელმა ცხრაჯერ უნდა აწონ-დაწონოს, ვიდრე შეეკითხება ბიჭუნას - ჰყავს თუ არა მას გიოლ-ფრენდი, რადგან ბიჭუნას შეიძლება აღმოაჩნდეს ბოი-ფრენდი, და ასეთმა უტაქტო შეკითხვამ შეიძლება დააზიანოს ნორჩი ფსიქიკა. აი, სადამდე დაეცა ქვეყნიერება!

მარამ ეს ჯერჯერობით არაფერია იმ მდგომარეობასთან შედარებით, რომელშიც აღმოჩნდა ადამიანთა საკმაოდ დიდი წრე - სასწრაფო, ჰომოსექსუალები, რომლებმაც მოისურვეს დაუბრუნდნენ ნორმალური ცხოვრების წესს. ძალიან ცოტა ისეთი ადგილი, სადაც მათ შეუძლიათ კვლიფიციურად დაეხმარონ; ჩვეულებრივ მათ ესმით: „რატომ? ეს ხომ შენი ბუნებაა! იყავი ისეთი, როგორიც ხარ და იხარე ამით!“ მათ კი, უბედურებს, ნორმალური ოჯახი და შვილები უნდათ. ასე ხდება, ჩვეულებრივ, იმ საზოგადოებაში, რომელსაც არ აქვს მორალური ორიენტირები და ზნეობრივი ჩარჩოები, რომლის მიხედვითაც ჰომოსექსუალიზმი დიდი ცოდვაა და მისგან განთავისუფლება, უპირველეს ყოვლისა, სულიერ ფერისცვალებას უკავშირდება.

4. ბიბლიური თვალსაზრისი ჰომოსექსუალიზმის შესახებ

1) ძველათქმისეული სწავლება ქორწინებისა და სქესთა ურთიერთობის შესახებ.

ბიბლიაში გადმოცემულია ოჯახისა და ქორწინების საფუძვლების შესახებ.: დაბადება 2:18-24: „და თქვა ღმერთმან: არა კეთილ არს ყოფად კაცისა ამის მარტოსა, უქმნეთ მაგას შემწე, მსგავსი მაგისი. და და-ვე-ჰბადა უფალმან ღმერთმან ყოველი მბეცი

ველისად ყოველი მფრინველი ცისად და მოიყვანა ივინი ადამისა ხილვად და ყოველთა მშნვეერთა ცხოველთა, რომელიცა უწოდა ადამ, იგი არს სახელი მათი, რაიბი უწოდოს მათ. და ყოველი, რომელი უწოდა მათ ადამ სახელები ყოველთა საცხოვართა და ყოველთა მფრინველთა ცისათა და ყოველთა მკვეცთა ქვეყანისათა, ხოლო ადამისი არა ეპოვა შემწე მსგავსი მისი. დასდვა ღმერთმან განკურვება ადამს და დააძინა: მოილო ფერცხალი ერთი გუერდისა მისისა. და აღმოუვსო კორციტა მის წილ. და აღუშენა უფალმან ღმერთმან გუერდი, რომელ მოილო ადამისგან, ცოლად და მოიყვანა იგი ადამისსა: და თქვა ადამ: აწ ესე ძუალი ძუალთა ჩემთაგანი და კორცი ბორცთა ჩემთაგანი. ამას ეწოდოს ცოლ, რამეთუ ქმრისა მისისაგან გამოღებულ იქნა იგი. ამისთჳს დაუტეოს კაცმან მამად თვისი და ღელა თვისი და შეეყოს ცოლსა თვისსა“.

უფალმა განსაზღვარა ოჯახი, როგორც კაცისა და ქალის კავშირი. ქვემოთ მოყვანილია რამდენიმე მიზეზი, თუ რატომ განაჩინა მან ეს სახელდობრ ასე:

პირველ რიგში, ჩვენი სხეულები ისეა მოწყობილი, რომ ქალის სხეულის ანატომია ავსებს კაცის სხეულის ანატომიას, და პირიქით.

მეორეც, კაცისა და ქალის კავშირის წარმოებული - შთამომავლობაა. ჰომოსექსუალურ კავშირს არ შეუძლია ადასრულოს ღმრთის კურთხევა: ინაყოფიერეთ და იმრავლეთ დაბადება 1:28: „და აკურთხნა ივინი ღმერთმან მეტყუელმან: აღორძნდით და განმრავლდით“.

მესამე, ღმერთმა განუსაზღვრა კაცსა და ქალს თავთავიანთი (ერთმანეთისაგან განსხვავებული) როლები ოჯახში, რომელთა აღსრულებაც განაპირობებს ოჯახური კავშირის განმტკიცებას. როგორც ცნობილია დაბადებიდან 2:118, ცოლი შეიქმნა, როგორც კაცის სრულყოფილი შემწე.

ამას გარდა, უნდა გვახსოვდეს, რომ ღმერთმა შექმნა ადამი და ევა, და არა ადამი და სევა. თუკი ღმერთისთვის სულ ერთი იქნებოდა,

ვინ ვისთან დაამყარებდა ინტიმურ კავშირს, მაშინ არ იქნებოდა ნაბრძანები, რომ მიატოვებს კაცი ღელ-მამას და მიეწებება თავის ღელაკაცს, რათა ერთხორცად იქცნენ, - დაბადება 2:24: „ამისთჳს დაუტეოს კაცმან მამად თვისი და ღელად თვისი და შეეყოს ცოლსა თვისსა“. ცოლი და ქმარი ერთხორც იქმნებიან, რადგან ევა აღებულია ადამის სხეულიდან (დაბადება 2:23-24): „და თქვა ადამ: აწ ესე ძუალი ძუალთა ჩემთაგანი და კორცი კორცთა ჩემთაგანი. ამას ეწოდოს ცოლ, რამეთუ ქმრისა მისისაგან გამოღებულ იქნა იგი. ამისთჳს დაუტეოს კაცმან მამად თვისი და ღელა თვისი და შეეყოს ცოლსა თვისსა“. სწორედ ამიტომ იწოდება ჰომოსექსუალური კავშირები ბიბლიაში „შედგომად ხორცთა უცხოსა“ (იუდა 1:7).

უფალმა ღმერთმა თავისი სიტყვით მკაფიოდ აკრძალა ჰომოსექსუალური კავშირები:

ღევიანთა 18:22: „და წულისა თანა არა დასწვე საწოლითა ღედებრითა, რამეთუ საძაგელ არს“.

ღევიანთა 20:13: „რომელი დაწვეს წულისა თანა საწოლითა ღედებრ, რამეთუ საძაგელი ქმნეს ორთავე, სიკუდილით მოწყდენ, რამეთუ თანამდებ არიან“. ვინც მამაკაცთან დაწვება ისე, როგორც ქალთან წვებიან, სიბილწეს ჩაიდენენ ორივენი და უნდა მოკვდნენ, - მათზეა მათი სისხლი.

2) ახალი აღთქმის სწავლება ქორწინებისა და სქესთა ურთიერთობის შესახებ.

იესო ქრისტე: ქორწინებაზე საუბრისას, იესო ქრისტე მიუთითებდა ძველი აღთქმის სწავლებაზე, კერძოდ, დაბადებაზე.

მათე 19:4-6: „ხოლო იესო მიუგო და ჰრქუა მათ: არა აღმოგიკითხავსა, რამეთუ რომელმან დაჰბადა დასაბამსა, მამაკაცად და ღელაკაცად შექმა ივინი? და თქუა: ამისთვის დაუტეოს კაცმან მამა თვისი და ღელა თვისი და შეეყოს ცოლსა თვისსა და იყვნენ ორივე იგი ერთ ხორც. ვითარცა არღარა არიან ორ, არამედ

ერთ ხორც. აწ უკუე რაომელნი-იგი ღმერთმან შეაუღლნა, კაცი ნუ განაშორებნ“.

მარკოზი 10:6-8: „ხოლო დასაბამითგან დაბადებისა თ მამაკაცად და დედაკაცად შექმნა იგინი ღმერთმან. ამისთვის დაუტეოს კაცმან მამა თვისი და დედა თვისი და შეეყოს ცოლსა თვისსა. და იყვენ ორივენი იგი ერთ ხორც, ვითარცა არღარა არიან ორ, არამედ ერთ ხორც“.

მოციქულთა ეპისტოლეები.

1 კორინთელთა 6:9-10: „ანუ არა უწყითა, რამეთუ ცრუთა სასაუფეველი ღმრთისა ვერ დაიმკვიდრონ? ნუ სცთებით: არცა მეძავთა, არცა კერპთმსახურთა, არცა მემრუშეთა, არა ჩუკნთა, არცა მამათმავალთა, არცა ანგაჰრთა, არცა მპარავთა, არცა მომთვრალეთა, არცა მაგინებელთა, არცა მტაცებელთა სასუფეველი ღმრთისა არა დაიმკვიდრონ“.

1 ტიმოთე 1:9-10: „უწყი ესე, რამეთუ მართალსა სჯულ არა უც, არამედ უსჯულოთა და ურჩთა და უსახურებელთა და ცოდვილთა, უღირსთა და ბილწთა, მამის მაგინებელთა და დედის მაგინებელთა, კაცის მკვლეთა, მეძავთა, მამათმავალთა, კაცის მსყიდველთა, მტყუვართა, ცრუ-ფიცთა და სხუა, რომელიცა რა მე სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უხდების“.

სქესთა ჰომოსექსუალური ურთოერთობები - ეს ცოდვაა, რომელსაც უფალი ღმერთი სამსჯავროზე განსჯის. მაგრამ არ უნდა დავივიწყოთ, რომ ამ ცოდვით დაცემულნი თავისი უსჯულოების ნაყოფს ჯერ კიდევ სიცოცხლეშივე მოიძიან, იღებენ ჯეროვან სასჯელს თავისი ცდომილების გამო. **რომაელთა 1:26-27:** „ამისთვის მისცნა იგინი ღმერთმან ვნებასა მას გინებისასა; რამეთუ დედათა მათთა გარდაცვალეს ბუნებისა იგი წესი არაბუნებად. ეგრეცა მამათა მათთა დაუტევეს ბუნებისა იგი წესი დედათად, განხურდეს გულის თქუმითა მათითა ურთიერთას; მამანი მამათა თანა სარცხვინელსა იქმოდეს,

და კუალად-საგებელი იგი, რომელ ჯერ-არნ საცდურისა მათისაბ, ურთიერთას მიიღონ“.

ამას გარდა მოცემული ნაწყვეტი იმას მოწმობს, რომ ჰომოსექსუალიზმი, პირველ ყოვლისა, არის „არაბუნებრივი“ მოვლენა, ანუ ანომალია. მეორე, ჰომოსექსუალიზმი არის არა გენეტიკური აშლილობა, არამედ გადაცდომა, „საცდური“, ანუ თავის მოტყუება.

ჰომოსექსუალიზმის მიზეზი უღმერთობაა: **რომაელთა 1:28:** „და ვითარცა არა გამოიცადეს ღმერთი, რა თამცა აქუნდა მეცნიერებით, მისცნა იგინი ღმერთმან გამოუცდელსა მას გონებასა საქმედ უჯეროისა“. ანუ, თავიანთი უღმერთობის გამო, იმისათვის, რომ არ ილწვოდნენ, რათა ქონოდათ ღმერთი მეცნიერებით, ანუ გონებაში, ამიტომაც მისცა ისინი ღმერთმა უკუღმართ გონებას - ეკეთებინათ უჯერო საქმეები.

ბიბლიაში ჰომოსექსუალიზმი და სხვა სექსუალური გარყვნილება შედარებულია და გათანაბრებულია ძალთა შლეგ ქცევასთან. ძველათქმისეულ დროში სექსუალურად გარყვნილები „ძალეზად“ იწოდებოდნენ: **მეორე რჯული 23:17-18:** „არ იყოს მეძავი ქალი ისრაელის ქალებს შორის და მეძავი კაცი ისრაელის ვაჟებს შორის. არანაირი აღთქმისათვის არ შეიტანო სამეძაო გასამრჯელო და ძაღლის ფასი უფლის შენი ღმერთის სახლში, რადგან ორივე ეს სისაძაგლეა უფლის, შენი ღმერთისათვის“.

გამოცხადება 22:14-15: „ნეტარ არიან, რომელნი იქმოდენ მცნებათა მისთა, რათა იყოს ხელმწიფება მათი ძელსა მას ზედა ცხორებისასა, და ბჭეთა მათ მიერ შევიდენ ქალაქად. გარე იყვნენ ძაღლნი და მწამლველნი და მეძავნი და კაცის-მკლველნი და კერპ-მსახურნი და ყოველნი მოყვარე და მოქმედი ტყუილისა“.

5. როგორი უნდა მოვეყაროთ ჰომოსექსუალებს

როდესაც ქრისტესთან მოიყვანეს ქალი, მხილებული გარყვნილებაში, მან არ იწყო არც მისი გამართლება, არც მისი გამტყუნება. იესომ

უთხრა მას: წადი და აღარ სცოდო. შემდგომ იგი მისი ერთგული მოწაფე გახდა.

ჰომოსექსუალიზმი ისევე, როგორც სიძვა-მრუშობა, არის მისი სახესვაობა. ჩვენ, ქრისტიანებს, უნდა გვძულდეს ცოდვა, მაგრამ ღვთიურ სიყვარულს ვიჩენდეთ ცოდვილთა მიმართ. ეს არ ნიშნავს, რომ ჩვენ ხელს ვუწყობდეთ ცოდვილ ცხოვრების წესს და ვაქეზებდეთ ცოდვილებს თავიანთ ცოდვაში. აუცილებელია გვახსოვდეს, რომ უფალ ღმერთს შეუძლია გაათავისუფლოს მონაწილე ცოდვილი ჰომოსექსუალიზმის ცოდვისაგან.

ყურადღება მივაქიოთ მოციქულ პავლეს სიტყვებს **კორინთელთა 6:9-11**: „ანუ არა უწყითა, რამეთუ ცრუთა სასაუფვეელი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკვიდრონ? ნუ სცთებთ: არცა მეძავთა, არცა კერპთმსახურთა, არცა მემრუშეთა, არა ჩუკენტა, არცა მამათმავალთა, არცა ანგაჰრთა, არცა მპარავთა, არცა მომთვრალეთა, არცა მაგინებელთა, არცა მტაცებელთა სასუფვეელი ღმრთისაჲ არა დაიმკვიდრონ. და ესრეთ ოდესმე იყვენით: არამედ განიბანენით, არამედ განიწმიდენით, არამედ განჰმართლდით სახელისა უფლისა იესოჲსითა და სულითა ღმრთისა ჩუენისაითა“. როგორც ვხედავთ, ჰომოსექსუალიზმისაგან განთავისუფლება - ეს რეალობაა, რომელი ძალუმს მაცხოვარ იესო ქრისტეს.

ღმრთისათვის ყოველი ადამიანი, მიუხედავად მისი ორიენტაციისა, უსაზღვროდ ძვირფასია. ღმერთი მოკვდა, რათა ყველა ჩვენგანისთვის მოენიჭებინა ცოდვისაგან განთავისუფლება და საღმრთო მშვიდობა, რათა სასოწარკვეთისაგან განაწამებმა სულებმა მოიხვეჭონ სიმშვიდე და სიხარული. ღმერთი მზადაა, მიიღოს ნებისმიერი მონაწილე ცოდვილი, ამიტომ ჩვენ - ქრისტიანებმა - უნდა დავამოწმოთ ცოდვილების წინაშე ქრისტეს გამომხსნელი მსხვერპლის შესახებ. შესაძლოა, ვინმეს გული გამოეხმაუროს ამას, და იქნება კიდევ ერთი მიტევება, და იქნება კიდევ ერთი ახალი სიცოცხლე.

ეპილოგის მაგივრად

ჩვენ ყოველთვის აღვნიშნავდით, რომ გარკვეული ძალების მიერ ჩვენს ქვეყანაში გარედან ჩვენი ქვეყნისთვის, ჩვენი ერისთვის, მისი ისტორიისა და ტრადიციებისათვის უცხო იდეოლოგიის ძალმომრეობრივად შემოტანა და თავს მოხვევა, მისი დამკვიდრების მცდელობა, წარმოადგენს აგრესიას ჩვენი ხალხის წინააღმდეგ, სულიერ ექსტრემიზმსა და ჩვენი კანონიერი უფლებების დარღვევას, რადგან ეწინააღმდეგება ისტორიულ სამართალმემკვიდრეობითობასა და უფლებადამცველობით პრინციპებს, ერის ზნეობრიობასა და მის მრწამსს, ეროვნული იდეოლოგიის ისტორიულად ჩამოყალიბებულ საფუძვლებს. ერთ-ერთ ადრეულ წერილში, რომელიც ყოფილი ნაც-ხელისუფლების ზეობის პერიოდში დაიწერა, აღვნიშნავდით, რომ ჩვენს ქვეყანაში დარღვეულია ჩვენი, უმრავლესობის უფლებები. ახალმა ხელისუფლებამ უნდა გაითვალისწინოს ეს. სწორედ ამიტომ მიზანშეწონილად მივიჩნევთ, კვლავ გამოგვეტანა საზოგადოების წინაშე ჩვენი ეს 2007 წ. დაწერილი წერილი თითქმის უცვლელად.

„ჩვენი თავი ჩვენადვე გვეყუნონდეს“

(წმინდა ილია მართალი)

ვინც ჩვენი ქვეყნის ისტორია იცის, უთუოდ შეამჩნევს, რომ საქართველო, ქართველი ერი იმითაც არის გამორჩეული, რომ საუკუნეების განმავლობაში მისი ზნე, ცნობიერება, წეს-ჩვეულებანი და ადათ-წესები ქრისტიანობას შეეთვისა, შეენიჭა და ისტორიულად ქართველობა მართლმადიდებლობასთან გაიგივდა. ამ ნიშან-თვისების წყალობაა, რომ განვლეთ მოწამებრივი გზა - უფლის ჯვარი უღალატოდ ვზიდეთ, სარწმუნოება დავიცავით, ზოლო მასთან ერთად ერი და ქვეყანაც გადავარჩინეთ. იშვიათია ერი, რომელსაც ამდენი მოწამე ჰყავდეს, და, ალბათ, არ არის ერი, რომლის ასი ათასმა

შვილმა ერთ დღეს მიიღო მოწამეობრივი აღსასრული - თავი დადო და არ უარყო ჭეშმარიტი სარწმუნოება, არ შეურაცხყო წმინდა ხატები. ასე გაბრწყინებულა არაერთხელ საქართველო, და ყველამ, ვინც საქართველოს გაბრწყინებაზე საუბრობს, უნდა იცოდეს, რომ ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის წილხვედრი ქვეყნის გაბრწყინების გზა მართლმადიდებლობა და ქრისტეს ერთგულებაა. სწორედ ესაა საქართველოს, ქართველი ერის ისტორიულად ჩამოყალიბებული, მრავალგზის გამოცდილი და ქართველებში განმტკიცებული ეროვნული ცნობიერების ხერხემალი, რომელზეც იგებოდა და უნდა აიგოს ქართული სახელმწიფოებრიობა.

მამულიშვილობა, პატრიოტიზმი უპირველესად იმას გულისხმობს, რომ პატივი მივაგოთ ჩვენს სახელოვან წინაპრებს, მათ ღვაწლსა და ამბავს, მათ ცნობიერებასა და აღმსარებლობას, ხოლო უპირველესად - მათ მოწამებობას, რათა ჩვენც ვიყვნეთ მათი მემკვიდრენი, მათი შთამომავალნი და მათი საქმის გამგრძელებელნი. ჩვენი ქვეყნის აბსოლუტური უმრავლესობა აღიარებს ისტორიულ მემკვიდრეობითობას, არა მხოლოდ ტერიტორიულ-მატერიალურს, არამედ სულიერს, ზნეობრივს, კულტურულს, აღიარებს ისტორიულად ჩამოყალიბებულ მსოფლმხედველობას, ნდობას უცხადებს ამ მსოფლმხედველობის ისტორიულ მესაჭეს, მატარებელსა და მქადაგებელს - საქართველოს სამოციქულო ეკლესიას, პატივს სცემს ამ ეკლესიის დოგმატურად შეუმცდარ კურსს, მიიჩნევს ეკლესიას ჩვენი ერის სულიერ წინამძღოლად.

ეს ისტორიული მადლიერება და სამართლიანობა ერისა ეკლესიისადმი, საქართველოს მრავალსაუკუნოვან ისტორიაში, ასახული და აყვანილი იყო სახელმწიფოებრივ რანგში და მის გარანტიად მირონცხებული მეფე გვევლინებოდა. სწორედ ამ გზით იშვა „ძლევაი საკვირველი“ და ამ გზით მავალმა საქართველომ სახელმწიფოებრივად, პოლიტიკურად, ეკონომიკურად, კულტურულად, სოციალურად, და რაც მთავარია - ზნეობრივად, უმაღლეს

საფუძვურს მიადწია. რაც შეეხება მადლიერებასა და სამართლიანობას ჩვენს დროში, იგი ნაწილობრივ, იურიდიულ-სამართლებრივი თვალსაზრისით, აისახა კონსტიტუციურ შეთანხმებაში სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის, რომლის მიხედვითაც აღიარებულია ეკლესიის განსაკუთრებული როლი ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში, და აქედან გამომდინარე - აღიარებულია მისი, როგორც ერის სულიერი წინამძღოლის უფლებებიც. ამიტომ, ყველა, ვინც უგულებელყოფს ამ შეთანხმებას, ვერ იქნება ჩვენი ქვეყნის სრულფასოვანი მემკვიდრე, არა მხოლოდ სულიერი, არამედ უკვე სამართლებრივი თვალსაზრისითაც.

მიუხედავად ზემოთქმულისა, სამწუხაროა, რომ ხდება ჩვენი უფლებების, საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობის უფლებების ხელყოფა, ხშირად დემოკრატიის სახელითა და დემოკრატიზმის პრინციპის საბაბით. მაგალითისათვის, რას უნდა ნიშნავდეს ფაქტი, როდესაც „საზოგადოებრივი ტელევიზიიდან“ ითხოვენ თანამშრომელს იმ მიზეზით, რომ მან გაბედა და მართლმადიდებელი მოძღვარი მიიწვია ტელეგადაცემაში? ანდა, რას უნდა ნიშნავდეს შემთხვევა, როდესაც „საზოგადოებრივი ტელევიზია“ იღებს გადაწყვეტილებას, რომ არ გადასცეს შობის ღამის ღვთისმსახურება ტელეეთერში, და მხოლოდ მას შემდეგ ცვლის თავის გადაწყვეტილებას, როდესაც ხელისუფლების წარმომადგენლები ერევან საქმეში? რომელი საზოგადოების ტელევიზიაა ეს „საზოგადოებრივი ტელევიზია“? თუ იგი არ ითავალისწინებს რელიგიური უმრავლესობის მოთხოვნებსა და უფლებებს, მაშ, რატომ უხდის ეს უმრავლესობა ამ ტელევიზიას თავისი შემოსავლებიდან ფულს? აი, ეს არის ძალადობა საზოგადოებაზე, მის უმრავლესობაზე. სხვა მრავალ მაგალითთაგან კიდევ დავასახელებთ ერთ მეტად მტკივნეულ ფაქტს, კერძოდ, იმას, რომ საქართველოს სახელმწიფო სკოლების მოსწავლეებს არა აქვთ საშუალება, აღასრულონ ღვთისგან მინიჭებული უფლება, სწავლა ლოცვით დაიწყონ და ლოცვითვე დაამთავრონ. ლოცვა

ზომ მოწაფის მიერ ღმრთისგან შემწეობის გამოთხოვა და მადლობის აღვლენა ამ შემწეობისა და წყალობისათვის? და თუკი ლოცვა ნებაყოფლობითი იქნება და არ იქნება არანაირ იძულება, როგორ უნდა ხელყოს მან ვინმეს უფლებები?

შედარებისათვის, ჩვენს ქვეყანაში ქართული ენა სავალდებულო გავხადეთ და მრავალი არაქართულენოვანი მოქალაქე, რიგ შემთხვევაში, იძულებულია, ისწავლოს იგი, წინააღმდეგ შემთხვევაში იგი ვერ იქნება სრულფასოვანი მოქალაქე. ამის საპირისპიროდ, მართლმადიდებლები არ მოვითხოვთ ვინმეს იძულების წესით მართლმადიდებლობაზე მოქცევას და მისგან ლოცვას. მაშ რატომ გვართმევენ ჩვენ, მართლმადიდებლებს, უფლებას, ვილოცოთ ყოველი საჭიროებისათვის, იქნება ეს სწავლა თუ სხვა საქმიანობა? განა ისრაელში, რომელსაც ყველა ხელისუფალი დემოკრატიულ სახელმწიფოდ მიიჩნევს, გაბედავს ვინმე ებრაულ სკოლებში თუნდაც ერთი მისხალით შეზრდოს იუდაიზმი? ასევე საბერძნეთშიც, რომელიც არის ევროკავშირის, შენგენის, ნატოს წევრი, იქ სწავლა სკოლებში ნებაყოფლობითი ლოცვით იწყება. მაშ, რატომ გავვაქვს იძულების წესით საქართველოს სკოლებიდან წმინდა ხატები, რატომ შეიქნა ჩვენი ქვეყნის სკოლებში უადგილო ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის ხატი, ქვეყანაში, რომლის ასი ათასმა მოქალაქემ იმიტომ მიიღო მოწამებრივი სიკვდილი, რომ არ შეურაცხყო ღვთისმშობლის ხატი? მათ შორის ზომ უმრავლესობა ბავშვი იყო. როგორ უნდა გავუსწოროთ მათ სულებს თვალი, რანი ვართ ჩვენ მათ წინაშე: უმადურები, მათი წმინდა სისხლის შეურაცხყოფელნი. განა ჩვენ ღირსი ვართ, მათი ჩამოშავლები და მემკვიდრენი გვერქვას, განა ჩვენ შეიძლება გვერქვას საქართველოს მოქალაქენი, არა კონკრეტული ებოქის, არამედ დროში განფენილი საქართველოსი?

ჩვენ ვერ შევევებით ასეთ უსამართლობას, ასეთ უმადურობას ჩვენი წინაპრებისადმი. მთელი კატეგორიულობით მოვითხოვთ, რათა აღდგეს ისტორიული სამართლიანობა და

ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებებში დაშვებულ იქნას ლოცვა, წმინდა ხატები და სალოცავი კუთხე, წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენ მივიჩნევთ, რომ ხდება ძალადობა უმრავლესობის წინააღმდეგ, იმგვარი, რაზეც ზემოთ მოგახსენებდით.

მეორე პრობლემა, რაზეც გვინდა ყურადღება გავამახვილოთ, არის ის განუკითხაობა, რაც ხდება ტელე-რადიო სივრცეში. გაშლილია ფართო ფრონტი იმ მიზნით, რათა ჩვენს საზოგადოებაში ტრადიციული ცნობიერებისა და ღირებულებების სანაცვლოდ დაინერგოს და დამკვიდრდეს ღირებულებები, რომელთაც არაფერი აქვთ საერთო ზნეობრიობასთან, ქრისტიანობასთან, ტრადიციული გაგებით ქართველობასთან. ამ მიზნით ტელეეკრანებიდან იღვრება გარყვნილება, სიძვა-მრუშობა, ძალადობა, სადიზმი, ჯადოქრობა, ნარკომანიისკენ ბიძგის მიმცემი, მაცდუნებელი გადაცემები, დასცინიან წესიერებას, ქალწულობას, წმინდანებს, ჩვენს ტრადიციებს, იქადაგება ჰომოსექსუალიზმი, არის მცდელობა გარყვნილების ლეგალიზებისა და ა.შ. და ა.შ. არ იქმნება სამართლებრივი მექანიზმები, რომლებიც დაარეგულირებენ ამ სფეროსა და ამ საქმიანობას.

რამდენადაც ჩვენთვის ცნობილია, ამჟამად მიმდინარეობს მნიშვნელოვან მარეგულირებელ დოკუმენტზე – ‘ქცევის კოდექსზე’ მუშაობა, რომელიც იძლევა ტელეპროდუქციის შეფასების კრიტერიუმებს სწორედ ზნეობრივი, ეთიკური კუთხითა და თვალსაზრისით. და განა ჩვენი საზოგადოების უდიდესი ნაწილის ეთიკური მრწამსი არ უნდა იყოს გათვალისწინებული? მაშ, რატომ არ არის ამ მნიშვნელოვანი დოკუმენტის შექმნაში დასაწყისიდანვე მიწვეული ეკლესია, საპატრიარქო? თავი რომ დავანებოთ უმრავლესობის უფლებებს, განა კონკორდატი არ მოითხოვს, რომ ნებისმიერი დოკუმენტი, რომელიც შეეხება ჩვენს ქვეყანაში მორალურ-ეთიკური ნორმების შემცველი სამართლებრივი დოკუმენტის შემუშავებას, ეკლესიასა და მის საპატრიარქოსთან შეთანხმების გარეშე არ ხდებოდეს? ჩვენ მოვითხოვთ, რომ ეკლესიას მიეცეს

საშუალება, თავისი ზნეობრივ-ეთიკური შეხედულებები დაიცვას სამართლებრივად, მოვითხოვთ, რომ სახელმწიფომ პატივი სცეს მართლმადიდებელ ეკლესიას და მის სამწყსოს და შესთავაზოს ისეთი კოდექსები, კანონები და სამართლებრივი ნორმები, რომლებიც არ შეურაცხყოფენ ქრისტიანულ ღირებულებებს, მართლმადიდებლების გრძნობებსა და შეხედულებებს. ამიტომ გთხოვთ, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის მიერ შექმნილ მუშა ვაგუფში, რომელიც მუშაობს დასახელებულ „ქცევის კოდექსზე“, შეყვანილ იქნეს საპატრიარქოს წარმომადგენელი.

მსგავსი ვითარებაა ნაბეჭდი პროდუქციის რეალიზების სფეროში. თბილისის ქუჩებში შეუძლებელია გავლა, ჟურნალ-გაზეთებისა და წიგნების დახლები პორნოგრაფიასა და სხვა უხამსობას მიაქვს. და ეს ყოველივე ხელმისაწვდომია მოზარდისთვის, მათი თვალთახედვისათვის. ხდება კანონის უხეში დარღვევა: მაგნე ზეგავლენა მოზარდებზე ტოტალურია, მაგრამ განმკითხავი არავინ არის. შეურაცხმყოფელია რიგი პროდუქციისთვის დარქმული სახელებიცა და მათი რეკლამებიც. მაგალითად, ერთ-ერთი შოკოლადის რეკლამაზე შეუმოსავი ქალბატონია გამოსახული და დიდი ასობით აწერია: „ღვთაებრივი ნეტარება“. ყოვლადღაუშეებელია, პროდუქციას ერქვას „სამება“ და სხვა უწმინდესი ქრისტიანული ტერმინი თუ სიმბოლო.

ასევე გვაშფოთებს ზოგიერთი სახელმწიფო მოხელისა თუ ორგანიზაციის აშკარად ანტიმართლმადიდებლური და ანტიეკლესიური პოზიცია და ქმედებანი, მცდელობა კონკორდატის ხელყოფისა, ეკლესიისთვის ისტორიულად მისი კუთვნილი ტაძრების ჩამორთმევისა და მწვანელებლთათვის გადაცემისა, გვაშფოთებს, თუ რატომ არ უბრუნებენ ეკლესიას მის ქონებას.

არის კიდევ მრავალი პრობლემა და საკითხი, რაც ჩვენს შემოფოთებას იწვევს და რაც გვაფიქრებინებს, რომ ქვეყანაში, სადაც უმრავლესობა თავს მართლმადიდებლად მიიჩნევს, სათანადოდ არ არის გათვალისწინებული და დაცული მათი უფლებები, რიგ

შემთხვევაში კი ხელყოფილია იგი სხვადასხვა საბაბით, ყველაზე ხშირად კი - უმცირესობის უფლებების დაცვის საბაბით. ჩვენ ასეთ მიდგომას ვერ შევეგუებით, ეს არც დემოკრატიულია, არც სამართლიანი და არც სამართლებრივი. არც იმას აქვს გადამწყვეტი მნიშვნელობა, რომ მართლმადიდებელთა საკმაო რაოდენობას არა აქვს მკაფიოდ და ჯეროვნად შემეცნებულ-გაცნობიერებული თავისი უფლებები და ღირსებები, და ამიტომ, შესაბამისად არ რეაგირებს ამ უფლებათა და ღირსებათა ხელყოფასა თუ შეზღუდვაზე. ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ ასეთი მართლმადიდებელი უმრავლეს შემთხვევაში ცდუნებულია პროპაგანდისტული თუ სხვა რამ ტექნოლოგიებით. ჩვენ ვერ შევეგუებით როგორც პირადად ჩვენი, ასევე ჩვენი სულიერი ძმებისა და დების მაცდუნებელ ქმედებებს, ვერ შევეგუებით იმ სულიერ აგრესიას, რაც ჩვენი მოზარდი თაობისკენაა მიმართული, ვერ შევეგუებით იმ მოძალადურ პროზელიტურ ქმედებას, რაც მიმართულია ჩვენი შეჭირვებული, სოციალურად დაბეჩავებული და ეკონომიურად გაღარიბებული ერისადმი.

ამასთან, ჩვენ, ჩვენი ქვეყნის მოქალაქენი, ჩვენი წინაპრების მემკვიდრენი, მათი მრწამსის მატარებელნი, მათი ცნობიერების გამზიარებლები, მათი ადათ-წესებისა და ტრადიციების პატივისმცემელნი, თავს უფლებამოსილად მივიჩნევთ, რათა მოვთხოვთ ჩვენს ხელისუფლებას, მისი ყველა შტოს წარმომადგენელს, დაიცვას ჩვენი უფლებები, გაითვალისწინოს ჩვენი მოთხოვნები და საშუალება მოგვცეს, რათა მივიღოთ მონაწილეობა ჩვენი ქვეყნის სახელმწიფოებრივ მშენებლობაში - სიტყვითაც და საქმითაც.

დასასრულ, აღვნიშნავთ, რომ ჩვენ ვართ ერთგულნი იმ ეროვნული მსოფლმხედველობისა, რომელიც ისტორიულად ჩვენმა შეიქმნა. ამ მსოფლმხედველობის ხელყოფას ჩვენ ძალადობად, შეთქმულებად და მოლაღატეობად მივიჩნევთ. ამ იდეოლოგიის ქვაკუთხედი რუის-ურბნისის ძეგლისწერაში ერთდროულად ფიცისა და ლოცვის სახით

არის მოცემული: „არ გეცრუვებით შენ, ჩვენო სიწმიდით მშობელო სამოციქულო ეკლესიაო, არც გაგცემთ შენ, ჩვენო სიქადულო – მართლმადიდებლობავ!“.

ამინ!

მართლმადიდებელ მშობელთა კავშირი

ს ა რ ჩ ე ვ ი

შესავალი 3

თავი I

ჰომოსექსუალური ექსტრემიზმი და იუვენალური იუსტიცია ტრადიციული ოჯახისა და ეკლესიის წინააღმდეგ

- 1. შესავალი 11
 - 2. ჰომოსექსუალიზმი პათოლოგიაა 12
 - 3. ჰომოსექსუალიზმი და იუვენალური იუსტიცია 15
- ეკლესიისა და ოჯახის წინააღმდეგ
- 4. ჰომოსექსუალთა მანიფესტი 22

თავი II

ჰომოსექსუალიზმის კრიტიკული შეფასების უფლებისა და ჰომოსექსუალიზმის თავსმოხვევის კანონიერი შეზღუდვის შესახებ

- 1. შესავალი 28
 - 2. ჰომოსექსუალიზმისა და მისი საზოგადოებრივი 32
- გამოვლინებებისადმი კრიტიკული შეფასების ქონის უფლების დასაბუთება
- 3. ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის აგრესიული ხასიათი . . . 45

თავი III

საზღვარგარეთის კანონმდებლობის ნორმები, რომლებშიც სახელმწიფოს მიერ აღიარებულია ჰომოსექსუალიზმის მავნებლობა

- 1. შესავალი 57
 - 2. ამერიკის შეერთებული შტატების კანონმდებლობის . . . 58
- მაგალითები
- 3. ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს 71
- სამართლებრივი პოზიცია, რომელთაც აქვთ მნიშვნელობა განსახილველ საკითხებთან

დაკავშირებით გადაწყვეტილების შესამუშავებლად	
თავი IV	
ბავშვთა დაცვის სამართლებრივი საფუძვლები	75
მათზე ინტელექტუალური ფორმებით	
განხორციელებული განმრყენელი	
ზემოქმედებისაგან	
თავი V	
ჰომოსექსუალიზმის იდეოლოგიის	93
დეზინფორმაციული და მანიპულაციური ხასიათი	
1.მანიპულირება ციფრებით	93
2.მითი ჰომოსექსუალების დისკრიმინაციის შესახებ	95
თავი VI	
ადამიანის უფლებების დარღვევა და ადამიანის	104
ღირსების შელახვა „გეი-აღლუმის“ ჩატარებისას	
თავი VII	
სოდომი და გომორი	116
I.ბიბლია სოდომისა და გომორის შესახებ	116
II.ბიბლია ჰომოსექსუალიზმის ცოდვის შესახებ	125
ეპილოგის მაგივრად	135